உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவாளூர்ப்புராணம்.

திருக்கைலாசபரம்பரை நிகமாகமசித்தாந்த
சைவசமயாசாரியபீடமாய் விளங்காநின்ற
திருவாவடுதுறையாதீன
மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ கச்சியப்பசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது
மேற்படியூர்செட்டிப்பத்தசனங்களின்
வேண்டுகோளின்படி
அவர்களுள் ஒருவராகிய
திரிசிரபுரம்
சி. தியாகராசசெட்டியாரால்

சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரண ௵ மாசி ௴

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

சாமிநாதையரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

குலம்பூத்த குழக்கன்றை யிழந்தலமந் தலறுமி
ந்தக்கோவின் யானும், அலம்பூத்த துயருறவ தல
தியற்ற லென்னேயென் றமைச்சர்க்கோதி, நலம்பூ
த்த தனதுகுலக் கொழுந்தின்மிசைச் சயந்தனத்
தை நடத்தி நல்லோர், புலம்பூத்த முறைநிறுவு ம
னுவேந்தன புரந்தருளும் பொன்னிநாட்டில். (க)

இனமார்ந்த பசுநிரையை வசமாக்க வேய்ங்குழ
லை யிசைத்தே பான்முன், முனமார்ந்த வனமாலை
யணிமாயன் றினநாணின் முழுகி யேங்கக், கனமா
ர்ந்த வைம்பதமும் வேய்ங்குழலி னமைத்திசைத்
துக் கசிபு மன்பர், மனமார்ந்த பசுபதியை வசமாக்கி
னோர்வருமங் கலத்தின் கீழ்சார். (உ)

வீற்றிருக்கு மேன்மையது தவத்துறையா தியத
லங்கண மேவப் பாங்கர், ஏற்றிருக்குந் தகையதெழு

பதுமுனிவர் சிவப்பேறெய் தியது திங்கட், கீற்றிரு க்குஞ சடையினன்குங் குமதனசுந் தரிபாகன கிள ரு மன்பர்,போற்றிருக்கு மஞ்செவியன் வீற்றிருக்கு ம் பெருமையரு பூவா ரூரால. (௩)

மணமலிபைந் துணர்பொதுளும் பொழில்சுலவ ப் பூவாரூர் மான்மி யத்தைக், கணமலிபல் லணிநி ரம்பு நிதியொன்று பெற்றனமா கவின வென்றே, யுணமலிவா னமுதனைய கவிவலவ ரிறுமாப்ப வுரை க்குந் தோறுங, குணமலியின் சுவைகுதிகொள் செ ந்தமிழின் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்திட் டானுல்.

அனையபெருந் திறற்புலவர் பெருமான்யா ரெனி ற்றன்பா லடைந்தோக கெல்லாம, இனையல்புரி ப சுத்தன்மை யகற்றுபுபே ரின்பநல மியைக்கு மாற் றைத், தனையனைய விமையமட மயிறனகருப் பசுத் தன்மை தணப்பித் தினபந், துனையவியை தரப்புரி ந்து விளக்குதிரு வாவடுதண் டுறைமூ தூரில. (ரு)

பரிசுபெற வுட்புகுவோர் பரிசுபெற்று வெளிவ ருவோர்ப் பார்தது நீவிர், அரசரெந்த நாட்டினுக் கென் றிடச்சிலரின் றிகரச ரானே மீங்கு, விரசு முன மேயரச ரிவர்முன்னம் யாமுமிடி வேந்த ரெ ன்றே,யிரசமுற வெதிர்விடுக்கும விதம்பெரிய கொ டைச்செல்வ மியைந்த தாகி. (௬)

ஆங்கொருசார சிலரிருந்து மாணுககாக் கியற்ற மிழை யன்பி னோத, ஆங்கொருசார சிலரிருந்து வடமொழிநூற் றிறவாத மாற்றி மேவ, ஆங்கொ

ருசார் சிலரிருந்து சிவபுரா ணக்கதைக ளமிழ்திற் சொல்ல, ஆங்கொருசார் சிலரிருந்து முப்பொருளி னியறேர வமைந்த தாகி. (எ)

தண்ணியவா ரியமொழியுந் தமிழ்மொழியும் யாமபுரிமா தவப்பேறென்றே, கண்ணியகங் களிதுளும்புங் கவினுடைத்தா யருட்சைவா கமத்தை யாராய்ந், தெண்ணியவா வளவுபுதா மிருத்தலன்றி யொருவீடு மிச்சி யாத,மண்ணியமா மணியனைய முனிவரர்கட கிடமாய மடால யத்தில். (அ)

வதிந்தருள்பஞ் சாக்கரதே சிகன்கருணைக் கடன்முழுகி வடசொல் லோடு, முதிர்ந்தசுவைத தென்சொல்லு மாயகடல் கடைந்தறிவின முதிர்ந்த சாரம், பொதிந்தமைதி ராவிடபா டியவமிழ்த மளித்தன்பு பொருந்தே னுள்ளும, பதிந்திலகு சிவஞான யோகியெனும் பாற்கடலிற் பருகு கொண்மூ. (கூ)

அன்னசிவ ஞானயோ கிகளுமகிழ்ந் ததிசயிப்ப வணிமுன் யாவு, மன்னவமை பலகவிக ளொருநொடியி லெளிதுரைக்கும் வாகை மேயோன், முன்னவமை முப்பொருளி னியலபையடுத் தவர்க்கழகா மொழிதல் வல்லோன், பன்னவமை கச்சியப்ப முனிவர்பெரு மானென்னும் படிமை யோனே. (க0)

அந்தணர் மான்மியத்தை யழகியவச் சினிலமை வித் தளிப்பா யென்று, சுந்தரவத தலத்தமலனடிக்கன்பு பூண்டொழுகு தொண்டர் வேண்ட, நந்தமது புண்ணியந்தா னிருந்தபடி யிதுவெனவுண் ண

ளியு வந்து,சிநதலிலா தாய்ந்துகர லிகிதவழுக் களை நதச்சிற் சேர்த்தீந் தானால். (கக)

நலம்படைத்த சிதம்பரவே ளிதம்பெறப்பன் னா ளியம்று நற்ற வததாற், குலம்படைத்த பேறென வே வநதுதித்த குணககுனமங கோதி லாத, புலம் படைத்த பெருமையனபுண் ணியபுருட னியற்றமி ழம் புதியிற றோய்நதே, பலம்படைத்த பொருணய மாம் பலமணிசொண டுவந்துறையும பானமை மிக் கோன். (கஉ)

புவியரசர் புகழ்பெருமை மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் பூண்ட நான்மைக, கவியரசி னிடைக்கற்ற கடிமல ரககற் பகமெளது காம தேனு, சவியமையக் கல லாப்புன புலமைவனத் தினைத்தானே தடிந்து மே வும், நவியமடுத் தவர்களைத்தன் போலாககுந் தன் மைமரீஇ நகுமா மேரு. (கந)

நத்தனய னாதியர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவாளூர் நடரா சற்கு, நித்தியமா திகளென்றுந் தணவாது ந டப்பவினை நிலஙகண் மேன்மை, பொத்தியபுண் ணி யவழிதா னீட்டுபொருள் கொடுவாங்கிப் பொருத்து நல்லோன், சததியநா வினனினிமைத் தியாகரா ச ப்பெயர்கொ டமிழ்வல் லோனே. (கச)

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

சருக்கவகராதி.

சருக்கம்.	பக்கம்
அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம்	127
இந்திரனருச்சனைச்சருக்கம்	55
இரதியருச்சனைச்சருக்கம்	87
கயாபற்குனிசசருக்கம்	153
கலயாணச்சருக்கம்	196
சந்திரசூடன் வழிபடுசருக்கம் ...	168
சிவபூசைச்சருக்கம்	191
ஞானவுபதேசச்சருக்கம்	49
தலவிசேடச்சருக்கம்	15
தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்	21
நைமிசசசருக்கம்	6
பாயிரம்	1
பிரமன்வரவுச்சருக்கம்	42
மகட்பேசுசருக்கம்	176
மஞ்சுளன் மகப்பெறுசருக்கம் ...	160
மனமதன் வழிபடுசருக்கம்	112
மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்	26
வேள்விச்சருக்கம்	37

V. B. SUBRAHMANIYASARMA
TAMIL-PANDIT.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவாளூர்ப்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்.

திருமாலும் பிரமனுமற் றமரருந்தா மலர்வேதச
சிரத்தெஞ் ஞான்று, மொருவாத பிரணவத்தி னுரி
யபொரு ளொருதானென் றுலகந் தேற, மருவாரு
மலர்க்கொன்றை மன்னவனப் பிரணவமால் களி
றுயத் தந்த, பெருவாழ்வு தருங்களிற்றுக் கிடமாகு
மெனதுள்ளப் பிறங்கன மாதோ.

பரசிவம்.

செம்பொன்னை வளர்தழலிற் செறித்துநவை தீர்
த்தெடுக்குஞ் செல்வர் போல, வம்பொன்செய் மணி
மவுலி யரிக்குமலர்த் தவிசிருக்கை யயற்கு மேனைப்,
பைம்பொன்செய் யுலகினர்க்கும் பாரினர்க்கும் பல
வுயிர்க்கும் பவங்க ணல்கித், தம்பொன்செய் பதமரு
ளுந் தனிமுதல்வ ரெவரவரைச் சார்ந்து வாழ்வாம்.

பராபரை.

மணியொளியு மலர்மணமும் வயஙகிரவிக கதிரு
மதிக் கலையும போலத, துணிவருளுஞ சிவபெருமா
னுடன்பிரியாத் தனதியல்பைத தொலலையான்மாப்,
பிணியொருவ வெடுததருளுந் திருமேனி யிடத்து
மிகப் பிறஙகக காட்டி, யணிவிரவி வீற்றிருககும ப
ராபரையை யெஞ்ஞான்று மகததுள் வைப்பாம.()

திருமூலநாதர்.

பொன்பூத்த மணிமார்பன வளியமழுங கணையா
கப் புவிதேராக, மின்பூதத விருசுடரு முருளாக
வெளிவழியா விரைந்து கங்கை,கொன்பூத்த சடை
ததுளுமபப் பகைகடநதெண் வடிவுமொரு சோல
மெயயின், றென்பூத[illegible] வுறுப்பாகருந் திருமூல நா
தபதரு சேர்ந்து வாழ்வாம. (ங)

வேறு. குஙகுமசவுநதரி.

நஙகழ லடுததவர்க ணனமையிது போலத
தஙகுவாக ளென்றுமை தரித்தவரொ டொபபப
பைஙகிளியை யங்கைகொடு பண்ணுரை பயிற்றுங
குங்கும சவுந்தரிதன் கோலதினை வாமால. (ச)

வெள்ளைவாரணப்பிள்ளையார்.

அள்ளிலைய ஞாங்கர்மழு வாதிக ளிருந்து
மொள்ளுகிர்க ளுதியி னுருப்பகை கடந்த

வள்ளலெனு வேயொரு மருப்பிணிகல வென்று
வெள்ளைமத வாரணமென் மெய்வினை முடிக்கும். ( )

முருகக்கடவுள்.

உயர்ந்தவரு மல்லவரு மோங்கியதன் ஞைக்காற்
பயந்தழுவி ஞெப்பரென்ல பாரையறி வித்தாங்
கியைந்தமக வானமகளோ டெனலவளா மாதும
புயந்தழுவ நின்றபுனி துமகடிமை செயவாம. (௬)

வேறு. திருநந்திதேவர்.

தத்தமக் கிறைவ ராயநந்து தகசெயு முறையுந்
தெனபா, லுத்தமன் முறையு மும்ப ராதியோராக
குறூது நீங்கக, கைத்தலப் பிரமபி ஞெச்சிக கண்
ணுதல சேவை யார்க்கும, பதியி னருளு நந்தி
பணிமலாப பாதம போற்றி. (௭)

வேறு. தண்டீசநாயனா.

அந்திமதி முடிக்கணிநத வழகாதிரு வடிபிறைந்த
தார யாரே யாக, வெநதிறலி னவருயிரை வீட்டுவ
த்தே மேலான விமலா னநதந, தநதருளு முத்தியெ
னத் தாரணியோ ரறிந்துயயத் தந்தை தாள்கள்,சிந்
தவெறிந் தவாமலாத்தாள சிநதனைசெய் தவர்மல
முளு சிந்து மன்றே. (௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

மட்டுவிரி நறுந்துளப மாலாலு மயனாலு மறை
யி னாலும், சுட்டியறி யாதபெருஞ் சுகப்பொருளை

யொருவிரலாற் சுட்டிக் காட்டி, மொட்டிளமென்
முலையுமையாள கொடுப்பவருந் தியவமிழ்த முழுது
மாங்கே, கொட்டியது போற்கவிதை கொழித்தகவு
ணியர்மணிதன் குலததாள் போற்றி. (௯)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

சருங்கடலிற் றமையழுந்தப் பெருஞ்சிலையி னுற
ப்பிணித்துக் கண்ணே டாமை, யொருங்குறுதத
வமணர்குழாந் துயர்க்கடலி னெருங்கழுந்த வுமி
ழ்பைந் தேற, னெருங்கிதழ்ப்பொற் கொன்றையும
வெண் டுமபையுமபா சறுகுமுடி நிலவ வைததார,
தருங்கருணைக் கடன்முழுகிக் கருங்கடலின் மிதந்த
வரைச சரணஞ் சார்வாம. (௧௦)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நீடியதன் கயிலாயத தாடியிற்ற ணிமலவுரு நிழ
ற்ற வாங்கே, கூடிவரும பெருங்கிழமை குறித்து
மறு பிறப்பிடத்துங் குழகன் முன்னின், றாடியபெ
ண் டகைதுணிதீர்த துழிதருதோ ழமையருள வுவ
ப்பாற் பெறலும், பாடியெனை யாண்டமுனைப் பாடி
வள நாடனையே பாடி வாழ்வாம். (௧௧)

திருவாதவூரடிகள்.

வடநிழலி னெருநால்வர்க் கருளுநிலை யிதுவென்
று வயக்கி யாங்கு, விடமிடற்றி லணிந்தபிரான் குரு

ந்தடியி லிருந்துணர்த்த விழைந்து கேட்டோர்,
தொடருநிலை யிதுவென்று தெரித்தது போற் கரை
ந்துருகிச் சொரிந்து கண்ணீர், படருண்மெய்ம்
மொழிதொடுத்த மாணிக்க வாசகர்பொற் பாதம்
போற்றி. (௧௨)

வேறு. நமச்சிவாயதேசிகர்.

ஐந்தொழி னடத்த வெருத்தனை யுருக்கொண் டடு
த்திடு மதனையே யுருக்கொண், டிருந்திய வழியி னிய
ங்குறு தடங்கு மிருவினை யொப்பினாக் கருணைக், தந்
திட வுலவாக் கிழிக்கு ணியாதவ் வலைவனுர்க் கருளி
ய துறைசை, வந்தரு ணமச்சி வாயதே சிகன்றன்
மலரடி வணங்கினம் பெரிதே. (௧௩)

அவையடக்கம்.

பெருங்கடன் முகந்து முகிலின முமிழ்ந்த பெரு
குநீர் வாரியை யுலகி, லொருங்குதன் னகத்தி னிடு
வது முளதோ வோங்கிய வேரியா திகளு, ணொரு
ங்குபைந் தருக்க ளீழன்றபூ வாளுர் திமலனா புக
ழ்பெரி தேனுஞ், சுருங்கெறுப் பனைபோ லியன்ற
வா றெமையாற சொலப்படுந் தொகைப்பே ரவைமுன்.

கங்கையும் பனிகால் வெண்மதிக் கொழுந்துங்
கடுக்கையு மெனறிவற் றோடு, பொங்கிய விடமு
முரகமுந் தழலும் புலால்கம ழுதளுமெய தரித்தார,

மங்கல மதுரச் செந்தொடைப் பாடன் மடுத்தரு
ள் செவிகளிற் சிறுமை, தங்கிய வெளியேன் பாட
லு மடுப்பார் சலமிலசங் கரனெனு மாண்பால். ()

புராண வரலாறு.

வேறு.

திருத்த னல்கிய புராணமூ வாறினுட் சிறந்தரு
டருளுஞ்சைவத், அருகதி ரப்பெயர் பூண்டசங் கிதை
தனி லோருசங்கேத திரகண்டத், தருத்த மல்கனை
குரைத்தசூ விளவாத தானற மான மியஞ்சாலப்,
பெருத்த வையகத் தனைவருந் தெரிதரப் பெயர்த்து
ரைக குவனமாதோ (௪௬)

பாயிரமுற்றிற்று.

நைமிசச்சருக்கம்.

ஞால நல்கிய நான்முகக் கடவுள்பண் டொருநாட
சீல மல்கிய தேவர்கள் சூழ்ந்தன ரேதத
வேல மலலலந் தவிசிடை யிருந்துழி யவன்பால
வால கில்லிய ராதிமா தவர்பல ரடுத்தார். (௧)

வணங்கி நின்றனர் வழுத்தினர் மலரணைக் குரிசி,
லிணங்கு நின்சரண் சரணமென் றடுத்தன மெளி
யே, மணங்குசெய்கலி யுகத்தினு மருசுத லின்றிக,

சணங்கொண் மாதவம் புரியிடங் காட்டுதி யென் றார். (௨)

அருந்த வத்தின ருரைத்தமை யம்புயன் கேளாப், பொருந்து ளத்திடைப் புராரியைப் போற்றின ன றெளிந்து, வருந்த லின்றியே நீயிரா மா தவமினி தாற்றத், திருந்தி ருந்தலந் தெரிக்குதுந் தெரிமினெ ன றியமபி. (௩)

விழும மல்குதன மனத்திடை விமலனு மருளாற், பழுதில் சக்கர மொன் றுறப் படைத்தெதிர் நோக்கி, குழுமி வந்தமா தவத்தினீர் குயிற்றுமித் திகிரி, தழுவி நின்றுழித் தவமபுரி தக்கவென விடுத்தான.( )

விடுத்த சக்கரம் விண்ணிமிர் நெடியவ னங்கைப், படுத்த சக்கர மெனவொளி பரப்பிவான வழிபோ வத், தொடுத்த தேத்தடைத் துணாப்பசுஞ் சாகை யஞ் சோலை, யடுத்து மேதகு மொருவன மணவிநி ன றதுவே. (௫)

மருக்க மழுந்தபங் கேருகத் தவிசினவா னவனை, யுருக்கு மனமொடு பணிந்தன ருடன்வீடை கொண்டார், பொருக்கெனப்பெயர் நேமியின புறந்தொ டர்ந் ததுபோ, யிருக்கு மவ்வன மெய்தின ரெயத ருந் தவத்தோர். (௬)

காணி றைத்தவண் டாமரைக்கண்ணியான் கரை
நத, பாணி றைத்தன மொழிப்படி பருதிதங் கியலி
த், தேனி றைத்தகான றவளுசெயச் சிறந்தசென்
றெண்ணி, வானி றைத்தமா தவத்தினர் மனமகிழ
சிறந்தார. (எ)

அஙகண் வைகின ரருந்தவ மாற்றினர் வதிந்தார்,
சொஙகு யிர்தததா மரையினை குயிற்றிய நேமி,
தஙகு மககட நைமிச மெனப்பெயா தரித்த, தெங
க ளுள்ளபன் முனிவரு மீண்டிநோற் றிருந்தார். ()

வேறு.

காம்றெறி முறஞசெவிக கயமு னிக்குழாம்
போறறுவ குருளையிற் புகனறை யானனந்
தோம்றுதி வள்ளுகிர் வேஙகை தொககுழி
யேற்றினப் பசுநிரை யீன்று போதுவ. (கூ)

கீரிய பொதுமபினுட செழுமபி வாளரா
வாருவ கோமபியோ டடுதது மாமயி
லேருற மகிழ்வன வெவையு மின்னணஞ்
சீருற வயின்வயிற் செறிந்து வாழ்வன. (கo)

பகைநகை நொதுமலும பாற வோரியற்
றகையுற யாவையுந தவிர்ந்த நைமிச
முகையவிழ் கடுக்கையா ரருளின முனனுறும
வகையறு முததியின் வயகக மாண்டதே. (கக)

இயல்பினு லுயிரிறந் திடட ஜீவுட
லயிலவதல லாலுயி ரலைத்து மாணுடல்
செயிருறத் தின்பது சிந்தி யாவவட்
பயிலிய மிருகமும் பறவைக் கூட்டமும. (௧௨)

கடுவளி யொறறலிற கதழ்ந்து பார்மிசைப்
படுமரக் குளகுவாயப் படுபப தல்லது
நெடுநிலை மரத்துறு குளகு நேர்கலா
முடுகுமும மதமபொழி முகதத வேழமே. (௧௩)

சலமபடு பிறவிகால் சாய்க்குந் தேசொடு
சலமபடு தீரத்தங்க டயஙகு மெண்ணில
விலமபடு சிறுமைக ளிரிக்கு மாமணி
யிலம்படு பொழிரெறு மிமைகது மெண்ணில ()

கோட்டினம் பூத்தவுங கொடிகள பூததவுஞ
சேட்டிரும் புனல்வளர் தீரதம பூததவும
பாட்டளி மதுவுணப் பரிம ளத்தொடு
காட்டிவ பெருங்கவினா கான மெஙகளும. (௧௫)

வேறு.

காம மலகிய விதததது நைமிசக காட்டினமற றெரு
ருகாலத், தேம மல்கிய சவுனக ராதிய ரிருநதுநோ
ற் றுழியனனோர், சாம மலகிய கண்டனார் திருவடி.

த் தாமரை மனத்துள்ளி, யோம மல்கிய நீடிய வே
ளவியொன் றுணர்நின் றனர்மாதோ. (கசு)

யாக மன்னிய வாயிடை யிருடிய ரீட்டமோ டு
தநிட்டான், மாக வைபபினு மண்ணினும பாதல
மருஙகினு முறைநினரோ, போக முறறிநன் முத
நியை யடைதரப் புகரறு வழியாக, வேக னல்கிய
மூவறு'புராணமு மினிதுணர்ந துயர்சூதன. (கஎ)

புக்க சூதனை யிருந்தமா தவததினர் பொள்ளெ
ன வெதிரகொண்டார், தகக வாதன மெனப்படும
பிரசினைத் தநதன ருபசாரந, தொககவாயமொழி
நிறைததன ரகஙகளி துளுமபினா வழிபட்டார், நக
கன் மானமியங கேட்குமா தரவுட னவிறனமே யி
னர்மனனே. (கஅ)

வேறு.

தீர்தத மேனமையுஞ் சிவதல மேனமையுஞ் சிற
நத. மூாததி மேனமையும் வருணமு நிலைகளுந் மு
றையி, னாதத வேளைய வழிகளு மனைததுமா கிய
தேனை, வார்தத தானின தானன வாரிச மேனுள.( )

சிறகர் வணடெடன வனைததைபுந தேககினஞ் செ
மமாந், தறவ வைகின மவறறினுட் காவிரி நாட்டி
ற, புறவி னுககுநல் லருள்புரிந் திருநதபூ வாளூர்,

ரிறைவன் மான்மியந் தொகுப்புற வியம்பினை யன்
றே. (உ0)

அனைய மான்மிய மனைத்தையும் விரிவினாற் கே
ட்க, நினைவி னுடிய விழைவின நிரமபிய செல்வங்,
கனைய வார்கட லுலகினிற பெற்றவர் கலியா, னினை
யு மாந்தருக் கிவது தகுதியே யாமால். (உக)

ஆத லாலற மாதிகள் வளருமபூ வாரூர்க்
காதை கேள்வியின வறியரோங கருததினி தடங்க
வோத னீதியென் றுரைத்தன ருரைத்தமை கேட்ட
சூத மாதவ னகத்தொடு முகங்களி துளுமபி.(உஉ)

வேறு.

அருள்வளர் பூவா ரூரி னமலனைத தியானஞ் செ
யது, குருவெனும வியாதன பாத மலரினைக குமபி
ட் டேத்தி, மருள்வளர் வினைகால் சீக்கு மாதவத
தூாககஙந சான்ற, விருடியா முகததி னோக்கி யமிழ்
தென விதனைச சொன்னான். (உஙு)

சித்தச நகரின் மேய திருமூல நாதர் பாத, மெத
தனை யளவை யானு மியமபிடப் படுமோ வவ்வா,
றுத்தம சரிதந் தானு மொருவரா லுரைகக வொ
ண்ணா, தத்தகு பூவா ரூரி னமலனா லுரைக்கி னல்
லால. (உச)

உரைத்திடற் கரிய தேனு முபகுவென் றிருடி கேட்பத், திரைதழெழு வாணி யாற்றுத் தீரத்துப் பொதியச் செமமல், புரைததபக் கொய்து சொற்று ன புகன்றதை யுபகு வெனபோன், றரைத்தலை விள ஙகச சொற்றுன் சயிமினி வணஙகிக் கேட்ப. (உரு)

அன்னணம் யானு நுங்கட் கருள்வளர் தலத்தி ன் சீரு, மன்னிய தீர்த்தச் சீரும வயங்கிய மூர்த்தி தன்பாற், றுனனிய சிறப்பு நீததோர் தொகதெழு பதினம ராஙகு, நனனாமெயஞ ஞானம வேட்டு ந கையழல வளாதத வாறும. (உசு)

வழுக்கறு முறையால் வேள்வி வளர்த்துழிப் பி ரமனெயதி, யொழுககமோ டிறைவா பூசை யுஞற் றிய வாறு மந்த, விழுககறு முனிவர்க ளுளன மிர ஙகியெண புயத்து நாதா, முழுக்கமெயஞ ஞான வு ணமை முறையுளி தெரிதத வாறும. (உஎ)

அருந்தவன றனக்கு நன்றி யாற்றுமச சுவினித் தேவாக, கிருந்தழல வேள்விப் பாக மினிதுற விறுத த காலைப, பொருநதுவ தனறென் றேதிப் பொருக கெனப் பெற்ற சாபங, திருநதிய பூசை யாற்றித் தே வர்கோ னுழிநத வாறும். (உஅ)

சுந்தர னென்றோர் மன்னன் றொடுத்தொரு கலை
யை வீழ்த்துச், செந்தவ னொருவ னிட்ட சாபத்தா
ம் றீம்பூ வாளிக, கந்தர்ப்ப னான காலைக் கண்ணுறுதற
கரிய வீணை, யந்தண னருளாற் பூசை யிரதியா தரி
தத வாறும்.　　(உகூ)

மீரவே ளுருவம் பெற்று வந்தனை புரிநத வாறு
ஞ், சீராறு வுமையாள் சாபஞ் செயயவா டழிபபோ
ந் திசன், வீரிய முகர்நது சென்று கஙகையின விடு
த்துச் சாபஞ், சாரவப புறவாந தலைமை தழலவ
னொழித்த வாறும்.　　(கூ0)

மாதவ னொருவற் காக வடாதுசார் கயையினமே
னமை, தீதறு பூவா னாககுச செறியவு மாஙகோ
ருநதி, போதவு மருளி முககட் புணணியன கருணை
செய்யக, கோதறப் பிதிரா வானங் குடிபுகுந திரு
ந்த வாறும்.　　(கூக)

நநதன வனததிற் செனறு நஙகைபார்ப் பதிமுன்
வாஙகுஞ், சந்திர வதியோா ஞானறு தண்மலா
கொய்யப் போந்து, வந்தெதிா மணிசூ டற்கு மன
நிறை யழிநது தீமை, சிநதுமஞ சுளற்குத தேசு
திகழ்மக ளான வாறும.　　(கூஉ)

சந்திர வதியைக் கண்டு தளர்மணி சூடன றானு
ஞ், சந்திர சூட னென்னத் தகும்பழ மலையிற் றோ

னறி, யாதமில் பொருள்களீட்ட வடுத்தவன் பூவா
ளூரி, லெந்தையை வழிபா டாற்றி மீண்டவ னேகு
மாறும். (௩௩)

சார்ந்தனன் வழிபா டாற்றுஞ் சந்திர சூடன் மு
னுங, கூர்ந்தநல் வனப்பிற் சான்ற குமுதையுந் தம்
மு னோக்கித், தீர்ந்தவர் வருத்தங் கூரச் சிவபிரா
னிரங்கி நன்மை, யார்ந்தமஞ் சுளன்பாற் சித்த ரா
யமகட் பேசு மாறும். (௩௪)

சித்தராய் வந்து தினரூா திருமூல நாத ராகத்,
தொத்தலாப் புன்னை நீழற் றோன்றினர் மறைத
லோடு, மத்தமுற் றவாபோன மாழகு மஞ்சுளன
துரவன கூறப், பத்தியி னிலிங்க பூசை பண்ணின
னுயந்த வாறும். (௩௫)

கூவிள வனத்து நாதா கொழித்திடுங் கருணைப்
பேறறூன், மேவிரு வோர்க்கு மன்றல் விதியுளி முடி
ந்த வாறுந், தாவறு நுங்கட் கிங்கே சாற்றுதுங் கே
ணமி னென்ன, வோர்வுற முறையே கூற லூக்கினன
சூத மேலோன். (௩௬)

நைமிசச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௨.

தலவிசேடச்சருக்கம்.

திருமகடகுந் திருமிகக ளிப்பது
பொருமகட்கும புயவலி நலகுவ
துருவ வாணிககு மொண்கலை யீவது
மருவி வாழும்பூ வாரூா ளமபதி (க)

பொனன சுமபிய பூமபுனற் பண்ணைவாயப்
பொன்னி னனனறுண டாதுகும் பூககுழா
மனன மனணிநின் றூடுந தடநதொறு
மனன மன்னவ ருஙகுடைந் தாடுவா. (உ)

தமககு வாசந தருந்தரை யெஙகணு
மிமைககுங கணக ளிமைபபறப் பூந்துகட்
சுமைககண மாமலா தூாததுப பெருஙகவி
னமைககு நநத வனஙக ளனநதமே. (ந)

குளிருங கூர்சுவை யுஙகொடுத் துததமக
களிசெய தககதென் றேபுன லாாநதொளிா
தளையு மாறுந தடாகமும யாவையுந
துளிசெய் தேமபொழில் சூழ்ந்தக லாதவே. (ச)

ஐயர் வைகிய வாடக மாளிகை
வெயய தாயினுஞ சுட்டொனறு வித்தலாற்
செயய தீச்சிதை யாமை யகந்தழீஇ
வையமுய்ய மழைவளஞ் செயயுமே. (ரு)

மணியி ளூற்புரி மாளிகை தங்கள்பாற்
பிணிகி லாவிய வூக்களு செறிததலா
லணிகி லாவிய சாளரத் தால்வரும்
பிணியி லாவிளங் காலினைப பேளுமே (௬)

ஈட்டு மொண்பொரு ளெத்தனை கோடியு
நாடடி வைக்க நனந்தலை நல்கலாற்
சேட்டு வான்முழு துநதிக மூவண
நீட்டு வார்கொடி யாற்கவி னீட்டுமே. (எ)

கொடுககுந தோறுங குளூஉமணம் நேணியி
னெடுக்குந் தோறு மிருமபுனல் போறசுரந
தடுக்குந் தொன்னிதி யாளர் மனைதொறு
மடுககுளு செலவ மகளர சாளுமே. (அ)

திறஙகொ ளந்தண ரான்மகஞ் சிர்ப்பன
மறஙகொண் மனனவ ரான்வய மாளுவ
பிறஙகு நாயகரி னுனிதி பெட்பன
வறஙகள யாவும்பின னோரின்மிக் காவன. (௯)

ஒழுக்கம் யாவையு மாங்கே யொழுககுவ
விழுக்கம யாவையு மாஙகே யிழுககுவ
முழுகக வின்பமு மாங்கே முழுப்பன
விழுப்ப மில்லவு மாஙகே விழுபபன. (க0)

வேறு.

கண்ணகன் மாட மேடை கதித்துவா னகடு தா
ர்ப்ப, விண்ணெழு பருதிச் செலவன் மிடைந்தமற்
றவற்றி னூடே, நணுறுதம் பொருட்டே யன்றோ
நகைமணி யொற்றை யாழி, பண்ணினன் றேர்க்கு
ப் பூட்டும் பரியுமொன் றன்றி வையான. (கக)

நவமணித் திரளிற் செய்த நாகநா டளக்கு மா
ட, முவவுவெண் டிங்க டனமெய புரிநுறத் தவழு
ந் தோற்றங், குவளையங் கண்ணி னல்லார் குளிர்மு
கத் திங்கட் கொப்ப, வவ்மலி கறையைத் தேயக்கு
மாளவினை போன்ற தம்மா. (கஉ)

வாரண நிரைக ளார்க்கு மறுகுசூழ் மாட வீதித்,
தோரண நிரையி னாதத சுடர்மணித் தரளங் கான
ற, சீரணி யொளிமீப போர்த்த சேயொளி மணிப்
பொன் மாட, மேரணி பூதி பூசு மெரிநிறத் திறை
யே போன்ற. (கங)

மங்கல வினைக ளெங்கு மதுரவின் னியங்க ளெங்
கும், பங்கய வதனச் செவ்வாயப் பரத்தையர் நட
ன மெங்குங், கொங்குயிர் முல்லை மாலைக் கோமப
ஞர் குரவை யெங்கும், பொங்கிய கலவி யின்பப் பு
ணரியிற் றோயவ தெங்கும். (கச)

வேதமந் திரஙக ளெஙகும் வினைசெய்மந் திரங்க
ளெஙகு, மோதுசந் தனங்க ளெங்கு முரைத்தசந
தனஙக ளெங்குங், காதல்செய் பாட லெஙகுங கரு
ஙகணம பாட லெங்குஞ், சீதள வாசமெஙகுந தே
வாகள் வாச மெஙகும. (கரு)

இநதிர னிகந்த செலவ மெனைதையு மளிதத வ
வ்வூ, ரநதமில் வளததி னிற்ப ததிசயங் கொல்லோ
வந்தச், சுந்தர நகர ஞானந துகளறுத் தருளு மா
ற்றுன, முந்திய நாம ஞான க்ஷேத்திர மென்ப முன
னோ. (கசு)

தருககளு ளெனபோ லெநதத தலததினுளு சிற
ந்த திந்தத், திருக்கிளர் தலமென றுண்மை தெரிப
பது போல நலல, மருக்கிளா வில்வ கானம வளர்த
லால வினைக ளெல்லாங, கருககுமத் தலந்தான வில்
வ கானன மாய தன்றே. (கஎ)

மாரனுக குருவ மீந்த வாயமையாம் பூவா ளூர்
மாரனை யிரதிக் கீநது மஙகலஞ் சிறப்பச் செய்த
காரண மதனு லவ்வூா கல்யாண புரமென றுகுஞ்
சீரிய மனறல் செயத சிறப்பினு மப்போ பூணும. ()

வேறு.

இரயிக்கீவனென் றொருமா முனிவன்
பரவக்கயையிற் பயனைப் பிதிரர்

விரவப் பெருமேன் மைவிளைத் தலினும்
சரவற் றகயா புவியா னதுவே. (கக)

வேறு.

திருவானைக காவினுக்குச் சறறீ சான திசையின
யோ சனையொனறின் முனிவா போற்று, முருவார்
ந்த தவத்துறைக்கு வடபாற கவ்வி யூதி*யொனறி
ற காவிரிக்குத் தரதநி னொனறு, மருவாரின ஞெளி
வளரும் பூவா ளூரை மாதவஙகள் பவநதோறும வ
ளாரததோர்க கனறிப், பெருகார்வத தொடுமடைதல
வணஙக லாதிப் பெருநலமெய தாதுதவம பேணுர்க்
கெலலாம. (உ0)

வேறு.

பருதிதன் னுலகின் வாழ்வர்பனிமதி யுலகின் வா
ழவர், பொருவில்பொன னுலகின வாழ்வர் பூமக னு
லகின வாழ்வர், திருமறு மார்பன வைப்பிற சிவனு
வர் சிவலோ கத்தின, மருவுவர் பூவா ளூரி னொரு
தினம் வதிககப் பெறறோா. (உக)

கடல்வரு மமுதந் துயத்துக் கடவுளர் கதியுள்
வேட்ட, மடவியர் பவளச்செவ்வாய் வருமமு தி
னிது மாந்திப், படவர வணிந்தார் ஞா[illegible] முதமு

---

* கவ்வியூதி-இரண்டுகுரோசம.

ம் பருகி வாழவ, ருடலுறு பயணி தென்றுங் குறு வனை யூடநு வோரே. (உஉ)

அந்தணர் பெரியோர சற்றோ ரருட்பணி விடையி னுளளோர, ரிநதநல வினைஞாக காங்கோ ரிலலகமியற்றி வைப்போரர, குநதொளி யமரர் தத்த முலகினைக கொடுகக நோவா, சந்திரன முடியில வேயநதார தமதுல களிப்ப நேர்வா. (உ௩)

தினைததனைத தவந்தா னஙகள செயயினு மநதவைபபிற, பனைத்தனைப பயனை நல்கும் பழுமர விததுப் போல, வெனைத்துள பழிபா வஙக ளீண்டினுமாஙகுற் ரோர்கருக், கனைததுகு மழைவாய்ப் பட்ட வுப்பெனக கரைநது போமே. (உ௪)

பலவெடுத துரைபப தென்னே பழிகருங கொடியு மேருக், குலவரை யடுப்பிற் செமபொன வண்ணமாங் கொள்கை போல, நிலவரை யாவ ரேனு நின்மலன் பூவா ளூரி, னலமுற விருந்து வாழி னவையறு முத்த ராவார. (உ௫)

தலத்துறு மேன்மை யாது சாற்றினே னிற்க விப்பா, னலத்துறு முனிவீ ரும்பர் நாகர்யா வரும்வந் தாடும், பலத்துறு தீர்த்த மேன்மை பகருதுங கே

ண்மி னென்னுப், புலைத்துறு பொறியை மாற்றும்
புண்ணியச் சூதன் சொல்லும. (உ௬)

தலவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - எஅ.

திர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

இரயிக குலமா தவன்பதத்திக கிரங்கிக் கயையிற
பயனதிகந், தரவொப் பிகந்த பூவானுேர் தனக்குப்
பெருமை திருப்பித்த, வரவச சடிலப பெருமானு ல
நகா ளெழுந்து பறகுனியென, றாவுப் புனற்றண்
ணதிககங்கை யொழுகும புனித முலகுறவே. (க)

சுரந்து வளரும பாவத்தைச சொல்லும பற்கு
வெனுஙகிளவி, நிரந்து நீயென பதுபோகக னிகழ
தது மதனும் பாவத்தைக, கரந்து போக வொழித்
தருளிக் கமழ்ந்த நறுமபூந் திரைசொரிந்துப், பரங்
த வந்த நதிகரைபபர் பற்கு னியென ருருநா
மம. (உ)

தேவர் பிதிரா முனிவர்கடன் றீராச் சிதட ரே
யெனினும், பாவ முழுதுஞ செய்தொழுகும் பதித
ரெனினு மிழிகுலததோர், யாவ ரெனினு மதின்
முழுகின் முழுகிக் கிடந்த விரும்பவமு, மோவில்

சமுசா ரமுமென்னு முததி யிடைடினை மெழுந்த
கல்வார். (௩)

தென்பாற் கயையென் றிமையாருஞ சிறப்ப வு
ரைக்கும் பூவாளூர், தன்பாற் றிகழும பற்குனியா
ந் தடவுந் தியைத்தக ஷணகங்கை, யென்பா ரறிந
தோ ரந்நதியை யெய்திப் படிந்தோராக கேயன்றி, ய
ன்பாற் புறததே கொடுபோந்தந காடு வார்ககும்
பயனுறுமே. (௪)

வெற்ற பதியின விதியாற்றுன் விளைத்த வினிய
புண்ணியத்திற, பொற்ற தலததி னுதரவாற் புரிபு
ண் ணியமோா பதினமடஙகா, முற்ற த[illegible]னுசெய
புண்ணியததி னுமபரிறைஞசும புட்கரத்துப், பற்
றி யிழைககும புண்ணியந்தான பகரி னூறு மட
ங்கதிகம். (௫)

தடவா னிறைஞசும புட்கரத்துத் தழைபுண்
ணியத்திற் பிதிரர்விழை, வடபாற கயைசசெய பு
ண்ணியந்தான் வகுக்கி னோரா யிரமடஙகாம், வட
பாற் கயைச்செய் புண்ணியததின் வளர்பூ வாளூ
ரொனுந்தென்பா, லிடமார் கயைச்செய் புண்ணிய
ந்தா னெண்ணிற் பதினு யிரமடங்காம். (௬)

பூவா ளூரென் றுலகமெல்லாம் புகழுந் தலத்தி லனபொடுசெய, தோவா தெழுநத புண்ணியத்து க குயர்வு மொப்பு மத்தலத்திற், ருவா தெழுந்த புண்ணியங்க டாமே யலது பிறதலத்து, மேவா நின்ற புண்ணியஙகண் மேவா வுயர்வு மொபபுமே.

அவ்வா றுயாந்த பூவாளூ ரகத்திற புரியும் புண் ணியததி, னவ்வான பதிப்பற குணிநதியி னூறறி பொழுமபுண் ணியமதிக, மவவாா நதிச்செய புண் ணியததி னவ்வூா சிறப்ப வீறறிருககு, மவ்வாா ச டையாா சனனிதியி லாற்றி யிடுமபுண் ணியமதி கம (அ)

பொனனு மணியுங கொழித்தொழுகும் பூநத ண புனறபம் குனியாற்றின, மனனு மரபாம் படிந தெழுநது மலிந்த பிதிரா தருப்பணஞசெய, தன் ன நதியின கரையிருககு மாலின மூலந் தனிற்பிண் டங், தனனை யிடுவோர் பிதிரர்கடன் றணநது சிவ லோ கத்தனடைவார். (௯)

கூறு மனைய புனனதியிற் குறித்துக கடனகள் செயப்பெற்ற, மாறு தவிர்ந்த பிதிரருந்தாம வருந து நரக வேதனையும், வேறு விளைந்த பல்வினையும

விழுந்து போக வெழுந்துபோயப, பேறு கதுவும் வான்கதியிற் பெயராதின்பத தழுந்துவார. (௧௦)

இயக்குங் காலம் பாத்திரமென் றிரண்டு மேனைத தலஙகளினும், பயகரும புனற்றீாத் தங்களினும பார்க்கவேண்டி னுற்போல, நயகரும பூவாளூரிடத்து நறுமபற் குணிமா றீாததத்து, முயக்கங் தவிரப்போ ரவையிரண்டு மோாந்து பாரார் வினைமுடிப்பார். (௧௧)

யாவ னொருவ னேற்பலென விசைநதா னிழிந்தோ னயிடினு, மோவி லவனே பாத்திரமா முறுங்கா லங்க ளனைத்துமாம், பாவ மறுகருந தவந்தானம் பண்ணத் துணிந்தோ ரத்தலததி, னுவ வகங்கைப் பொருள்கிடைத்த வன்றே புரிக தாழாமே.( )

அயன மிரண்டு மதிபருதி யரவு தொடரும பொழுதிரண்டும், பயிலு முவாவோ ரிரண்டும்விதி பாதமாதப பிறப்பிவையு, முயர்வு புரியு மகாளயபக்கமுமற் றையவு முறுநாளி, னியலு மன்ன சிராத்தமாங கியற்றி னளவாப் பயனுறுமே. (௧௩)

அன்ன மளிப்ப வுதவாதேற் பிண்ட மேனு மாங்கிடுக, சொன்ன விதுவுங் கூடாதேற் றோய மேனு

ந திலத்தோடு, நன்னா மனுவா லிறைத்திடுக ந
வைதி ரிந்தத் தருப்பணமு, மன்ன சிராத்தம் வட
கயையி லுறநலும் பயனை த தருமாதோ. (கச)

அனைய நதிபம் குனிதீரத தன்ன மளிபபோ ரெவ
ரேனு, நினைய வரிய வளருசிறந்த நிமல னுலகத
தெளிதெயதி, நனைவின் டலாநத வுயயான நணணி
யன்ன மொவ்வொனறுக, கினைத லறவொவ் வொ
ருகறப மெதிரில போகத் தழுந்துவார. (கரு)

இருள்கால் சீகருநு சோதிமணி யீழ மிழைமெ
ல லியகலிஙகம, பொருளே னையவு மநநதியிற் புனி
தா தமக்குக கொடுப்போரகண, மருள்கா லறுக்கு
மறிவோடு மண்ணிற பெருநுசெல வதினரா,யரு
ளா தரவாழ சிவபுரியி னமாநதா னநதக கடலபடி
வாரா. (கசா)

மிருகம் பறவை பருகினும்வாழ் மீனு திகளுமப
புனல[illegible]ய, மரமுங கொடியு மவைபயந்த கனிகா
ய் நுகாந்து வளருயிருந், திருகு வினையின் வலிமு
ருககித் தேவ ராகு மெனிலாஙகே,யுருவப் புனறோ
ய மானிடர்க ளுயாவா ரென்ப ததிசயமோ. (கஎ)

பாவ மறுககு நதுந்தீர்த்தப் பரிசு பகர்நதா மினி
முனிவீர், நாவ றழுவு மிப்புவியி னவைமுற் றறுக

கும் பூவாளூர், மேவி யினிது வீற்றிருக்கும விமல மூர்த்தி மேன்மையினை, நீவி ருணர்மி னுரைத்து மென நிகழ்த்துஞ் சூத மாதவனே. (கஅ)

தீர்த்தவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௬.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

மணிகிடந் திரட்டும வெரிநெடும புழைக்கை வாரந்தநான் மருப்பலே செவியி, னணிநடை யயிராவதபபெரும் பாக னருச்சனைக் கிரங்கிமுன னிழந்த, சணிதமில வளங்கூர் திருவளித் தலினும் கலயாண புரத்தில்வீற றிருக்கும், திணிதரு மெண்டோட் டலேவனா தமமைத திருமூல நாதரென் றுரைப்பார். (க)

வரிச்சிறைத் தும்பி மதுநுகர்ந துளரும் வனசநாண் மலரணை கிழத்தி, விரித்தமெய யனபால் வந்தனை புரிந்து விழுப்பொருள் வழங்குதற் குரிமை, பரித்தமை யானுஞ் சீபல விலவத தடியினிற் பயிலுத லானுந், தெரித்தவப் பெயராற் றிகழ்ந்தகலயாண புரத்தமா செல்வரைத் துதிப்பார். (உ)

செய்யதீக் கொழுந்தை நீட்டிய தென்னச் சிவந்துவார்ந் தொளிர்செழுஞ சடிலத், தையாமா தவ

ாகளாற்றிய வேள்விக் கருண்மிசச சிறந்துமெய்
ஞ் ஞான, மொய்யென வருளுங் காரண மதனு லு
யர்திரு மூலநா தருக்கு, வையக முழுது ஞானதா
னேச ரெனும்பெயர் வழங்கிடப் படுமால். (௩)

வேறு.

வில்வ வனத்தில் வதிந்தருளும விழைவால் வில்
வ வனநாதர், செல்வ மிகுந்த மங்கலத்தைச் சேர்
ந்த விரதிக் குதவுதலாற், கலவி மிகுந்தோர் கல்யா
ண நாத ரெனவுங் கரைந்திடுவார், பலவந் தனைசெ
ய திமையாரும் பயிலும பூவா ளூரரையே. (௪)

அன்ப ரொருவர் தமக்கிரங்கி யானற வதுவை
முடிப்பதற்குத, துன்ப மகற்றுஞ சிததரெனததோ
னறித் தூது நடததலினு, லினப மெவையுங கொ
டுத்தருளு மினிய பூவா ளூரமர்நத, நனபொன் ன
னையார் தமைச்சிதத நாத ரென்று நவிற்றுவரால். ( )

உரைத்த பெயரு ளொன்றேனு முரைப்போர் த
மககு மப்பெயர்தான், புரைத்த பாவ மனைத்தினை
யும புரட்டு மமரர்க்கெனவானி, னிரைதத போக
மனைத்தினையு நிறுத்தும் போகம் வெறுத்தவர்க்குத,
திரைத்த நறுநீர் முடிவைத்தார் செய்ய பாத நிழல
சேர்க்கும். (௬)

மக்க டமக்கப் பெயரிட்டு வழங்கு வாரு மண்ணு
லகிற், றொகக பொருளின வளத்தோடுஞ் சுற்றந்
துவன்றப பிணிபாவ, மொக்க வொழித்து வானக
தியி னுயர்ந்த போக மிகநுகர்வார், மக்க ளவரு மவ்
வாறு வாழ்ந்து கதியை மருவுவார். (எ)

மறைகண் முழங்கும் பூவாளூர் வரதர் நாம மி
டடழைககும், பறவை பசுவா தியும்பண்டைப் பா
வ முழுதுங கழீஇவளங்க,ணிறையுந் துறக்கத் தர
ம்பையாபா ணீடு போக நுகாந்தப்பாற், பிறையும
புனலு முடிக்கணிந்த பெருமான் பணிசெய தருள
பெறுமால். (அ)

சகக முனிவா பூசித்த தகைசால் வில்வ வனத்
தென்று, நககனுறையுந் திருக்கோயி னண்ணிப் ப
சும்புற் பசுவாதி, மிகக பசிககு மேய்ந்திடினும் வி
ழுமப பணிசெய் தனவென்றே, பொக்க மகற்றி
மேறகதியிற் புகுவித் திடுமப் புண்ணியனே. (கூ)

வளங்கூர் வில்வ வனத்தமர்ந்த வரதர்க்கெனவே
விடப்பட்ட, விளம்பூ வைகளைபைங கிளியூக மிரலை
தகரென் றினையனைத்துங், களங்கூர் வினைகண் மு
ழுதிரியக் கயிலை மலையிற் பெருங்கணமாய்த், துள
ஙகா வறிவிற் சிவபெருமான சுடாபொழ் கோயி லி
டைவதியும். (க0)

கடன்கொண் டேனுரு செய்யாத கருமம் பலவு
ம் புரிந்தேனு, மடன்மிக் குடையோர் மனைமைந்
தர் தம்மை வளர்க்கு மாறேபோ, லடலவெள் வி
டையார்க் கெத்திறத்தும் பொருளார்த்துனரே மெ
யயன்ப, ருடையோ ராயும் பொருளுதவார் பொய
யன் பினரே வழிபடினும். (கக)

மெயயன் பினரே பொருளளித்து வேடட வேட்
டாங் கருளபெறுவர், பொயயன பினர்கள பொரு
ளளியார் புகழ்ந்தா ரேனும் பூவாளு, ரைய னிடத்
து மிகப்பயனை யடையா ரந்தோ வீதெனனை, யுயய
லுறுவாா பொயப்பொருளை யுறுதிப் பொருளா வை
ப்பாகளோ. (கஉ)

வறியன் பசியைத் தணியாத மலகும் பொருளா
ன் கொடுநிரையத், துறுவ னெனிற்பல பொருளை
வையு முதவி வளர்க்கும் பூவாளு, ரிறைவர் பலிபூ
சனையாதி யினிது சிறப்பி யாதீட்டி, நிறைவித் திடு
ம்பாக்கியத்தாரபோய நிரைய முறுதற்கையுறவோ.

செல்வ மிலரே லுழவாரஞ் செய்க கோயி லலகி
டுக, நலல பசுவின் மயநீரா ளுளுந் தெளிக்க சிறு
தூறு,கல்லி யெறிக மலர்பறித்துக் காம ரலங்கலெ
டுத்தணிக,வல்ல லகற்றிப் பெரும்போக மனைய வே
ண்டுங் கருத்தினரே. (கச)

உடலிற் பிணியாற் பணிபுரிதற் கூக்க மிலரேற்
புனலாடிக, கடவுட் கோயில் வலம்வருக காலந்
தோறுந் தரிசிக்க, விடமுண் டிருண்ட கண்டர்புக
ழ் விரிக்க தியானஞ்செய்திடுக, வடர்வல் வினையை
க் கெடுத்தின்ப வாழ்வு படிய வேண்டுநரே. (௩௫)

கோயி லடுத்துத் தரிசிக்கக் கூடா வசத்த ராயி
டினும்,வாயி லடுத்துத் தரிசிக்க வாயி லடுக்க மாட்
டாருமெ, பாய தமது கடைத்தலையிற் படர்ந்து சிக
ரந் தரிசிக்க, மாய வினையின வலிமுருக்கி வாழ வே
ண்டுங் கருத்தினரே. (௩௬)

எழுந்து நடந்து கடைத்தலைமுன் னெய்தமாட
டா ராயிடினும், விழுந்து கிடந்த வாறுஙகே வில
வ வனததில வீற்றிருககுங், கொழுந்து மதிய மிலே
ததவர்தங கோல நினைகக பெயர்மொழிக, வழுந்து
படும்பல் பவக்கடலி னகல வேண்டு மறிவினரே.()

பிறவிப் பகைக்கும் பிணிப்பகைக்கும பெயராப்
பாவப் பெரும்பகைக்கு, மறமிக குயிாகரும் படை
வில்வ வனத்தி லினிது வீற்றிருக்கு, மறவா மகிழு
ந் திருப்பணியே யாகு மவறறுண் மிகவுயர்ந்த, வி
றைவருறையுந் திருக்கோயி லியல்பி னெடுக்கும்
புண்ணியமே. (௩௮)

பொருண்மிக் குடையோ ரிட்டிகையாற் புரைதீர் சிலையா லிழைத்திடுக, பொருண்மிக் குடைமை யில்லாதார் பொற்ப மரத்தான் மண்ணினும், நிரண மதனுற் செய்திடுக தேவ தேவ னிருவோர்க்கும், பொருவில் பயனைச் சமமாகப் பொருகவென் றளிப் பன வினையறவே. (௧௯)

வேறு.

வருநதிர ணத்தாம் கோயில் வகுத்தபுண் ணிய தகிற கோடி, திருநதுமண் ணதனுற செயயிற் செ பநுமிப பயநதி ரடடி, பொருந்தும்வன மரத்தாற் செய்யிற் பொருத்துமிட் டிகைக்கு நாறறி, தருந்த கு சிலையாற் செய்யிற் சாருமெண் மடஙகு பேறு.()

புதிதுறப் பணிகள் வேறு புரிவதிற பழைய தொ னறை, விதியுளி புதுக்கு வோரகரு மிககபுண் ணிய நதா னெயது, மதிமுடிக் கணிநத வில்வ வனத்தின ர கோயில் பேணு, மதிபயன சிவனே யாவ தல்ல து பிறிதொன் றன்றே. (௨௧)

வேறு.

பொருளளவை தனககேற்ப வில்வவன நாதருக குப் பொற்பார் கோயிற, றிருமலிய விழைத்தவாக ள் செறிந்தபல பாவவினைச் சிமிழ்ப்பி னீஙகி, மரு வுலட கயிலையிற்போய்க கணநாத ராயிருப்பர் வகு

த்தோர் சுற்றங், குருமலிபொன் னுலகிடையிந் தி
ரர்பதினுல் வர்களளவுங் கூடிவாழ்வார். (உஉ)

எமமுடைய திருமூல நாதரமா திருக்கோயி லி
னிது செய்தோா, தமமுடைய பிதிரரொலலாந் தண
வாத பெருநிரையத் தடையி னீங்கி, விமமுபெருஞ்
சுகக்கதியின மேவுவாமற் றவர்குலமே தினியிற்
பானு, வொண்மதியென் றிவைவழகக முள்ளளவு
நசியாம லுவப்பின் வைகும். (உ௩)

யாவனொரு பணிவிடையை யாலயத்தி லிழைக்கி
னறு னவனுக் கெந்தப, பாவவினை களுநசிக்கும் பா
கியமெல லாமவற்கே பலகும விண்ணிற், காவல
னு மவனணைக கஞ்சுவன்மற் றவனினைதத கரும
மெல்லாம, பூவுலகி னெளிதாக முறறுமவன் பெரு
மையையார் புகல வல்லார். (உ௪)

வேறு.

நாத்திக னடுநிலை பிழைதத நாவினன்
வேத்தவை கேட்கவெங் கோள்வி ரித்தவன்
பாத்திரத் திரும்பொருள் படுத்தி டாதவன்
மூத்தவர் தந்தைதாய மொழியைக் கிழந்தவன். ()

பிறருறக் கொடுத்ததைப் பிடுங்கிக் கொண்டவன்
பிறர்பொருள் கவர்ந்தவன் பீழை செய்தவன்

பிறர்மனை விழைந்தவன் பிள்ளை விற்றவன்
பிறாவளங் கண்டுளம் பொறாத பெற்றியன். (௨௬)

அண்டநா யகர்தமக் கமுதங் கூட்டிடா
துண்டவன் மறைகளோ தாது விட்டவன்
மண்டழல் வளர்த்திடான் மறையி னெந்தெனக்
கொண்டவெச சஙகளைக குயிற்றி டாதவன். (௨௭)

வீரனைக் கொன்றவன் விரதங் கொன்றவன்
போரிடை வஞ்சனை புரிந்து வென்றவ
ஞரியர்க கிருமபழி நாட்டி யிடடவ
ஞரினைக கெடுத்தவ னூன்விற் றுண்டவன (௨௮)

செயநன்றி கொன்றவ ன் சினக ரதத்திடை
யையநுண் ணிடையின ராகந் தோயந்தவன
பொயயுரை கிளநதவன் பூசு ரக்கொலை
மையலி னிழைததவன் மாதைக் கொன்றவன். ()

தருநிரை தடிந்தவன் றடாகந் தூர்த்தவ
னிருமுது குரவர்பா லிடுக்கண் செயதவன்
கருவினை யழித்தவன் கனனி யைப்புணர்ந்
தொருவினன முதலுப பாதகத்தரும். (௩0)

குரவனைக கொன்றவன் குரத்தி கொங்கைதோள்
விரவுறப் புணர்ந்தவன் வெங்க ளுண்டவ

ணிரணியந் திருடினே னிவரைக் கூடினோ
பரவிவ ராதிமா பாதக கத்தரும. (௩௧)

குழகனை நிந்தனை கூறி நினறவன்
பழகுவே தாகமம் பழித்து நினறவன
விழவுபூ சனைவிட லாக்கு நீககிய
வழிதகை முதலதி பாதக கத்தரும. (௩௨)

உய்ந்திடு நெறியெது வென்னி லூாவிடை
யந்தண னாலய மாக்கிப் போறறலே
மைந்துடை யாலயம் வகுககு மாளவினை
நந்தின ருய்யவு நவிலக கேண்மினே. (௩௩)

உருத்திர கணிகைய ரோடை யானைமா
செருததலான் வயறிகழ் பாத்தி ராதியுட்
கருத்துறு விருப்பினுற் கையில் வாய்நதன
பொருததிமிக் கிறைஞ்சிடிற் போமப் பாதகம. ()

கவற்றுவன் பாதகங் கழிக்கக் கூறிய
விவற்றினும் வல்லுநா ரெளிதி னுய்யவு
நவிற்றுதுங் கேண்மினோ நன்மை யெய்துவான்
றவற்றுல கிடும்பையிற் றணந்த வந்தணீர். (௩௫)

வேறு.

விளங்கு பஞ்சமி பூரணை பின்பக்க மேவிய பதி
னன்கு, துளங்கு மட்டமி யாதிரை கும்பத்திற

ரோன்றிய மகமாடி, வளங்கொ ளுந்தலை யுவாவொ
டு கூடிய மதித்தின மீனத்தி, னுளங்கொள் பூரணை
யமமதி யிடைவரு மோகுமுத தரமென்று.(௩௬)

திங்கள வாரத்திற் கூடிய தலையுவா செங்கதிர்
வாரத்திற, மங்கு சததமி யயனமுன் னுகமேற் சாற
றிய வவையெனறு, பங்க மும்மறு மனைவகை நாளி
றும பமகுனி நீராடிப், பொஙகு மாமறை யந்தண
ர்க கேனறபல்பொருளகளுங கொளவிசி. (௩௭)

ஆன நெய்பொழிந் தரவிந்த நாளநூ லாக்கிய தி
ரியிட்டு, ஞான நாயகன றிருமுன்னர் விளககுறீஇ
நறும்புகை கமழவிதது, வான நாயகன் றிருமுடி
க காவின்பான் மநதிரத தினிதாட்டி, யீன நீஙகிய
சுகநதமும் விலவமு மெடுதமெதடுத தருச்சித்து. ( )

மூன்றி ரட்டிய சுவையினு லுண்டியு முதல்வனு
க கினிதூட்டி, யான்ற வநதண ரருட்சிவ பத்தாக
ளார்வல ரிவர்க்கெலலா, மேன்ற வாயுநா லுண்டியு
மளித்தளித் திறைஞசிவந் தனைசெயயின, மாயறு
பாதகச் சிமிழ்ப்பினின் றெழுந்துபோய வான்கதி
களிற்சேர்வார. (௩௯)

வேறு.

வீரமே வியபாவம் விளையாத வியல்பினர்கண்
மாரனூர்க் குருவளித்த வள்ளலார் திருமுடியி

னீரநீர் சிறிதாட்டி னேழுலகு நடுநடுங்கக [ர.
கோரமா பெழுங்கங்கைக குலநதிதம முடிககணிவா

அலகிலபுகழ்ப் பூவாளு ரமலனார் திருமுடியின், மலரணிவார் மதியணிவா வலமவநது விழுந்துக ர, தலமுகிழ்ப்பார் சுரர்சூழ்ந்து தாழ்நதிருகை முடிக்கூப்பி, நலவரஙகள வேட்டிரப்ப நாயகராய் வீற் றிருப்பார். (௪௧)

மல்லல்புனல் சூழ்வில்வ வனததிலொரு மறையா வருக், கில்லியற்றி நிலமாதி யீநதவரைத தாபிகக ற், பல்லமரர் தொழவிலிஙகப பதிட்டைபுரி பய னெய்து, நல்லசிவ பததாகளை நாட்டினுமப் பய னெய்தும். (௪௨)

திருமூல நாதரமர் திருககோயி லலகிடடுப், பெரு கார்வத் தொடுமெழுகிப பிறஙகுசுதைக கோலமிடி ன், மருவாரு மலர்ச்செல்வி வதிந்தவர்மா மனையெ ஙகு, மொருநாளு மொழியாமே யொண்பொருளா லலஙகரிக்கும். (௪௩)

திங்களவிழா வருடவிழாத திவசவிழா வினைபுரி ந்து, வெங்கடுவா லலங்கரித்த மிடறுடைய வில்வ வனத், தஙகணரை வழிபடுவோ ரகன்மனையி லொ ழியாமே, மங்கலநல வினைத்தொழிலகள் வைகலு மவை கலும்வளரும். (௪௪)

எம்பெருமான் வில்வவனத் திறையவன்மா தவ ரமரர், தமபெருமான திருவிழாத் தனிமுரதந் தரி சிததோர், கொமபனையா ளொடுவிடைமேற் கொ ணடுவரத தரிசிததோர், வெம்புமலங கெடச்சிவன் முத்தர்களாய் வீற்றிருப்பார். (௪௫)

செல்வமலி விலவவனச் சிவலிங்கத் தருட்பெரு மை, சொலவகையின முறறுவதோ தூயமுனி வீர் முனிவர், வல்வினைகள் கெடவேள்வி வளர்ததபடி கேண்மினென, நலவினைசெய சூதமுனி நயந்தெடு த்து மொழியுமால். (௪௬)

மூர்த்திவிசேடச்சருகக் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம-௧௪௨.

வேள்விச்சருக்கம்.

திருமலியு மணிமாடஞ் செறிந்துபல வளந்துவ ன்றித் தெயவ நாட்டைப, பொருமிறைவர் தவத் துறையிற் போந்துவினை முழுதிரியப் பூசித் தங்குப், பிருகுவஙகி ரசுவசிடடன் கசியபனத் திரிகுச்சன் பெருமை சால, மருவுகவு தமனிவர்க ளெழுவருமா தவம்புரிந்து வசிககு நாளில. (௧)

மாதவரன் னவர்மைந்தர் பாற்கவரே யாங்கிரசர் வளர்வா சிட்டர், காதல்செய்கா சிபராத்தி ரேயர்க

வுச் சர்கள்கவுத மீய ரென்று, வோதுமிவ ரெழுப
)தின்ம ருடங்கிருந்து தமமுனிந்து வுசாவி னூர்க, டீ
தில்புரம் வனநதிகேத் திரந்திகழ்வி மானமைந்து
ஞ் சிறந்த தானம். (உ)

நெடுங்காலந் தமதறிவி னுயந்தாய்ந்துந் தெளியா
து ஞேரலென் றேகிக, கொடுஙகால னுயிாகுடித்
த கூ ததயாசே வடிகருமைழககா தழகா தமபாற, க
டுஙகாத லன்புடைய தாதையர்தா ளிணைவணஙகிக
கடாவி நின்று, ரொடுங்காத கருணையினு லெழுவ
ருமற் றெழுபதின்மர்க குணர்த்தி னூரால. (௩)

எத்தகைய புரங்களினும் பூவாளு ரெனும்புரமு
மிலஙகு கானி, னுததமமா கியவில்வ வனமுநதி க
ளின்மலர்க ளுந்தி யோடி, முதவெறியும் பறகுனி
யுந் தலஙகளிற்சீர் முதிாஞான தலமுந் தெய்வச்,
சித்திரமார் சிகரத்திற கல்யாண சிகரமுமே சிறந்த
வாகும். (௪)

வேறு.

அனையபுர முதலான வைந்துறுப்பு மிகச்சிறந்த,
தனைநிகரு மொருதானந் தககதிரு மங்கலமே, வ
னைபுகழ்சே ரன்பிலென வகுததவிரு தலததிடை
யே, சினையவிழ்மென் மலர்சசோலை செறிதரவீற்
றிருக்குமால். (௫)

அத்தலத்திற் றிருமூல நாதரெனு மருட்பெயரி,
னுததமத்தி லுத்தமமா யொளிர்சுயம்புச் சிவலிங
க, மெத்திசையி லுள்ளவர்க்கு மினிதருள வீற்றிரு
க்கு, மெத்தியவன் புடையீரும் வெட்டெனப்போ
யப பெறுகென்றா. (௬)

அகத்திடையே யெழுமகிழ்ச்சி முகத்துவழி யா
லலரத், தகத்தவதது ளூழககின்ற தாதையர்சொற்
றமைகேளா, மிகத்துதித்துப் பணிந்தெழுந்து விள
ஙகுமெழு பதினமர்களு, முகத்தினுநின் றருள்கொ
ழிக்கு முயர்ஞான தலமடுத்தா. (௭)

வேறு.

வார்ந்தபற் குனியிற் றேயநது மாபுளி கடங்க
ண் முற்றித், தோநதமெய் யன்பி ஞேடுந் திருமூல
நாதர் முன்பு, நேர்ந்தபைங் காந்த மீர்க்கு நெட்டி
ருப் பூசி போலச், சார்ந்தனர் துதிக ளார்த்தித் தா
ழ்நதுமற றிதனைச் சூழ்நதார். (௮)

ஈங்குவந் தடுத்த லோடு மென்னென மொழிகே
ம் பார, நீங்கிஞா போலச் சிந்தை நிறைந்த மமம
ர்களி னீங்கி, யோங்கிய தாத லாலே யுயர்நதவித்
தலதது நாமே, வீங்கிய போகம் வேட்டல் விதியு
மன் றுயர்வு மன்றே. (௯)

காலவெல் லைகளி னீங்குங் கடவுளர் போக மெல்லாஞ், சாலவன் பிறப்பின் மீட்டுஞ சார்ந்துயிர் தளாவ தன்றிச, சீலமெய்ஞ் ஞானு னந்தந் திளைக்குமந் நெறியோ காணு, மேலென முயன்றெல்லோரு மேவுறு கதிக டம்மால். (௧0)

வித்தக யோக மாதி விளைத்திடு மழியா வின்ப,முத்தியு முகுந்த ஞறி மொய்த்துவாழ் கதியு மன்றக், கைத்தெழு நமது வேட்கை கைகட வாம லின்றே, யுத்தம மெய்ஞ்ஞா னத்தை யுறுநெறி முயற வேண்டும். (௧௧)

மேதகு ஞான முக்கண் விமலரா னுணர்வ தன்றி, யோதுயிர் வருக்கந் தன்னு லுணர்வதொன் றன்றே யந்தச், சேதனப் பொருளா யுள்ளார் திருவுளமகிழும் வண்ணந், தீதறு வேள்வி யொன்று செய்துமென் றதனைச் செய்வார். (௧௨)

இட்டிகை கொணர்ந்து வேதி யாதிக ளியல்பினுக்கி, யட்டொளி மணியாற் பொன்னுற் பாத்திர மனைத்து மாக்கி, மட்டுமிழ் சோம மாதித் திரவிய வகைக ளெல்லாந், தடடற வருவித் தனரோர் தனித்தனி தொடங்கி னார்கள். (௧௩)

வேறு.

இருத்து விக்கஞூ மீண்டிய மானரு மெல்லாங்,
கருத்து மிக்குறு காதலாற் றீகைகையைக் கலந்தார,
திருத்தன் சனனிதி தனிற்சிவ னார்தமக் குரிய, பெ
ருதத * வேளவியைப் பேணுத றொடங்கிமற் றவர்
தாம. (கச)

இட்டியேபிர வர்ககிய மககினிட டோம, முட்டி
லாவிதை யாதியான சமததைகண் முயன்ற, சட்ட
காலமூன் றினுஞ்சவ னஙகண்மூன றினையுங, கட்
ட நீககுமோர் கம்பநூல் விதிப்படி கண்டாா.(கரு)

வேறு.

காசில் சாம வேதியாகள கான மினிது தொடங
கினா, ரேசி லோதிா கணததினர்க ளியற்றி னார்கள
சமூசனையை, யாசி லத்து வரிகணதத ராத்து வர
மபண் ணினாநாட்டுந், தேசு மலியெண் கோணமு
றச் செய்த யூப மலங்கரித்தாா. (கசு)

நானு விதவெதய வதபபசுக்கள் பலவு நானுல் யா
ததிட்டா, ராறு மறையின் மந்திரத்தா லவற்றைப்
படுதது வபையெடுத்துக், கானார் தழலா குதிசெய்
தார் கரைந்த வேனை யங்கத்தி, னாறு குதியும் விதி
யானே யுஞற்றி னார்கள் வழுவாமே. (கஎ)

---

* வேளவி-சைவசததிரயாகம.

வேள்விச் சபையி னுள்ளாரை விறந்த வேனைய
நதணரை, யாள்வித தகனென் றேகுறித்திட டாம்
றப் பூசை யியற்றினர், கேள்வித துறைமா தவர்த
மபாற் கிளந்த பாக மினிதேற்று, வாள்விட் டெறி
க்கு மணிமவுலி வான நாடர் மகிழ்கூர்ந்தார்.(கஅ)

அமலன வில்வ வனநாத னமரர்க் கமரன் றனைக்
குறித்து, விமல வேள்வி மாதவர்செய விளகக மு
ரைத்தா முனிவீர்காள், பமா முரனு மலாக்கடவுள
படாந்த படியுங் கேண்மினென, வுமிழ்தண் சுவை
யி னமிழ்தமென்ன வுரைகருளு சூத மாதவனே(கக)

வேளவிசசருகக முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம்-ககூக.

பிரமன்வரவுச்சருக்கம்.

இன்னண மகந்தவ ரியற்றுழி யுலோக
நனனாவள னோககநறு மாமலரின மேலான்
தன்னியலபி னுற்றனது லோகமதி னீங்கி
யன்னமிக லூர்ந்துவெளி யாற்றினியல கினறன. ()

வில்வளரு மாடமலி வில்வவன நேரே
யெலவளரும வானெறி யியங்கலுறு காலைக

கல்வரை யெனக்கடவு மன்னமசை யாமே
நிலவினைய தாயதுதன் னெஞ்சமுளை வெய்த. (உ)

முன்பினிரு பககமிரு நாற்றிசையு முட்டி
வன்புகுறை இன்றமட வனமதை நோக்கா
வென்படுவ தீதென விலங்குமுடி வேத
னம்பியொடு பார்த்தன னகனறபுவி தன்னை. (ங)

பார்த்தளவில் வில்வவன நாதரெதிர் பண்ணுந்
திரததாவிழை யாகுதிக ளம்புகை முகத்தி
னார்ததவவா வாயினமறை யருசெவி நிறைத்த
தோர்தகுது சிறந்ததல மாகுமென வுனா (ச)

வேறு.

அச்சமு மன்புந் தோன்ற வடிசய மனத்த னாகி, வெசசென லோடு தண்ணென றெழுந்தவோ விள ஙகுமெய்ய, னுச்சியிற் குவிதத கைய னொலிமறை துதிககு நாவ, னசசிய வூர்தி விட்டு நண்ணினான் பூவா னாரை. (ரு)

பெருமறை வாதனா சில்லோர் பிரமவா தங்கள் சிலலோர், கருமவா தங்கள் சிலலோர் காழறு ஞா னனா சில்லோா, மருவிய கணிதனா சில்லோர் வழ ஙகிய நீதி சிலலோர், பொருவிலகம் பஙகள சில லோர் புராணவா தங்கள் சிலலோர். (சு)

சிலர்களா கமதகின் வாதஞ் சிலர்வியா கரண வாதஞ, சிலர்மிகு நிகண்டின வாதஞ சிலர்கள்காப பியத்தின் வாதஞ, சிலாகணு டகத்தின வாதஞ சி லரலங கார வாதஞ, சிலாதனு வேத வாதஞ சில ரேனைக் கலையின வாதம். (எ)

இவ்வகை வாத மெல்லா மிருடியர் செயயா நிற்ப ச், செவ்விய தெயுவ வேள்வி சிறந்தெதிர் விளங்கி த் தோன்ற, வவ்விய மகனற சிந்தை யயன்மிக மகி ழ்ந்துவல்லே, கௌவையம புனலிற் றோயந்து கட ன்கழித் தடுப்பச் செனறான். (அ)

இனிதும வேள்வி யாற்று மிருடியர் முதலோரெ ல்லாங், கனியொடு கந்த மூலங கையுறை யாக வே ந்திப், புனிதமென மலரி னனைப போநதெதிா க ண்டா ரன்று, னனையவர் தமமைக் கையா லமைத துயர் கோயில புக்கான. (கூ)

மாதவர் மருஙகு சூழ மந்திரம் புகுந்த வேதன, றீதற வெதிரே தோன்றுந் திருமூல நாதர் செய்ய, பாதபங் கயததின் வீழ்ந்து பணிந்தெழுந் தாடிப் பாடிக், காதலின வலமவந் தெனனைக காததியென் றிரநது பினனும். (க0)

இத்தலப் பெருமை சற்று மெண்ணுறு வெளிய னேற்குப், பததிதந் தருள வேண்டிப் படர்சிறை

யன்னந் தன்னை, யுத்தம பெயரா வண்ண மும்பரிற் றடையச செய்தாய், பொததுமென் பிழையை யீங்குப் பொறுத்தியென றுரைதது மீண்டனன். (௧௧)

அந்நிலவந் தாற்றும வேள்வி யந்தணர் முகத்தி னோக்கி, யிந்தவைப பகததி னுத ரின்னருட் குரியரானீ, ரெநதினி வேறபா பாற்போ யெயதிடுங் கருமமென்னு, மநதிர வேள்விச சாலை மலாமுகததோடு புககான. (௧௨)

சாலையை யடுநத லோடுந் தாபதர் தயஙகுங் கருச, மாலைய மாககி னுனுக காதன மருககி யங்கண, மாலையி னுதவித் தீஙகாய வண்கனி யாதி நலகி, வேலையி னமிழத மெனன விழுததுதி விளமபிச சொல்வார். (௧௩)

அனனமிச் குயர்தோ னீயிங் கடுத்தலா லமலர் தமபா, லென்னுமன் பில்லேனு செயயு மெழின்மக முறறிற றேயா, மன்னிய விலவ மூல வரதர்க்கு மகிழச்சி யேயாந், துன்னிய வவிகள் சாலச சொரிநதுசெய வேளவி தனனுல். (௧௪)

நாயகனும் வில்வ மூல நாதனு ரருளால் வேள்வி, யோங்கிய பயனைச் சால வுறறன மதுவு மன்றி, நீஙகரும பிரபஞ் சத்தி னிகளமு மின்றே நீததாம

பாஙகுறும் பரமா நந்தப் பரவையும் படிநதா மெ
ன்றா. (கரு)

செஞ்சொலா விளையா கூறித திசைமுக னொடு ம
ஙக, ளெஞசிய வேள்வி யாற்றி யினியமா புண்ணி
யஙகள், விஞசுற வளருஞ் சுததி யேகனி நினத்தினை
மெய்யார், மஞசனுக குரிய நெயதோய் வவையமு
ன மடுத்திதிட் டாரால். (கசு)

வேறு.

சனகாமுத லோரிறைஞசுந தமனியநா புரமலா
ததா, எனகாமகிழ்ந தமைமேயாடு மடனமழவெள
விடைமேலா, வினமலியும் பூதகண மெமமருஙகு
மிகநெருஙக, முனிவாசொரி வவையவிதம முகஙக
மழ வெதிர்நினறா. (கஎ)

சயசயவென் றேத்தெடுத்துத் தனிநெடுவா னி
டைநெருங்கும், வயநெடுவே லமரர்சொரி மலர்மா
ரி நிலமறைப்ப, வியமுழுதும பலரியமப வெதிர்நி
ன்றார் தமைநோககி, யயனொடுமா தவர்பலரு மஞ
சலியோ டெழுந்திருந்தார். (கஅ)

ஆராத காதலினா லனைத்தெலும்பு நெக்குடைய,
வேராட வுடன்முழுதும் விழித்துணைகள் பொழி
கின்ற, நீராகத் திடைதிமிர்ந்த நிறைநீற்றின் வண்

டவிடப், பாரார விழுந்தெழுந்து பன்முறைசூழந் தேததுவரால். (கக)

வேறு.

புள்ளாகியநாய முகனீண் முடியும் போரோன மதாகியமால் பதமுங, தளளாவலியுமனமுந தலைமைச் சலமுந தளரத் துருவிப் பணியு, களளாரமுதச் சுவையேசரண நராராயினுநல மையினேத் துனாபால, விளளாதவிளங் கொளியே சரண மெய்ஞ்ஞானதலத திறைவா சரணம. (உ0)

தண்ணார் மதிவேயந தபிரான் சரணந தழலாடியசங் கரனே சரணம், பண்ணார் தருவீணைதராச் ரணம பனிமால வரையின் மருகா சரணங, கண்ணார் தருவா ணுதலாய் சரணங் கடமா கரியீ ருரியாய் சரணம், விண்ணோ டர்விமுத துணைவா சரண மெயஞ்ஞானதலத் திறைவா சரணம். (உக)

சங்கக் குழையாய சரணஞ் சரணஞ் சங்கத் தலைவா சரணஞ் சரணங், கஙகைச் சடையாய் சரணஞ் சரணங கஙகைத் தலைவா சரணஞ் சரணம, பஙகத் துமைவாழ பவனே சரணம் பங்கத் தெமைநீப் பவனே சரணம், வெங்கட் பணியா பரனே சரண மெய்ஞ்ஞானதலத் திறைவா சரணம். (உஉ)

மணமார் தருவில் வலனத் தொளிரு மணியே யினதா ளுறுமன பினரே, துணிவார் சமுசா ரவலைத திரளைத் துணியா வடியே முகின்பத் தியிறை, பிணியாா சமுசா ரநெடுந திரைகள் பிறழும பிறவிக கடலைக் கடவாத், திணியா ரருளவான கரைசே ருமவகை செயயாய சிவசங கரவென றனரால். (உங)

வேறு.

இருடிய ரொழுபதின மருமிருண் மலவலி யினைநூறிப், பொருள்களி னுயரிய பொருளொனு மடிநிழல புகுமாறே, யுருகினர் துதிசெய் வவருள மறிதரு முமைபாகர், தெருடரு மருளினை யருளிய திகழ்திரு வுளமானா. (உ௪)

அடர்சிறை யனம்வெளி வழிநடை தடையுணவயன்மேவி, யிடர்கெட வழிபட விருடிய ரவனொடெஞ சியவேள்வி, நடவலு மிறையவர் வரவிதுவினியவர் நலஞான, முடையவ னிடைபெற லுணர்மினென் றுரைசெயு முயர்சூதன். (உரு)

பிரமன்வரவுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கஅரு.

ஞானவுபதேசச்சருக்கம்.

மாதவ ரெழுபதின் மருக்கும் வள்ளலார்
மேதகு ஞானமங் கருள வேட்டமை
பாதபங் கயப்பணி யலது பற்றறுக
காதல்செய் நந்திதன் கருத்திற் றெளிஞனை (௧)

புடையெலா மிடைதரும் பூத நாதரை
யடைதரு மமரரை யங்கண் வேறற
மிடைதரு மெவரையும் விலக்கி யன்னோ
வுடையவன் றிருவுளக் கருத்தை யுன்னியே. (௨)

ஓதிரு வினைச்சம முறமு நின்றிடு
மாதவ ரெழுபதின மருக்கு நந்திஞா
தீதற வருள்விழி சேர்த்திக் கைத்தலம
பாதபங் கயமிசைப் பதித்திட் டாசிரம. (௩)

திருவருள் கொடுத்தபின் றிகைப்பு நீங்குற
மருவிய [illegible]மென வந்த தன்னையு
மருளினல் லதையறி யாத வாவியு
மிருண்மல வியல்பையு மியம்பப் புக்கனா (௪)

வேறு.

எண்ணி லாதன வண்டமற் றவையெலா மீண்ட,
நண்ணு மாயையோ சடநவின் மலங்கண்மூன் று
னும், வண்ணம் வேறுற வவத்தையா தியினவருந
தான்மாய், பண்ணு வானல னருளிறற் படைப்ப
வன் யானே. (௫)

A.P. SUBRAMANYASARMA TAMIL PANDIT

சிவனு ருத்திரன் சச்சிதா னந்தன்மே வேசன், ப
வன்ப ராபர னிற்குண னிமலன் பழையோ, னா
வைய றுப்பவ னெனமறை நவில்பவ னெவனோ,
வவனெ னத்தவ முனிவிர்கா ளெமையறி மின்னோ.

அண்ட மோரணு வெனப்பெரி தாயணு வண்ட,
பிண்ட மேயென சிறியதாயப் பெயர்தரா நிறை
வாய, விண்டி டாதமெய யருளினு லலதுமே வா
தாய்க், கொண்ட தாமெம தியல்பையா வருங்குறி
த் தறியார். (எ)

நம்ம ஞோர்புரி தவப்பய * ஞெண்டெளி தருள
ச், செம்மை யாதியி னவையவத் திருவுரு வெடுத்
தா, மெம்மை யோரந்தவ ரெமதிய லுருவமு மோ
ர்வாா, மம்ம ராளரிவ் வவையவ வடிவுமாய்ந தறி
யார். (அ)

விமல யோகமும் போகமும் வீடுமெய்ந் நூலு
மமர ராதியர்க் காற்றுமைந் தொழிலுமே னையவு
மெமது பாவனைத் திருவுரு வில்லையே லிலவா
மெமது பாவனைத் திருவுரு வுண்டெனி லுளவாம.

இருண்ட வாணவ மகன்றவா ரறிவெம துருவாந்
தெருண்டு பார்மினோ செயதவ முனிவரீர் மலமாய

* தொணடு - முகநது.

மருண்ட மாயையைக் கடந்தநா மாயையி னுருவம்
வெருண்ட வாருயி ரெனவொரு காலத்து மேவாம்.

மாயை யாலியற் றிடப்படு முருவெலா நிலையா
மாயு மாலெம துருவமென் றுஞானறுமா யாதால்
மாய னுதியர் மாயையி னுருவெடுத் தெடுத்து
மாயு நீர்மைய ரவாபதி யெனவர மாட்டார். (கக)

மாயன் மாமல ரயனிவா மாதவப் பயத்தான்
மேயி னாதிதி சிருட்டியென் றிவைவிளம பிவாக்கு
தூய தாகிய திதியொடு சிருட்டியுந் துடைக்கு [ந்
நாய னுகிய நமையன்றி நணுனுவ திலையே. (கஉ)

அலகி லாதன வுயிரெனப் படுவன வவைதா
நிலவு மாணவத் தனபல நிறைந்தவா ணவத்தோ
டுலவி லாக்கரு மததன பலவுரைத தவற்றோ
டிலகு மாயைய பலவென மூவகைப் படுமால் (கங)

அனுதி முத்தனு யிருப்பவ னரனெனு நாமே
யநாதி பந்தமா யிருப்பன வாருயி ரனைத்து
மனுதி முத்தனு கியவெம தருளினு லந்த
வனுதி பநதநீங் குறவனு பந்தமு மடுக்கும். (கச)

உயிர்கள் சார்நததன் வண்ணமா யிருப்பதுண்
மையினுற், செயிரி னீககநாஞ் செறித்திடு மாயை
யே கருமம், மயரி லாவவை யிரண்டையு மளவளாய்

மும்மை, மயரு மார்ந்தவை போக்கொடு வரவெ
லா மருவும். (கரு)

மறைக்கு மாணவத் தழுந்திய மாலுயிர் கலாதி,
நிறைகரு ஞானமாய்க் கருமங்க ணிகழ்த்தியா னெ
னதென், றுறக்கமேவிழிப விரண்டுட னுடல்வெவ்
வே றெடுத்தது, துறக்க நானில நரகமென் றிவை
தொறுஞ் சுழலுய. (கசு)

மூல வாணவத் தாருயிர முயங்குநாள் காறு, மா
லு மாயையுங் கருமமு மற்றென மயக்கு, மேலு
மாயைதான் சுத்தமே யசுத்தமென றிரண்டாய்ச்,
சால வேதனு வாதிநான சாகியுஞ் சாரும். (கஎ)

கரும மென்பதா காமியஞ் சஞ்சிதங் காழ்த்து,
மருவி டும்பிரா ரத்தமூன் றாய்வரன் முறையே,
பொருவி னல்வினை தீவினை புண்ணிய பாவ, மொரு
வி லின்பதுன் பங்களென் றென்றிரண் டாகும்.()

உருவத் தாற்கரு மம்பல வீட்டியு முருவங்
கருமத் தாற்பல வீட்டியுங் கலங்குவ தன்றித்
திருவத் தாமெம தருளினை சேர்ந்துபே ரின்ப
மருவத் தானறி யாதுமும் மலத்துறு முயிரே.(ககூ)

வேறு.

உழிதருமா ருயிர்க்கிரங்கி யறைதிசிருட் டியின்யா
மே யுலகத் தெங்கும், கழிசிறப்பிற் றலந்தீர்த்த மூ

ர்த்தியென வுருக்கொண்டு கரிசு தீர்த்து, வழியரு
ளுஞ் சிவதருமமபுத்தியினுற் புத்தியினுன மலிவி
த தப்பா, லெழுவிலிரு சரியைமுத லெட்டானு மும்
மலமு மிறுதது மனமே. (உ0)

கேவலமே சகலமிவை கீழ்ப்படுத்துக் கிளர்ந்தெ
ழுந்த வுண்மை ஞான, மேவுதலுஞ் சிலரென்பா
லிரவிவிழி யெனவொன்று ய விரவு வார்க, டாவில
ருள் வளர்சுத்த வைந்தவத்தை யினுமுறையே சா
ர்வர் சில்லோ, ரோவிலருந் தவத்திரென் றுரைத்தி
றைவா திருமூல லிங்கத் தானுர். (உக)

ஆங்கடுத்த நான்முகனு மறைந்துதன துலகினி
றபோ யமாந்து வாழ்ந்தான், றீங்குதலை மழலைமொ
ழித் தேவியொடுந் திருமூல நாதர் தோன்றி, யோ
ங்கியமெய்ஞ் ஞானமுணர் தியமுனிவ ரனைதநி
னையு முணர்ந்து தெள்ளித், தேங்குபர மானந்தப்
பெருங்கடலி னொன்றுகித திளைத்து வாழ்ந்தார். ()

அறங்கிளரு மவபிருத விட்டிமுடித் தலைதவழ்ப
ற் குனிநீராடி,திறங்கிளர்வெண் பட்டுடுத்தார் திகரி
ன்முனி வரர்திசுளா புரியின வாழும், பிறங்கொளி
வேற் சுதவர்ம வேந்தனுமாங் கெய்தியவபிருத நா
ணந், திறங்கிளரச் செய்துமுனி வரர்மகிழ வந்தண
ர்க்குச செய்தான் றனம். (உரு)

அவபிருத நானமெந்தப் புனலிடைச்செய் யினு
மந்த வலயகற் றெண்ணீர், சிவமலிவான் கங்கையி
னும் பயன்றருமென் றூற்சிறந்த பூவா ளூரி, னுவ
மையில்பற் குனிநதியி லவபிருத நானமுறச் செய்
தோர்க் கெல்லாந்,தவமலியும் பயனினைதமெனவெ
டுத்துவனாந் தமராருக்குஞ் சாற்ற லாமோ. (உச)

வேட்டமனு வங்கியொடு தத்தமிருக் கையைய
டைந்து விதியி னற்று, வீட்டுமா ணியிற்கடைந்த
வங்கியினை யுடன்கூட்டி யினிமை கூர, நாட்டமு
று மாகுதிக்த தனுமோமபித திருமூல நாதர் பாத,
மூட்டுமுளத் தினராகி முனிவரெல்லாம் பரவெளி
யின் முயங்கா நின்றார். (உரு)

சிலநாளிங் ஙனமகல வுறங்கினவர் கைப்பொரு
ள்போற் செயல்க ணீங்க, விலகாத பேரின்ப மேலீ
ட்டின் செவ்வியது மேவ லோடுஞ், சுலவாத வறி
வினர்க ளங்கியினை யுளத்தொடுக்கித் துரியா தீத,
நிலையான சிவபோகத் தொன்றுகி யசைவற்று நெ
டிது வாழ்ந்தார். (உசா)

முனிவரெழு பதின்மருக்குந் திருமூல நாதராரு
ண் முதிர்மெய்ஞ ஞான,மினிதுதெரித தருளியவா
றிதுவாகு மினியறதகி னியற்கை வல்லீர், பனிமல
ர்க்கம் பகப்பொதும்பர் நிழலிருந்து விண்ணவர்தம்

பதியாள் வேந்தன், கனிவுளத்தி னருச்சனைசெய்
கதைகேண்மி னெனசூதன் கரைத லுற்றான். ()
ஞானவுபதேசச்சருக்கமுற்றிற்று.
ஆகதிருவிருத்தம்-உ௬௩.

இந்திர னருச்சனைச் சருக்கம்.

அருந்தவப் பிருகுவி னார்வப் புத்திரன்
றிருகதிய மாதவச் சிவன னென்பவன்
பொருந்திம வரைப்புறம் பொதிந்த கானகத்
திருந்தருந் தவத்தினை யிழைத்திட் டானரோ. (௧)

புண்ணிய வுடம்பெலாம் புற்று மூடிய
தொண்ணிறத் தளிரமல ருறுசு வைக்கனி
யெண்ணில துவன்றிய விணர்த்த தாருவுந்
திண்ணிய கொடிகளுஞ் சிறைசெய திட்டவே. (௨)

அன்னணஞ் சிவனங்ங கமரு நாளையிற் ன
றன்னிக ரிலாதசை யாதி யென்றொரு
மன்னவ னருந்தவ வரதிற் றோன்றிய
துன்னிய பேரெழிற் சுகன்னி யென்பவள். (௩)

பாஙகியர் பற்பலா யிரார்தற் சூழ்தர
வோங்கிய புறநக ருற்ற வவ்வனந்
தாங்கரு மகிழ்ச்சியிற் சார்ந்து தண்மணம்
வீங்கிய மலர்பல விரும்பிக் கொய்பவள். (௪)

முல்லையு மயிலையு முற்றுஞ் சூழ்தர
மல்லலம் புற்றது வயங்கக் கண்டன
ளொல்லையங் கடுத்திதி னுளதி யாதென
வில்லியின் வழியினா லினிது நோக்கினாள். (௫)
நோக்கிய வில்லியி னோற்கு மாதவன்
றேக்கருள் விழியொளி திகழ்ந்து தோன்றலும்
பூக்குழற் சுகன்னிதான் பொன்வண் டெதெனத்
தூக்கையிற் றுரும்பினாற் சுலாவிச் சூன்றனள். (௬)
விழியினைக் கெண்டலு மேவும் யோகமங்
கழிதர யார்கொலென் றறவ னோக்கினா
னெழின்மிகு மிரதியு மிணைகொ லோவெனுங்
கழிவனப் பினாளுருக் கண்ணுற் றானரோ. (௭)
சிறையழி புனலெனச் சிறந்த மாதவ
னிறையழி யுள்ளச ளொரேலென் றீர்ங்கதிர்ப்
பிறைநுதன் மடந்தைபாற் பெட்பச் சென்றது
மிறைவளர் மாரனும் விசிகந் தூண்டினான். (௮)
நீதறு யோகத்திற் சிந்தை நீர்தர
வேதமங் கிழைத்ததை யாது மெண்ணலன்
மாதிடை யுளதனை மாட்டி னானெனின்
மேதகு காமநோய் வெல்லற பாலதோ. (௯)
வற்றிய வுடம்பினன் மறுத்த வுண்டியன்
பற்றிய யோகினன் படிவ மாதவ

னுற்றனன் காமநோ யென்னி லோவெவர்
முற்றிய காமத்தி னமுழுகி டாதவர். (கo)

வேறு.

மாரவேள சரங்கள் பாய மையல்கொள் சிவன
னென்பான, வீரவே லனைய வாட்கண் விளங்கிழை
யவன்முன கையை, வாரமா கியதன னெஞ்சும பி
னனிட மலர்கனை நீட்டிப், பாரவான் புற்று விண
டு பார்விழப் பற்றி னுனல். (கக)

துலங்கிய சுகன்னி யஞசித தொடிக்கரம் விதிர்த்
துத் தளளி, யலங்க லுங் குழலுஞ சோர வலறிவோ
நுதலி னுட, விலஙகரை மணிககாழ் சிந்த வினைச
சிலம பிரஙகி யாரப்பக், குலஙகெழு பாஙகி மார்தங
குழுவிடை யோடி வீழ்ந்தாள். (கஉ)

நடுங்கிய வுடம்புங் காய்ந்த நாவும்வா ரிமைகள்
கூம்பி, யொடுங்கிய விழியு மோவா தோங்கிநீ ளுயி
ரபபும் வீங்கிப், படுஙகவி னெஞசு நோக்கிப் பயங்
ந்தன ளிவளா மென்று, கொடுஙகுழைப் பாங்கி மா
ர்கள் கொமமெனத தெருட்டி னுரால். (கங)

மார்பிடை யெடுததுப் புல்லி வருடிவேர் துகிலி
னைற்றிக், கார்பாந் தனைய கூநதல கையினு லொது
க்கி யிட்டுச், சோர்பனி முகத்து மென்கால் சுழல

வார் விசிறி யூக்க, வோர்பவ ளாகி மெல்ல வோட ரித் தடங்கண் விண்டாள். (கச)

வேறு.

கையாறு சிறிதகலச் சுகன்னியய ருயிர்த்திருக்கு ங காலந் தன்னிற், சையாதி யெனுமிறையு மனைவியர்நா லாயிரவா தன்னைச் சூழ, வுய்யான மெனச சிறந்த வோங்குமந்த வனத்தினுறு விநோத மாக, நையாத பெருங்களிபபுத் தலைசிறபபக கொய்யுளை மா நடவிச சென்றான். (கரு)

கவனவாம் புரவியினின் றிழிந்துவனத் துள்ளுறப்போயக் கலந்த காலைச், சிவனணீ டியபுற்றி னெதிரதோன்றத் திப்பியந்திப பியமென் றோடி, யுவகையோ டுதகிறைஞ்சி யெழுந்துமுனி வரனொளிரு முருவ நோக்கி, யவலமார் விழிப்புனல்கண் டார்செயதா ரிவற்கிதுவென் றருகே பார்த்தான்.

கோற்றொடிகளைப் பாங்கியருந் தன்மகளு மொருங்கிருந்த குழுவை நோக்கி, யாற்றரிய விடரிவற்கிங் காற்றினவ ரிவரேயென் றகததுக்கொண்டு,காற்றினும்புல் விரைந்தடுத்துத் தனித்தனிகூய் முனிக்கிடுக்கண் கண்டார் யாரே, சாற்றுகவென் றானறந்தை பாங்கியர்யா னறியேன்யா னறியேனென்றார்.

எல்லாரு முனிக்கிடுக்கண் புரியாமை யுரைத்து
ரைத்தங் கேக வல்லே, வில்லாளுங் கொடும்புருவ
ச சுகன்னியடி பணிந்தெழுந்து விளம்பு கினளுள்,
செல்லாரு நெடுமபுற்றி னிலவிழி யெமுனிவன்
செஙகண் டோனற, வெல்லாரபொன் வண்டென்
னத் துரும்புகொ ஞ்டு சுலாவினை னெந்தா யெந்தாய.

அறியாமை யாலடியேன் விழியினை வண் டெனக
கெண்ட வறத்தின் மிகசான், செறிவார்வெள் வளை
முன்கை தன்கரத்தாற் பிடிததனன்யான் றிகைத
துத் தள்ளி, வெறியார்ந்த மலர்ச்சூந்தற் பாஙகியர்
பால் வல்விரைந்து மீண்டு சோர்ந்தேன், நெறியா
ரு மனுவேந்தே நிகழ்ந்தபடி யிதுவென்று நிகழ்த்
தித் தாழ்ந்தாள். (கக)

அந்தோவென் செய்தனையென் றுயினுமா குகவி
னிநீ யஞசே லென்னுக், கொந்தாரு மலர்ககூநதற
குமரியையங் கிரீஇமுனியைக் குறுகி யேத்தி, யெந்
தாயென மகள்பிழைதத பிழைபொறுகக வேண்டு
மென விரந்தா னுகச், சிந்தாத கவலையெல்லாஞ்
சிந்திமுனி வரனிதனைச் செப்பினுனல். (உ0)

வேறு.

மன்னர் மன்னநின் மாமகள் செய்பிழை
தன்னை யான்பொறுக் கத்தவ வேண்டினக்

கன்னி யைக்கடி செய்தெனக் கீமதி
நின்னை யுஞ்சபிப் பேனிது நீககிடின். (உக)

எனறு கூறலு மேந்திழை வேலவ
னன்று நாளுமுய்ந் தேனவில் செய்தியை
யின்று சால முடிப்பலெந் தாயென
வொன்று மன்பி னுவந்திது செய்தனன். (உஉ)

முனிவ ருக்கு முடிகெழு வேந்தாககும்
புனித யோகர்ககும பொற்ப முடஙகலுய்த்
தினிதின் யாரையு மீண்டுவித் தஙகிமுன
பனிம லாக்குழற் பாவையை நல்கினன். (உ௩)

செய்த வத்துச சிவனனென பானமதன்
கைத வத்துக கணைக்கதங் காற்றுவான்
பொய்தன் மனனன புதல்வியை வேட்டவ
ணுய்தல் கொண்டுடன் வாழந்திருந் தானரோ.

வேறு.

இவவாறு சிவனனெனு மிருடிமனை வாழ்க்கைக்குச், செவ்வாய்மைத் துணையாகிச செய்பணியிற றலைநின்று, துவ்வாத வமிழ்தனைய சுகன்னியொழுகிடுநாளி, லவ்வார்தண் பொழிற்கானத் தசுவினிதேவர்களடுத்தார். (உ௫)

ஆங்கொருசார் நினறவணங் கினைநோக்கி யடுமதனன், பூங்கணையா லலைப்புண்டு புரைபட்ட வுளத்

தினராய், மாங்குயிலி னிசைமருட்டு மழலைமொழி த் திதலைமுலை, வீங்குபணைத் தோண்மங்கை விழி யெதிர்கின றுரைசெய்வார். (உசு)

மாந்தளிரி னிறததணஙகே வரவருண னீதான் காநதருவ மடமாதோ கவினமிகுகின னரமாதோ, வாயந்தவெழி லரமகளிா வனபபின்மிகு வனப்பு டையை, யேந்திளமென முலைகொடியே யிருநில மா தோவல்லை. (உஎ)

மணிமுறுவற் சுந்தரியே மத்தகாசினிநீயா, ரணி மிகுந்த வுன்னுடைய வருப்பிளமென் முலைநோக கிப், பிணியுழந்து தளர்ந்தனமயாம் பிறஙகுமசு வினிதேவர், தணிவருநோ யெமைததணப்பத் தண் ணளிசெய் தருளென்றார். (உஅ)

உய்யாத பெருங்காமத் துரைகின்றார் முகம்பா ராள், பொய்யாத நெடுங்கறபிற் புறவடிநோக கின ள்புகல்வாள், சையாதி மகள்சிவனன் றன்மனைவி சுகன்னியென்பே, ரெய்யாது விழைந்தநுமக் கெ ளியேனல் லேனென்றாள். (உகூ)

வெறுத்தமொழி யான்மறுப்ப வெற்றவுடம் பின ராகி, மறுத்தபுதே வர்கண்மொழிவார் வராரோக மடமாதே, யறுத்தவிள மையும்வனப்பு மழகியவெ

ம் பாலுளதனை, நிறுத்துவிழுத் திடினன்றே நின் பெண்மைக் குறுபயனும். (கூ0)

நரையெழுந்து திரைவிழுந்து நனிமூத்த தாபதனு, லரையன்மக ளானவுனக் கார்வகிரம புவதாமோ, வரையனைய மணிமுலையாய் வழாககற்பி னிலைவழுவிப், புரைபடுமென றூலதுவும போசாமை புகலகசேள். (கூக)

எடுத்தவுடம் கேயன்றி யின்னுயிர்க்கு முறையிலலை, யடுதலெதாளிரித் தடத்திடையுன னன்பனுடனிருவேமுங், தொடுதததபெருங காதலினுற் றேயநதெழுந்தான் மூவருககு, மடுத்தவெழி லுருவொப்ப வயங்குமதா நெடுங்கண்ணுய. (கூஉ)

எங்களூரு மூன்றுள்ளு மெவ்வுருவி லுனக்காரவந், தங்குவதோ வவ்வுருவே தழீஇக்கொள்க வெனவுரைததா, திங்கணுதம் சுகன்னிபொன்றுனு செப்பாது மதித்தேகி, யஙகிகரி யாவரைந்த வனபனுக்கெல் லாங்கிளந்தாள். (கூகூ)

மாதவனம மொழிகேளா வருத்தமிகு மிவ்வுடம்பி, னேதமுழங் திருக்கின்று மிதுநீங்க விளமையொடு, மேதகைய வெழிலுருவ மேவுமெனி னதற்கப்பாற், போதனைய விழிமடவாய் போந்தபடி காண்பாமால். (கூச)

ஒல்லைபோ யத்தேவர்க் குடன்படுதி யெனப்பொ
ருமை, வல்லமா தவத்தோன்றன் மனைவிதனை மு
னவிடுதது, மெல்லவே நடந்தாங்கு மேவுதற்கு
வழிக்கொண்டான, செல்லறீ ரம்மாதுஞ் சென்ற
வர்சொற் குடனபடடாள். (௩௫)

அவத்துறையின் வழியடைதநிட் டறத்துறையி
ன் வழியொழுகுந், தவத்துறைமுற றியசிவனன
சாாந்தடுபப வெதிாநோககிப, பவததுறையி னுயர்
தேவர் பண்பினொடு மளவளாய்ச், சிவததுறையின
வழியுயககுந திாததமுடன படிந்தனரால். (௩௬)

பூவமர்நது மணிதுறும்ப் பொன்வரித்து மிளிர்
கரையின, மூவருமங குடனேறி மொய்த்தபெரு
வனபபினொடு, தாவரிய விளமைவலி தழைததோ
ஙகித் தேவர்கடம, பாவனைக்கும பகுப்பரிதாம் படி
யொப்ப விளங்கினர். (௩௭)

தூயபெருங் கற்புடைய சுகன்னியவர் தமைநோ
க்கி, யாயவென தருங்கற்புக் கழிவின்றே லென்னு
டைய, நாயகனே யெனக்கினனு நண்ணுகவென்
றுளத்தெண்ணிப், போயனைய சிவனனையே பூங்கர
ததாற் றழுவினள். (௩௮)

திப்பியமா கியவிளமை திகழ்வனப்பி னுருவாய
ந்த, வப்பெரிய சிவனனுமிக சழகியமன் னவன்மக

ளுஞ், செப்பலேய மணிமுலேயுந் திணிநெடுந்தோள் களுமெழுமுங்க, வொப்பரிய பேரின்ப முற்றாபோ லாயினர். (௩௯)

தலையாய வறிவினாக டைரயவரே யாயிடினு,நிலே யாதும் பிழையாரே னினேயாதும் பயன்பெறுவ, ருலேவாயின் விசும்பினர்க்கு முளளியது முடியாது, கலேவாயந்த முனிகளிப்பக் கடவுளாகள சமழ்த தனரே. (௪0)

நாணலேப்பத தலேசாயத்தார் நலலவசு வினிமேத வர், பேனுமவர் முகத்தெழுந்த பிழைபினே யெதிர் நோக்கிப்,பூணலேககு முலேமாதைப புடைநீககிமாத வததோன், மானுருவ மளிதநீரை மறமேவனென் றி துவிளம்பும். (௪க)

வேறு.

தேவர் நோயறத நீர்ததிடுந தேவர்கா ளுமககு, மேவு வேள்வியிற் சோமபா னம்பெறு விதியைத், தாவில் வேள்வியொன் றியற்றியத் தககவேள வி யில்யா, மோவி லாமலே யுறுமவகை நாடடுதுங கொண்மின். (௪௨)

என்று தேவர்கண் மகிழ்வுற முகமனே டியம்பி, வென்றி வேல்வல மேந்துசை யாதியை விளித்து, நன்று வேளவியொன் றுனக்கிரும் பயனுற நடா

த்த, லின்று வேட்டன மென்றன னவனெலாமிறு
த்தான். (சங)

அரிய மாதவ முனிவர ரளவிலர் தொக்கார், பெ
ரிய மாதவச் சிவனனென் றுரைத்திடும் பெரியோ
ன், விரியு மாமறை விளம்பிய விதிப்படி யீசற், கு
ய வேள்வியொன் றுவப்பினோ டுஞற்றன்மே யின
ஞல். (சச)

இருவ ராகிய வசுவினி தேவரொன் பவர்களும்
பொருவில் பாகத்தை நியமித்தான் பூசுரர் பெருமா
மருவு காதலி னியமித்த மரபினைக் கேட்டா [ன
னருவி பாய்மத முகத்தயி ராவதப பாகன. (ச௫)

ஒளிறு வச்சிர மங்கையி லொயயென வெடுத்துக்
களிறி வர்ந்துபொன் னுலகினைக் கழித்துநா னில
மேல்,வெளிறில கேள்வியோன் வளர்த்திடும வேள்
வியின் சாலைக், குளிறு வார்முர சொலியெழக் குழு
வொடு மடுத்தான. (சசு)

திமில நான்மறை முறறிய சிவனனை நோக்கி
யமரர் நாயக னங்கிகால் விழியொடு மறைவா
னிமல நாயக னுவப்புற நிகரிலா வேளவி
விமல மாகநீ புரிவதை விலக்கிலேங் கண்டாய். ()

அண்ட வாணர்தம் மனைதொறு நித்தலு மலைந்
து, கொண்டெம் மேவலின் வயித்தியுங் குறித்திடு

மமரர்க், குண்ட லாமவி யுதவலொட் டேனெனத்
தடுத்து, விண்டி டாதமா தவர்தமை நோக்கினன
விளம்பும். (சஅ)

ஆற்று வேள்வியி னந்தணீ ரசுவினி தேவர்,சாம்
று வானவர் தம்வழி யொழுகுமவ் விழிவை, யேற்
ற தேயலா லிருநிலத் தினுஞ்சரித் தீங்குத, தோற
று மானிடர்க் கொப்புறந் துரிசினர் கணடீா.(சகூ)

நீயி ரன்னவர் தமக்கவி நியமித்துக் கொடுத்த,லா
யி னீர்றுமக் கடாதுல கனைத்தினு மிறைமை, மேயி
னேற்சலால் வேள்வியில் விதிப்படி பாக, மீய லே
விலக் குதலென வியம்பதி காரம். (ருo)

அவிதத வைம்பொறி யறவர்கா ளன்றொருகால
ங், குவித்து வைத்தன சொநிந்துயர் கரநதுழந் த
னம்யாங், கவைத்தெ ழுந்தொளி ரெழுமணி நாவு
டைக் கனலோன், சுவைதத நன்மொழி துருவி
யெம் பாலெடுத் துரைத்தான். (ருச)

ஆதலாலவ னுதவிசெய தமைக்கருள் கூர்ந்திட்,
டோது வேள்வியி னமக்கரு கேயிருந் துண்ணக,
காத லாலவிப் பாகநாங் கற்பித்துக கொடுத்தாந்,
தீதி லாதவச் செய்தியுங் கேண்மினென் றுரைப்
பான். (ருஉ)

வேறு.

விருத்திர னுயிர்க்கிறுதி மேவுதல புரிந்து
வருத்தமிகு வன்பழி மரீஇயொரு மடுககட
டிருததகைய தாமரையின் செவ்விமலர் நாளத்
துருததக வொளித்திட ருழந்தன மிருந்தாம்.(௫௩)

நாயக னிழநதவிள நங்கையரை யொத்து
மாயுமறி வாளரை யடாக்கழக மொத்து
மேயபனி மாமலா விளிநதகய மொத்து
மாயிரு விசும்புலக மாயநதது வனப்பு. (௫௪)

ஆயநதமரர் கூடியகல் வானுலகம் வார்தே
ளேந்துமொரு வேநதனொ டிராமையெழிலென்றும
வாயநதிடுவ தினறுமுனம வைகியர சாண்ட
வேந்தனிலே வேறரையன் வேண்டுமென நாடி. ( )

வாம்புரவி வேள்விபல வாய்மையொடு செய்தான்
றேமபயிலு மைநதரு செறிந்தவுல கெல்லா
மோம்பியர சானுரிமை யுற்றுள னிவற்கே
யாமபரிச தென்றுநகு டற்கர சுறுத்தார். (௫௬)

அன்னவ னிருநதுவிசும் பாண்டுவரு நாளிற்
றன்னிகரி லாதசசி மாதுதனை வேட்டப் [ணி
பொன்னிழை சுமந்தொளிர் புலோமசையை நண்
ணின்னலம் விழைந்தன னெடுங்கணரு ளென்றுன்.

வேறு.

பொருவறு வனப்புச சான்ற புலோமசை கேட்
டு மன்னன், கருதிய திதுவா லென்று கருத்திடை
க குயயம் வைததுப், பருவர லொழியின் சொல்லா
ற் பசருவா ளரச ரேறே, யிருவிசும் பாள்கின் றூர்
யா ரவரெனக் கிறைவா கண்டாய். (௫௮)

ஆயினு மரசு வாவென் றறையவி ராவ தத்து,மா
யிருந் தவங்கள் சான்ற மாதவ ரெழுவா காவப்,பா
யிருள் பருகுஞ் சோதிப் பன்மணிச் சிவிகை மீதுரு,
சேயிலை வேலோ யென்பாற் சேருதன் முறைமை
யாகும். (௫௯)

அல்லதூஉம் விரத மொன்றை யகத்துற நாடிக
கொண்டேன், வல்லவா றதனை யாற்றி வரையறை
வைக வெல்லாஞ், செல்லவே வேண்டு மென்று சில
பக லிடைநீட் டிப்ப, நல்லவே மெல்ல வோதி நகு
டனைப் போககிப் பின்னர். (௬௰)

குரவனை யடுத்துத் தாழ்ந்து கும்பிட்டுச் செய்தி
யெல்லாம், விரிவுற வுரைத்து நின்றாள் வியாழமங்
கதனைக் கேட்டு, வெருவரேன் முனிவர் சாப விளை
விஞ னகுடன் வீழு, மரவக லல்குலாயென் றகம்
றியா ரழலைக் கூவி. (௬௧)

இந்திர னிருகருந் தேய மிலைப்புரை கிளைத்துக் கொண்டு, வந்திடு கென்றங் கேவ வயங்கழ லமரா ஞடி, நந்தமை யரிதிற் கண்டு நகுடனை கூக்கு மாறு, மந்தணா பெருமான் சொன்ன வார்வமு மனைத்தும் விண்டான். (௬௨)

அம்மொழி கேட்டுத் துன்பத் தாழ்ந்தநா முவகை வெள்ளம், விம்முற வெளிக்கொள் சாலை வேந்தனு நகுடனையா, தமமடி வணங்கிப் போற்றித் தன்குறை யுரைப்பத் தெனசொற், செம்மன்முன்னை வையர் சிவிகையைச் சாவிச் சென்றார். (௬௩)

புற்புதப் போகம் வேட்டுப் புங்கவர் தம்மை யேவு, மறபவுள் ளததா னன்றோ செயலினை யருளென்றெண்ணுன், சற்பவென் றிருகாற் சொன்னான் றழலெழ விழித்துச் சாபம், வெற்பொடு கடலை வென்றான் விளைத்தன னகுடன் வீழ்ந்தான். (௬௪)

குறுமுனி வெகுளித் தீயாற் கொற்றவே னகுடன் வீழ்ந்து, மறுகிய செய்தி கண்டோர் வழியிடையுரைப்பக் கேட்டு, நறுவிரைக் கற்ப நாட்டை நண்ணினுஞ் செங்கோ லோச்சி, யுறுமழ றனக்கும் பாக முதவின மாத லாலே. (௬௫)

அவ்விய கவ்வி யங்க ளனைத்திற்கு முதல்வன் யாமே, செவ்விய முனிவர் காணந் திருக்கவர் நகுட

ளையர், வெவ்விய வெகுளித் தீயால் வீழ்ந்தன னெ
மக்கு மாறு, யிவ்விடைப் பாக மீயி னிடருழப் பீர்
க ளென்றான். (௬௬)

வேறு.

தருக்கி னுலிது சாற்றலு மிந்திரன்
வெருக்கொள் சிந்தைய ராயினர் மெய்த்தவர்
பொருக்கெ னச்சிவ னப்பெயர் பூண்டவத்
திருக்கொள் சிந்தையி னுனிது செப்புமால. (௬எ)

புகழ்செ யந்தணர் பொங்கிய வெப்பினு
னகுடன் வீழ்ந்தன னென்று நவிற்றினை
புகரி லிம்மொழி பொள்ளென விங்ஙனே
யிகவ தாக வியம்பினை புத்தியை. (௬அ)

எங்க ளுக்கதி காரங்க ளில்லெனப்
பொங்கிப் பொங்கிப் புகன்றனை வேதியர்
துங்க வாக்கிற் றுயர்நகு டற்குநீ
தங்கு நற்றுணை யாவது சத்தியம். (௬௯)

இரவி தன்கிர ணத்தெரிக் குந்தழல்
விரிசு வாலையி னுல்விளிக் கும்மா
சுரிய தண்டத் துலகருநல லந்தணர்
சரத வாக்கிற் றகிப்பர்கள் காண்டியால். (எ0)

காள கூடங் கலந்த வுயிர்கொ லும்
வாளு நேர்ந்த வொருத்தன் வலிதெறு

மாளு மாமறை யந்தணர் கோபத்தீ
மூளின் யாவு மொருங்கு முடிக்குமே. (எக)

தரும மூலத்த தாகித் தழைக்குமாற்
பெருமை வையகம் பேணுமத் தன்மமும்
பொருவில் வேதம் புகன்றது வேதமு
மிருமை யந்தணர் தம்வயத் தென்பவே. (எஉ)

அனைய தன்மைய ராதலின் வச்சிரா
வினையின் விண்டு விளங்கிய வந்தணர்
நினையு நெஞ்சினு நித்தலு மியாவரும்
புனையு நன்மைகொள பொற்புறு தேவரே. (எங)

தேவர் காவல செல்வச் செருக்கினன்
மேவு மாறு மதித்து விளம்பிலை
யாவ தெனனைநின் னாற்றலி னாலிவட்
பாவி நீபின் படுவது காணடியால். (எச)

ஆற்று நன்றி யசுவினி தேவர்க்குச்
சாற்றி னாந்தழல் வேள்வியிற் பாகநீ
ரேற்று வைகுதி ரென்றிதை யார்கொலோ
மாற்ற வல்லர் வழங்குத றிண்ணமே. (எரு)

காம மாதி கடந்தவ னின்னணரு
சேம வான்மொழி செப்பி யிருவர்க்குஞ்
சோம பானந் துலங்க நிறீஇயினா
னீம நேர்முகத் திந்திரன் காணவே. (எசா)

வேறு.

பாழி நற்றவ வல்ல வன்பகர் பாசமன்ற நிறுத்
தலு, மூழி யங்கி யெனக்கி ளர்ந்துரு மேறுயர்த்த
வன் வேள்வியைய, பூழி செய்திவ ணுவி யுண்டுபின்
போவ தன்றி விடேனெனச், சூழி வெண்களி றுந்
தி வச்சிரஞ் சுற்றி யோச்சின ளூர்த்தரோ. (எஎ)

கண்டு மாதவ ரஞ்சி யாசி கரைந்த னர்சிவ னம்
கழன், மண்டு வேள்வியின் முன்னி ருந்திடு மாற்ற
லர்க்குரு மேறனுன், மீண்டி மேல்விழும் வச்சி ரத
தினை வெய்து நோசகின னபயடை, அண்ட னின்ற
து கற்பி ளூர்விழிக் கஞ்சு காமுகா நெஞ்செண. ()

புவனம் யாவு நடுங்குஞ் வென்றி புணர்ந்த வச்சி
ரம் வீண்படக், கவள மாஸ்களி றார்ந்து டன்றவி
ண் காவன் மன்னவ னேக்கியுள், ளுவகை யாண்
மைநல் வீர மாதி யொருநக விந்தற நாணினன்,
சிவன னவன் றீவி ழித்தவன் றீமை நோக்கி யு
ரைப்பனல். (எகூ)

மாசர் சூழ்தர விண்ணின் மேலிறை மாட்சி பூ
ண்டமர் வண்மையும், போக மார நுகர்ந்தி டப்பு
ணர் செல்வ மும்புகல் பேதைநீ, யேக வாணையி
னீசர் பாத மிறைஞ்சு வேற்கிகல் செய்தனை, வேக

மாக வவற்றின் விண்டிடு கென்று சாபம் விளைத்தனன். வேறு. (அ0)

திருவும் வலியு மொருங்கிழந்து திவள்பே ரணியும பொன்னுடையு, முருவி னொளியு மிகக்கருகியுளோந்தா னிவ்வா றுலகனைத்துந, குருவெண் குடையி னிழல்பரப்புங் கோமா னிழியு மெனிலேனோர், பொருளும் வலியு மழியாத பெற்றி யுளவோ புகலுங்கால். (அக)

அந்தோ கொடுப்ப தழுக்கறுப்பா னனைத்து மொழிய விலம்பாடடாம், சிந்தா குலமுற் றழிகின்ற செய்தி சிலநாள் கழிந்தன்றே, கொந்தா ரழன்முன னசுவினிக்கு கொடுபப தழுக்கற் றிந்திரனா, நந்தா வலியும் பெருந்திருவு மன்றே நழுவ நலிந்தமையால். (அ௨)

வீடாச் சாபத் தொடக்குண்ட விண்ணோர்க் கரையன் விரைந்தேகி, வாடாச் சீர்த்திக் குரவனிரு மலர்த்தாள் வணங்கி யெழுவலியு, நாடாப் போகப பெருந்திருவு நழுவ வுருவும் வேறாகிக், கூடார்க் காண்மை பெருககினேன குழையா தென்னைக காவென்றான். (அ௩)

விளைந்த சாபத் தொடக்கினையும் வேந்த னுரைத்த மொழியினையு, மளந்து குரவன் மொழிகுவா

னமரர்க் கரசே சாபத்தா, லுளோந்து பெரிதுந் தள
ராதி யுளூற்று கருமப் பயன்வந்து, வளைந்து விடி
ன்மற் றதுநுகர்ந்தே மாற்றல் வேண்டும் வைய
கத்தே. (அச)

மூண்ட வினைய பெருந்துயர்கரு முன்பே வினைநீ
முடித்திட்டாய், வேண்டி யெவர்க ளெச்கருமம் வி
ளைத்தா ரவர்க்கே யதுபயனு, மீண்டு மதனபின்
னிரங்குதலா லெனவந் துதவு முனபுரிந்த, மாண்
ட வினையு மிதுநீருமம வழியுங் கேளென் றுரைசெ
ய்வான். (அரு)

வேறு.

இதங்க ளேபுரிந் தின்புறு கின்றவன்
மதங்க ளேபுரி வானபொறி வெனறவன்
சுதங்க ளாதி கடந்த கருத்தின
றுதங்க னெனவொரு மாமுனி யுத்தமன். (அசு)

பரந்த நீழற் பனச வனங்குலாய்
வரந்த ழைத்தொளிர் வான்றலத நாடுபுக
கரந்தை தீர்க்கு மகிழ்தம் பெமகருறித்
துரந்த வாத வருந்தவ மூகினுன். (அஎ)

அரிய மாதவ வங்கி யெழுந்துலாய்
விரிய மாகததும் வெய்து கனற்றலாற்

பெரிது மாற்றலர் நின்னொடும் பேதுறீஇ
யுரிய தேவர் கயிலையை யுற்றனா. (அஅ)

ஆல முண்டருள் செய்த வமுதனே
கால காலனே காம தகனனே
வேல மோல மொருமுனி மாதவச்
சீல வங்கி தெறுவதற காறிலேம. (அகூ)

என்று கூறி யிறைஞ்சின ரெம்பிரா
னன்று நோக்கி நடுங்கலிா நும்பதி
சென்று சேர்மினென் றனவர் சென்றபி
னன்று நின்னை யருட்கணி னோக்கினா. (கூ0)

மாத வத்தின் வதிந்த முனிக்குநீ
சாத லைத்தவிர்க குந்தனி வானமருந்
தீதல செயம்மதி யென்றருள் செயதுனைப்
போத விட்டனன புஙகவர் வேநதனே. (கூக)

போந்த பின்னருள் போற்றியவ் வாறுநீ
ஏந்தி டாம விகநதொரு வஞ்சனை
வாய்ந்த நெஞ்சின மதித்த தளிற்பொதிந்
தேந்தி வானமிழ் தெகினை நீசறுய. (கூஉ)

தூர நின்று துலஙகிய மாதவ
வீர நின்றவிண் ணோக்குங் கிடைததிடா

வார நின்றதண் வாலமிழ் தூமிதோச்
சார நின்றனை தாங்கினன் கொள்ளென்றாய். (௯௩)

வெள்ளை நீற்று விரதியன் னீங்கிவன்
கள்ளை யுண்ட களிப்பின் மொழிந்தனன்
றள்ளு நீசன் றனக்கமிழ் தெங்ஙனா
நள்ளு மென்றது நாடி யுணர்ந்திலன். (௯௪)

செஞ்சொல் விண்டின் சேயிடை நீங்கெனக்
கஞ்ச மென்கரங் காட்டி முடுக்கினை
வஞ்ச முற்றியு தென்று மதித்துநீ
யஞ்சு நெஞ்சினை போன்றகன் றோடினாய். (௯௫)

வேதம் யாவும் விளங்க வுணர்ந்தவ
ளோதி யாலுணர்ந் தானுறு கைதவம்
பேதை பேதைநம் பின்னுக னுனையி
னீதி நின்றில னீள்வினை கோட்பட்டான். (௯௬)

அந்த விந்திர னந்தணர் சாபத்தால்
வெந்து வெந்து விழுத்தகு செலவுற
மைந்து நீங்குக வச்சிர முமவலி
சிந்து கென்று செயிர்த்துரைத் தானரோ. (௯௭)

உருத்து ரைத்த வுதங்கநன் மாதவன்
பெருத்த சாபம்பின் சென்று பிடித்தலு
மருத்த மாதி யனைத்தையு நீங்கிநீ
வருத்த முற்றனை வானவர் வேந்தனே. (௯௮)

தவறில் வேதியர் தம்மை யவமதித்
துவகை நீக்கி யொழுகுகின் றூனெவ
னவனை யப்பொழு தேயருங் கேடெலாம்
துவர வந்துறச் சுற்றிடு மென்பவே. (௯௯)

மறைவல் லாளன் மறலி வெகுளினு
நிறைய வையினு நீடறத் தாக்கினு
மிறுதி செய்யினு மேங்கச் சபிக்கினு
மறிவி னூர்வழி பட்டே யகலுவார். (௧00)

மலங்கச் சீறலும வைதலுந் தாக்கலுங
கலங்கச் சாபங் கரைதலுங் கோறலு
மிலங்கும வேதிய ரென்று மொருவராற்
றுலங்க வெய்துறுத் தப்படு வாரலர். (௧0௧)

வேறு.

ஆத லான்மறை யாய்ந்த வந்தண
ரோது வாய்மொழி யொன்றி னலிதோ
வேத மெய்ந்நினை யேத நீங்குமா
றோது கேமது வுவந்து செய்ம்மதி. (௧0௨)

துஞ்ச னீக்குவா னமிழ்தந் தொல்லைநாள
விஞ்சக் கொண்டவண் மேவி வைகினா
ரஞ்ச மேவிய கடவு ளாரண
னஞ்சம் பன்றியா யன்று தேடினார். (௧0௩)

அனைய காரண மதனை யுன்னியே
யினிய வானமிழ் தெய்த லாமென
நினைது வஞ்சனை நிகழ்ந்த பின்னரு
முனிவ னவ்வழி மொய்ம்பின் வைகினான். (கoச)

நீரி னான்மிக நிகழ்ந்த சேற்றினை
நீரி னல்லது கழுவ னேருமோ
வோரும் வேதியர் சாப மொன்றினாற்
றீரு மோவவர் தீர்க்கி னல்லதே. (சoரு)

உதங்க னென்னுமவ் வுறுவ ரன்றனக
கிதங்கொள் வானமிழ் தேந்திச சென்றுநீ
கதங்கொ ளாவகை கனிந்த மென்மொழி
விதங்க ளான்மகிழ் வித்து நல்குதி. (கoசு)

வேறு.

மலர்ந்தகம லத்தவிசின் மங்கையங்கண் வீற்றிரு
ந்த, வலர்ந்தகடுக கைத்தொடையா ரடிமலர்ப்பூ
சனைபுரிந்து, நலந்திகழ்மா யவன்மாாப நண்ணின
ளா தலினாந்தத், தலந்தனையா வருமொழிவர்தகு
ந்திருமங் கலமென்றே. (கoஎ)

மங்கலேச் சுரரமுதேச் சுரரென்ன வளர்நாமத்
தங்கணே வீற்றிருந்தா ரவர்தம்மை யினிமேலே
தங்குசீர்த் துவாபரத்தி னந்தத்திற் சைமினிசீா
பொங்குமா தரவோடும் பூசித்து வரம்பெற்று. ()

வேறு.

ஏக மாக விருந்திசைக்கு மினிய சாம வேதத்
தைச, சாகை யோரா யிரமாககித் தக்க கரும காண்
டமுநன, ஞா மீமாஙு செத்தாணிச் சயிக்கப் பட்ட
தாப்பண்ணிப், போகம வீடு வேட்டவாதம பொரு
ட்டு விளக்கு வானதனல். (க0கூ)

தக்க பனச வனத்தாற்குச் சாம வேதீச் சுரனெ
னவுந, தக்க திருமங் கலநதனகக்குச் சாம வேத புர
மெனவும, பொகக மகன்றோ ரெடுத்துரைபப புல
வர்க கரசே யததலதது, மூகக ளொருவா பூசனைய
ம முனிவ னருளாற் புரிந்தேகி. (கக0)

திருமங கல்ததின் கிழககெலலை சிறந்த வில்வ
வனஞசால, மருவி விளஙகும் பூவாளூா வரைப்பிற்
றுலங்க வெழுந்தொளிரு, முருவின் விளஙகுங் கல
யாண சிகரத திடையே யுறைந்தருளுமு, பொரு
வில கருணைத் திருமூல நாதர் தமையும் பூசிதது.()

ஒறுக்கும் பெரிய சாபத்தி னொழிந்து வலியும் பெ
ருந்திருவுஞ, சிறகக வினிய திருமூல நாத ரருளாற்
சேர்ந்தல்லல, கறுக்கு மனைய நகர்மேல்பாற் கவ்வி
யூதி யிரண்டென்ன, வறுக்கும் வரைப்பி னருச்சுன
நல் வனத்தி னடைந்திட்ட டளகையர்கோன். ()

மாறு வெறுக்கைக் கிறைமையினை மருவ மதித்
துச் சிவலிங்கத், தாறு டியசெஞ் சடைப்பெருமா
னடித்தா மரைகள் வழிபட்டான், கூறு நிறைவத்
தலத்துங் குறுகி வழிபா டினிதாற்றி, வீறூர் துறக்க
நாடெய்தி விசும்பாண் டிருந்தி யெனவிடுத்தான.

அருளி னுரைத்த குரவன்மொழி யனைத்துங் கே
ட்டுப் புருகூதன், பெருகு முழுவ லுளந்தேக்கிப்
பெயர்ந்து சுதையுங் கரத்தேந்தி, வெருவு வினைகள்
முழுதிரித்து விளங்குந் திருமங் கலஞ்சார்ந்து,
பொருவின் முனிவன மகிழ்கொள்ளப் புகழ்சேர்
முகம னொடுங்கொடுத்தான். (கக௪)

வே று.

அடுத்திடு மமரா வேந்தற் கருக்கிய மாதி நலகி,
கொடுத்திடு மமுதம வாங்கிக் கொண்டபின் னுதங்
கன் சொலவான, கடுத்தவழ் குலிச வேலோய் கம
லனு தியர்கள் பூசை, தொடுத்திடுஞ் சாம வேதீச்
சுரரிதோ விளங்கா நின்றார். (கக௫)

இத்தகு சிவலிங் கத்தி னிறைவரைப் பூசித் தே
கி, யுத்தம வில்வ கானத் தொழுகுபற் குனிதீ ரத்
திய், பொத்தொளி மணிப்பொற் கோயிற் புட்பவி
ங கரைப்பே ரன்பு, மெத்திய வுளத்தாற் பூசை வி
தியுளி யாற்றிப் போற்றி. (கக௬)

அண்ணலா ரருளிச் செய்த வருளினைக் குயயந் தன்ளு, லெண்ணுறு திகந்த பாவம் யானிடுஞ் சாப ந் தீமை, நண்ணுறுச் சிவனன சாபம் யாவையு ந ழூவ நீக்கி, வண்ணவான் செல்வ மெயதி முன்பு போல் வாழி யென்ருர். ன் (ககஎ)

மெய்த்தவ வுதங்க னுள்ள விருப்பொடு மகிழ்ந்து கூறப், பொயததலை நின்று வஞசம புணாததிறே னுவகை பொங்கிக, கைத்தலக் கனிபோ லாஙகுக் காட்சிதந் தருளா நின்ற, பைத்தலை யாரம் பூண்ட பரமனைப் பூசை செய்தான். (ககஅ)

ஆங்கருள் பெறறு நீஙகி யழகிய பூவா னுரைத், தீஙகெலா மகலச் சாாநது தெளிந்தபற் குனிநீ ரா டி, யோங்குகல் யாண நாத ருவந்தருள் சிகாந தா ழ்ந்து, பாங்குறு கோயில புக்குப் படிமிசை வீழ்ந் தெ ழுந்தான். (ககசு)

உழுவலன் பீரப்ப வுள்புக் கொளிா திரு மூல நா தர், செழுமலர்ப் பாதஞ் சாலத் தெரிசித்துச் சிறி யே னுங்கு, முழுவதும் பிழைத்தே னிஙகு முழுவ தும் பிழைக்கும வண்ணம், விழுமிய கடைககண ல்க வேண்டுமென் றிரந்து போற்றி. (கஉ0)

திரவிய மனைத்துங் கொண்டு திகழ்மறை விதியி னுற்றுல், வரமலி புட்ப லிங்க வள்ளலை யருச்சித

தேத்திப், பிரணவத் தோடுங் கூட்டிப் பிறையறுஞ் சாந்தம் யாந்தம், விரவுமந் திரத்தை வேண்டு மளவுஙகண் மணியா லெண்ணி. (கஉக)

கோடிசெங் கதிர்க ளொன்றாக் குழுமினி னறனைய தேசுங், கோடிவெண் கதிாக ளொன்றாக குழுமி தளமு மொன்றாக, கூடிநின் றொளிருங கோல மேனியும் வாம பாகங, கூடிய வுமையுங காளங் குடிகொளகண் டமுமுக் கண்ணும். (கஉஉ)

தத்துவ வலியை வென்ற சனகரா தியர்கள் சூழ்ந்து, கைத்தலங கூப்பி யேத்துங் காட்சியு மாக வெண்டோ, ளத்தனை வில்வ மூலத் தமலனை யாதுந் தோயா, முத்தனை யனைதது மாகு முதல்வனைத் தியானஞ் செய்தான். (கஉ௩)

இந்திர னிவ்வா றும்றி யிருந்திடு நாளி லோர்நாட, சந்திரன முடியில வேயந்த சங்கர னெதிரே தோன்றி, யந்தரத் தரசே சாப மகன்றது திருவுந தேசுந், தந்தனங் கொண்டு முன்போற் றமனிய வுலகா ளென்றார். (கஉச)

உய்ந்தன னுய்ந்தே னென் றுருமுயர் கொடியோன் பல்கால், வந்தனை புரிந்து சால வலம்வந்து கூதது மாடிச், சிந்தையி னுவகை பொங்கத் தெண்

புன லுறைபபக்கண்களை, பந்தவல் வினைவிட் டோ
டப் பரமனை நோக்கிச் சொல்வான. (கஉரு)

கஙகையைச் சடையில வைத்த கடவுளே சரண
ந் தெய்வக், கொஙகுயிர கடுக்கை மாலைக் குழகனே
சரணம் பசசை, மங்கையோர் பாசம் வைத்த வள்
ளலே சரண நாயே, னிங்குனைச் சரணரு சார்ந்தே
னெனபிழை பொறுததல் வேணடும். (கஉசு)

பண்டெலா மடியே ஞானும் பங்கயக் கடவு ளாலு
ம, விண்டுவி ஞலு மேனை விண்ணவ ராலுங கண்டு,
கொண்டிடப படாத லிஙக சோலநோ காட்டு நில,
கண்டற்குத தமியேன செய்யுங கைமமாறு காணி
லேனுல, (கஉஎ)

வளங்கெழு ஞானத் தாலும வரமலி யோகத தா
லும், விளஙகிய கருமத் தாலு மெயத்தவ ராதி யோ
ரக, ளுளங்கொடு வழிபா டாற்று மொருபெருங் க
டவு ணின்பாற், றுளங்கலில் லாத வன்புந் துறுத்து
தல் வேண்டு மென்ருன். (கஉஅ)

இரந்தபல் வரமு நல்கி யெம்பிரான் மறையு மெ
ல்லை, வரந்தரு மருளா லாங்கே வானிடை யிருந்து
நன்மை, சுரநதிடும் வியாழப் புத்தேள் சுரர்குடை
கவரி வேழ, மரம்பைய ராதி சார வமரர்கோ னனை
த்துங் கண்டான். (கஉகூ)

கண்டவன் மகிழ்ந்து தெய்வக் களிற்றினை நோக்கிச் சொல்வான்,றெண்டிரை சுருட்டுந் தீமபாற் சிந்துவிற் பிறந்த யானை, யண்டநாளு சார்ந்து வைகுமத்தகு சபைக்குச் சீமை, கொண்டிடா தழகு வாய்ந்த வுருப்பசி குறுகா ளாயின. (கஙo)

வே று.

உரைசேர் மறைதெள் ளியனுவி னொருமா திருகக விடங்கொடுத்தோன், புரைதீர சபையி னடமாடும பொழுது புகுரா வசுவென னுங், தரையாளொருமா னிடவேநதன் றன்னை விழைந்த காரணத்தால், விரையார் கமலத் தொடைமார்பன் விளைததான சாபமதனாலே. (கஙக)

தெண்ணீர் வழக்க மொருநாளுந் திராப் பொன்னித் தென்கரையிற், பண்ணீர் மையின்வண் டிசைமுரலும் பாரி சாத வனத்தெய்தி, யுணணீர் மையிலை லரியதவ முஞற்று நின்ற வுருப்பசியை, நண்ணீர் மையினை லழைததீங்கு நணுகா யெனறு விடைகொடுத்தான். (கஙஉ)

அயிரா வதமங் கெழுந்துபோ யரிய தவத்தின் மனம்வைத்துப், பெயரா திருந்த வுருப்பசியைப் பெயர்ப்பக் கருதி விளித்தார்த்திட், டுயிரா வுடன்மேல் வளிபரப்பி யொழுகித் திரண்டு துளைவாய்ந்து, மயி

ரார் கரத்தால் வளைத்தலைத்து மலைத்துப் பிடித்தி
ராத தனையன்றே. (கருரு)

அசைவற நிருபப வருந்தவத்தி னூற்ற விதுவெ
ன் றறியாது, விசையுந் நிழுததது வழீஇ யந்தரச செ
ன்று விழுந்து மூர்ச்சித்த, திசையுந் தெளிரு மணி
யதன்மே லிருநத திடையோ கழிந்துலகப், பசையற்
றவாக ளமபொறிபோற் பாரில் விழுந்து சிதர்ந்த
தே. (கருச)

தகர்ந்து விழுந்த மணியாங்கே சகல வுருவுந் தன்
னுருவாயத், திகழ்ந்த விறைவன சிவலிங்க வுருவா
யத் திவள்கின் றதுமுழுமே, முகந்த வொருத்த லு
ருபபசியோ டுறுமென நிருந்த புருகூத, னிகழ்ந்த
தறியா னீட்டித்ததென்னே யென்று நினைந்தெழுந்
தான. (கருரு)

பனிவான் விசுமபு முழுதளக்கும் பாரி சாத வன
ததேகி, நனிவீழ்ந் தயாந்த வெண்களிற்றி னலிவு
நோககி யாங்கிருநத, துனிதீர் கருணைப் பெருமானார்
துணைததாண் மலாபபூ சனையாற்றி, யினிதா மயிரா
வதேச்சுரரென் றிட்டானவர்ககுத திருநாமம். ()

கந்தங் கமழு மவ்வனத்துக கலநத பாரி சாதேச
ர், முந்து மருளால் வெண்களிற்றின் மூர்ச்சை தீர்
தது மிகவெழுப்பி, வந்த பிரம சாபத்தை மாற்றித்

தவஞ்செய் யுருப்பசியுஞ், சிந்தை மகிழ வுடன்
கொண்டு திகழ்ந்த மணிலிங் கமும்வணங்கி.(கரு௭)

மீட்டு மருளுக் காகரமாய் விளங்கா நின்ற பூவா
ளூர், கோட்ட மகன்ற பேரன்பிற் குறுகிப் பூசை
புரிந்து நுத, ஞட்டந் திகழந்த திருமூல நாத ரரு
ளாற் பரிசனத்தி, னீட்ட முடன்கொண் டெழுந்து
வோ யெழிலார் மருத வனஞ்சார்ந்தான். (கருஅ)

அளகை நகரின் வீற்றிருக்கு மரசன் பூசைக ளரு
ள்புரிந்த, வளமிக் குயர்ந்த கயிலாய நாதர் தமை
யும் வந்தனைசெய், துளமிக் கெழுந்த பெருங்களிப்
போ டொளிர்பொன் னுலகம் புகுந்தின்பப், புள
க மரும்பு மூலச்சசியைப் புணர்ந்தங் கிறைமை
புரிந்திருந்தான். (கருகூ)

மகவான் பூசை புரிந்தபடி வழுத்தி னமற் றினி
யிரதி, தகவே ளெரிந்து விழுந்தவுருத் தன்னைப
பெறுமா வழிபட்ட, திகவா வண்ண மெடுத்துரைப
பா மென்று சூத மாதவத்தோன், முகவா ரிசமென
மலரலர முனிவர் தமக்கோ துவன்மாதோ. (கசo)

இந்திர னருச்சனைச்சருக்க முற்றிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௬௫௬.

இரதியருச்சனைச்சருக்கம்.

முக்கணா யகர்தமை முனிந்து செய்திடுந்
தக்கனார் வேள்வியிற் சார்ந்த வானவர்
மிக்கபா தகந்தனை வீரன் சாடினான்
பக்கிடா திருந்தது பாவ வெச்சமே. (க)

ஆணவப் பாவமு மகற்ற வெம்பிரா
னானமில் கருணையா னுலப்பி லாற்றலிற்
றானவர் குலமெலாந் தழைப்பத தாரகன
வானவர் பகைவனாய் வந்து தோன்றினன். (உ)

மறந்தலை நின்றெதி மாய னாதியோர்
பறந்தலை முதுகிடப் படையின் வென்றபின் [illegible]
சிறந்தவா னவர்தமைச் சேரக் கொண்டுபோ
யறந்தகா தெனவிழி தொழில ராக்கினான். (௩)

ஆணையைக் கடந்திடு மாற்ற லின்மையி
னாணுறு தொழிலையு நாளு மாற்றினா
ரேணழிந் தினியிருந் தாற்றி லேமெனக்
காணுத லுருவகை கரந்தி ரிந்தனர். (௪)

இரிந்தவர் திசைமுகத் திறையை யெய்தினார்
சொரிந்தனர் மலர்பதந் தொழுது தாழ்ந்தனா
பிரிந்திட லரியவெம் பிழை நீக்கென
விரிந்திடும் புகழ்பல விளம்பி னின்றனா. (௫)

அந்தரர் தம்மொடு மடுத்துப் போற்றிய
விந்திரன் மொழிகுவா னிறைவ னேமிகு
மைந்துறு தாரகன் வயதத ராயெழு
சிந்தின மேவலே செய்தி ளைத்தனம். (சு)

வன்னியந் தேவனே மடைய னாயினா
னன்னர்நீ ரெடுப்பவ னரலே வேந்தனே
துன்னிடும் வளியினான் றுகளை மூன்றிலவாய்
வென்னெனும் புளைதர விலக்கன மேயினான். (எ)

சந்திரன் மனைதொறுந் தயங்கு தீபங்க
ளுந்தியேத் திடுந்தொழி லேன்மை சான்றனன்
பந்தம்விட் டகலப்பரு சாஙக மோதிடு
மந்தண னாயினா னமர ரேங்குரு. (அ)

நாவறந் துளந்தடு மாற நாகநா
டாவகை புரந்தநா னவுணர் கோனவன்
மேவுழி மேவுழிப் பின்னர் மேவியே
சேவகஞ் சேனையோ டாற்றுஞ சேவகன். (கூ)

வேறு.

எல்லார் தமக்கு மிடுந்தொழிலை யெடுத்துக் கூறி
விழிநீர்விட், டெல்லா நமக்குங் கொடுஙகன்ம மீ
ண்டி நலிவ தென்செய்கே, மெல்லா நமையு முய்ந்
நெறியி னியக்கா யென்ன நான்முகததோ, னெல்

லார் தமக்கு மாதரவங் கியமபிப் போக்கி யிதுசெ
யதான். (ச0)

மார ளுடனே யுவளகத்தை மருவிப் பிரமன்
மொழிகுவா, ஸீரம வறநத சருகருந்தி யினிய யோ
கத திடையரு, வீர மிகுந்த முனிவரர்தம் விழும
வுளத்துத தவவலியின், றீர மகறறிமடவாரிற சே
ரகரு மாண்மை யுடையோயகேள. (கக)

ஆற்றன் மிகுந்த தாரகனை யழிக்கு மாறற லுடை
யவாச, டோறறி யொழிந்தோா தொகையுள்ளுந
தோற்றி யிருக்கின் றருளளுந், தோற்றி வருவார்
குழுவுள்ளு மில்லைச் சுடர்வெண் டிஙகண்முடி, யே
ற்றி யிருநத தலைவனரு ளெறிவே லிளவ லேயல
லால. (கஉ)

குமரக கடவு ளவதரிக்குங் கொள்கைக் கேது
விலைதொடையிற, பமர முரலுங் குழலுமையாள்
பனிமால் வரையின வளர்கின்றாள், சமர மழுவேந்
தியகரத்துத தலைவா யோகத் திருக்கின்றா, ரமரர்
வெருகின வாயககிளிபோல றவுண ரலையா லழிகி
னறாா. (கங)

தேவ ரிடுக்கண் டீர்த்தருளுஞ செவ்வேண் முரு
க னவ்வேளை, மூவர் தலைவ னுமையாளை முயங்கி

யருளு மலர்முயக்கம், யாவா நிகழ்வித் திடவல்லா
ர் நீயே வல்லை யிழைவிணைச்சுப்,பூவா கணையால் யா
வர்க்கும புணர்த்து மிறைபூண் டனையதனுல்.(கசு)

ஆர்த்துப் பெருகிக் கரைகிழிய வலைத்துப் படரு
ம் பெருகுநதி, யீர்ததுச் செருத்தற் புனிறறுவை
யிளங்கன் றலற வேகுமகாம், பாாததுக் கரையினி
ருந்தவர்கள் பலர்கரும பாவ முறுததனிற்,றீர்ததுக
கரையின விடவலலான் செய்யா திருப்பி னவற்
குறுமே. (கரு)

பணைத்துத திரண்டு புடைபரந்து பனிவெண் ட
ரள வடந்தாங்கி, யிணைததுக குவிந்த முலையாரு
மெழுவிற் றிரடோ ளாடவரு, மணைத்துப் புரியுங்
கலவியின தாணை வழிய தாதலிறைற், கணைதத்ன் க
ருப்புச் சிலைக்கரத்தோய் கரிசு நினக்காம புரியாயே
ல். (கசா)

பண்ணைப் பணைத்த பெருந்தவந்தான் படிவமெ
டுத்த பயனறிவார்க், கெண்ணற் றெருவ ரழிதுயர
மெறியு முதவி யேயன்றே, விண்ணத் தமராக் கோ
ருதவி விளைத்த லெவர்க்குக் கிடைக்குமொளி, வண்
ணக் கலைவெண மதிகவித்த மாரா நினககுக் கிடை
த்ததே. (கள)

விரைய வெழுந்து னங்கமெல்லா மேவக் கொடு போ யுமைமாதை, வரைய வரிய தவத்திருந்த வரத ருருவி னைங்கணையு, முறைசெய் கருப்புச் சிலைகோட்டி யுகைத்து வருதி யெனவிடுப்பத், திரைசெய் கடல்வார் முரசாரப்பச சென்றான றெனறற் றேரினான். (கஅ)

வேறு.

எமபிரான் யோகிடை யிருநத சூழலை
யும்பரார் மகிழ்கொள வூரகத் தெயதிய
சம்பரா ரியினரு டாஙகி முந்துற
வம்பறு வசந்தமென் பருவம் வாய்ந்ததே. (௧௯)

தருவொடு கொடியெலாஞ் சருகு வீழ்தளிம
பருவமென றளிரபல பரப்பிப் பலவகை
யுருவளா முகைமுகைத் துகுபைந தேன்மலா
மருவெழ மலாந்தன மருங்க ரெங்கணும். (௨0)

மந்தமா ருதஞ்சுனை மலிந்த நீரபடிந்
துந்துசீ தளததா யூழ்த்த பன்மலா
சிந்துபூந் தாதளாய்ச் சிறநது மென்மெல
வந்திவா னிறத்திறு மருகு சார்ந்ததே. (௨௧)

மலர்தொறும் வண்டுதேன் மாந்திப் பேட்டொடுங
கலவிசெய் திசைமுரல் காட்சி மிக்கன

விலைமலி கொம்பிடை யிருந்து கோகிலக்
குலமிசை படமிகக கூவி யார்ததன. (உஉ)

வேறு.

படையெனப் பட்ட மாதர் பலர்தொடிக் கரத்தி லேந்துந்,தொடையமை வீணை நல்யாழ் தொடங்கிய விசையுங் க்ண்டத, தடையுறு மிசையு மொன்றே யாமெனப் பாடி னாக,ளிடைமிகத் துளங்கப் பல்லோ ரிங்கிதத் தாடி னார்கள். (உ௩)

மலர்க்கணை யைந்தும் வாங்கி வாய்ததது வென்றி யென்னக், கலக்கமில் லறிவா னந்தக் கண்ணுத ற் சாமி மெய்யே,யிலககமாயச் சிருங்கா ரத்தின் றுறையெலா மினிது தோற்றி, விலககரு மதுகை மாரன் வில்லிடைத தொடுத்து விட்டான. (உ௪)

மதுவுமிழ் துளப மாலை மலரயன முதலா ேனாரை க, கறுமெனக் கவறறி வாடடுங் கடுந்தொழிற் காம வாளி, விதுவணி சடில மோலி வித்தகன மேற்செல காலை, பதுமமுன் னன வேணப பனிமல ராயே நின்ற. (உ௫)

விகாரமொன் றுனும் வாளி விளைத்திடா தழிவ தேனு, மகாரமே யெனன வெங்கு மமர்ந்தரு ளமலர் தம்மைத், தகாமனச் செருக்கால வெல்லச் சார்

தலா னெற்றிக் கண்ணோன், மகாரமே குறுகி நினைம
வார்கொடி யானைப் பார்த்தார். (௨௬)

அண்டகோடிகளை யெல்லா மரைக்கணத் தளவி
லீற்றி, லுண்டுதேக கிடுமபா லத்தி னொளிவிழிப்
பார்வைக காறறல, சொன்டுநோ நிற்பார் யாரே
கொழுந்தெழு மங்கி தன்மேன், மிண்டிவீழ் துய்
யே யென்ன வெந்தனன காமவேந்தனே. (௨௭)

பெண்ணினை புணர்ந்தா னென்னலும பிள்ளையை
யுயிர்த்தா னென்னலுந், தணணிய கஙகை மாதைச்
சடையிடைக் காந்தா னென்று, மெண்ணுறு திகந்
தோக்கெல்லா மிருமபொடி வாயி னடிடு, யண்ண
லாங் காமன் வெந்த தறிந்தனா சேனை மாதர். ()

குழலொடு வீணை சோரக கொமமென விரிந்தார்
சிலலோர், ரழகிய நுதலவே ராட வையவோ வென்
றார் சில்லோர், மழலை மென் கிளவி சோர மண்ணி
டை விழுந்தார் சிலலோர், தழல்விழி வேஙகை கண்
ட தகரென வயர்ந்தார் சிலலோர். (௨௯)

அடர்மல மூல மாய வடுத்திடு கரும மாதித்,
தொடரபெலாஞ செயலி னீஙகித் துண்ணென விரி
ந்தா லென்ன, வுடல்சினச் சிலைக்கை மார னுடன்

முழு தவித லோடும, படர்தரும் வசந்த மாதி பாறி
ன செயலி னீஙகி. (ரு0)

சித்தச ஞெருவ னேயோ சிவபிரா னுதற்கட் டீ
யா, லுததம வுடலம் வெந்தா னும்பரார் தாமு மெ
லலா, மத்தகு மதவேள் வெநத தறிந்தவப் பொழு
தே சாலப்,புத்திபு முயிரும் வெந்தார் புகலினி யெ
னகொ லெனறா. (ருக)

இரதியங கறிந்தா ளங்கோ வென்றுயிர்த் தலே
வா வோவென, றரதன மணிபபூ ணார மருப்பிள
முலேயி னீங்க, விரவிய மலர்பபூந் தொங்கன மென
குழ லோடுஞ் சோரக, கரதலத தொடிகள் சிந்தக
கவிழிணர்க் கொம்பின் வீழ்ந்தாள். (ருஉ)

எறிந்தனள் கடகச் செஙகை யிருநிலங் குழியப்
பல்கான், மறிந்தனள புரண்டு வாயவிட் டலறின
ள.ரிவீழ் நெய்போற், செறிந்துகு கண்ணீர் மார்பிற
செறிதுகள் கழுவா நிற்பப், பறிந்தநெட டுயிர்ப்
பு வீங்கப் பதைத்துள மொடுங்கிச் சோர்ந்தாள்.( )

எற்றினண் முலேக்கண் சேப்ப வெறிந்தனள் வயி
று வீங்கப், பற்றினள் பிசைந்து செங்கை பன்மு
றை நெரித்து வைகிக், கற்றைமென் குழலுங் கை
யுங் கண்ணிழி புனலு மண்ணின், முற்றுறத துழா
வி நிற்ப முகம்புலர்ந் தவலித் தாளால். (ருச)

வேறு.

என்னுருயிரே யென்கண் மணியே யெனக்கோ
ரருந்துணையே, நின்னு தரவா லுயிர்வாழ் வன்றி
நிலையொன் றறியேனை, யொன்னு ரெனவே கைவிட
டாவா வுருவங் காட்டாதே, யன்னு வன்னு யாங்
குப்போந் தாய வலதவெதனைவிட்டே. (௩௫)

ஓரா யிரங்கண் மகவா னுறுமா றுடலும் பெரு
வலியு, நீரார் கமலத் தயனூ மகளா னிறைசோர்
தரச்செய்யும, பேராண் மையுமால் சுடுகாட டலை
யப் பித்தேற் றியதிறமும, வாரா முலைபங் கினரு
க் கறுமோ மாயமம புரிந்தியோ. (௩௬)

பஞ்சா தருமெல லணையிற் கலவி பயிலும் வி
ளையாட்டி, னெஞ்சா மகிழவா னிறைபூஞ செண்
டா னிறத்தி லெறியேனே, யஞ்சா தணிமென் றொ
டைகொண் டோச்சு மதுவும் புரியேனே, யெஞ்
சா தரைநாண் வாங்கிககரங்கள் யாத்து மறியேனே.

ஊடற் கனலா லுளமவெந் தழிவுற் றுளையும்
பருவதததும், வீடற் கரிய நினதின் மொழியான்
மேவுற் றிடுநாளதும, வாடிக் கழியச் சினவிக் கொடு
ஞசொல் வழங்கி யறியேனே, நீடற் கரிய விழிசே
ங் தடுத்த நினையும் பாரேனே. (௩அ)

உள்ளக் குறிப்பங் கிலதேற் கலவி யுளூற்றுங் காலத்துங், கிள்ளிக் கடித்துப் புடைத்திட் டிறுக்குங் கிளர்நல் விளையாட்டுங், கொளளப் புரியேன் குறையுண் டெனினும் பொறுத்துக் கொள்ளாமே, தள்ளிக ரந்து தளர்வேற் கிரஙகாய தகுமோ விது தகுமோ. (௩௯)

கலவித் தொழிலிற் கலைநல் லணியுங் கையா னனிதிருத்திக், குலவிக கணமும பிரிதற் கிசையாக கோமாற் கிதுபொழுது, சுலவித் தரையிற் குழன் மா சடையச சுடாமெய யணியழிய, நிலவித துயரத் தழிவேற் கருளா நிலைவந தமையென்னே. (௪0)

வேறு.

மெலிந்துயிர் முழுதஞ் சாம்பி மேதகு மிரதி மெய்ச்சீர், நலிந்தழிந் திரஙகு மெல்லை நாரத முனிவன் போந்தான், பொலிந்தவல லிடும்பைச சேற்றுட் புதையுண்டு கிடந்த நெஞசம், வலிந்துகொண் டெழுந்து மெல்ல வணங்கினண் மாரன றேவி.

பெருகிய துன்பத் தாழ்ந்து பெண்கொடி யரற்ற லோடு, முருகிநீ ராகி யோட லுற்றன மரங்க ளெல்லாங், குருகினங கண்ணீர் வாரக் குலைந்தன கறித்த பைம்புன், மருவிய வாய வாகி மானின மயங்கி நின்ற. (௪உ)

நெட்டுயிர்ப் புலைவா யிட்ட நெடுங்குரு குயிர்க குங் காற்றின், விடடனள் கண்டம் விம்ம விம்மி னள் கொழுகொம் பிலலா, மட்டிளங் கொடியி னொ ல்கி மருங்கொரு மதலை பற்றி, மொட்டிள முலையி ற் கண்ணீ ராகிலெனப் பொழிந்து நின்றாள். ()

நின்றவள் முகத்தை நோக்கி நிரமபிய கருணை கூர, நன்றிசை யெழுப்பும் வீணை நாரத முனிவ ன் வேய்ந்தோண், மாறலங் கூந்தற் செவ்வாய் வனமுலை யிரதி துயபத, தொன்றுதல் வேண்டா வென்று தேற்றின னுரைகக லுற்றான். (௪௪)

செயவினை நுகர்ந்தா லன்றித் தீர்வகை யில்லை க ண்டாய், நைவினை யதனாற் பின்னு நலிவதே யன்றி வேறிங், குயவினை யுறுவ துண்டோ வுய்வகை யு ரைப்பக் கேளாய், கைவினைச் சிலையின் வல்ல காம ற்குப் பிறவி மூன்று. (௪௫)

தளவுறழ நகையாள் பாகஞ் சார்ந்தவ ரிடத்தி லொன்று, துளவமா லிகையான் பாஙகர்த் தோன் றிய பிறவி யொன்று, வளரிளங் கொமப ரன்னை மாலிடைப் பிறந்த யாக்கை, யளவிடற் கரிய பெம் மா னழித்தவிவ் வுருவ மாகும். (௪௬)

ஏதமில் லாத வேனைப் பிறவியு மியம்பக கேளா, யாதவர் குலததிற் கண்ண னெனவரு மாயன் புல

கி, யோதுருக் குமணி தன்பா லுயிர்த்திடப் பட்டு
ன் கேள்வன், பேதமில் குணங்கள் சான்ற பிரத்தி
யு மனனென் றல்கும். (சஎ)

சங்கணி கரத்தாய நீயுஞ சம்பரன் மனையிற் றெ
ய்வப், பங்கயன் சாபந் தாங்கிப பயில்வுற வதிவை
கண்டா, யங்கிரு வீரகருங கூட்ட மாகுமிவ் வாறு
தோற்றம், வெங்கணை மாரற் கெய்தும் வினையை
யும் விரிப்பக் கேளாய். (சஅ)

வேறு.

பண்டுவரு கற்பத்திற் பரந்துபல மணிவரன்றி,
மண்டியெழு காவிரிக்கு வடகரையி னீர்முகந்து,
கொண்டல்படி வராகவரைக் குலவியசா ரலினக
ரொன், றுண்டதனைக் கேமபுர மெனவுரைபப ருல
கத்தோர். (சகூ)

அப்பதியி லிருந்துலக மாள்கின்ற முடிவேந்த,
ஞெப்பரிய பெருவலியா னேங்கியபே ரழகினு, னெ
ப்பொருளு மிரவலருக் கில்லையென்று தேகொடுக்
குந், துப்புறுவள் ளன்மையினன் சுந்தரனென் றிய
ற்பெயரான். (ருo)

ஆங்கவன்றன் பேரழகுக் கமைந்த பெரு வனப்
பினளாய், நீங்கரிய பெருங்காத னிறைந்தவுளத்

தினளாகி, யோங்கியநன் மனைவாழ்க்கைக் குகந்த பெருங் கற்புடையார, ளீங்கவற்கே மனையான விரதி யெனு நீயானுய. (ருக)

இருதலைசே ரொருபுள்ளி னேகவுயி ராய்நீவிர், மருவியிட ரறியாமே வாழுநா ளிளவேனிற், பருவ மடுத் தலுங்கலவி பண்பினொடு புரிவதற்கு, முரு குயிர்கரு கருங்குழலாய முன்னினனின னெடும் பொழிலின். (ருஉ)

காவிரியின் மணலபரந்து கவின்மிகுமுள் ளிட மெல்லாம், பூவிருந்த மதுத்துளியும் பூந்தாது மிள ந்தளிரு, மாவிரவு மிதழ்க்குலமு மலிந்துமது கரத் திசையும்,பூவிரதக குயிற்குரலுங் குலாயபொழி லா டையாந்தான். (ருங)

விரைந்துவருங் காவிரியின மென்மணலசேர் க ரையூடே, வரைந்தகொடுங் கணையினொடு வாசி லைசெங் கரத்தேந்திக், கரைந்துருகுமே ரனபுளத்துக் காதலினின் னுடன்செல்வா, னிரைந்திரியும விலங் கினமு மெதிர்கண்ட தினிதெய்தான். (ருச)

வேறு.

கண்டு வென்றொரு மாதவன் காதலி னல்வள
ரண்ட ரும்வியத் தக்க வழகுடை மான்களுங்

தண்ட லைக்குளிர் நீழலின் மேய்ந்தன தம்மைநேர்
கண்ட னன்சரம வாங்கி விடுத்தனன் காவலன். ()

கலைவி ழுந்தது பெண்ணது கண்டு கலங்கிநெஞ்
சுலைய வோடி யுறுதவன் றுளி லுறப்பணிந்
தலையு நீள்விழி வார்புனல் சோர வழுதுமெய்
குலைய நீங்கரி தான பெருந்துயர் கொண்டதே. ()

இணையி லாத பெருந்தவ னின்ன லுழககுறும், பிணையை நோக்கிப் பெருந்துயர் தானு முழந்தனன், றுணைநெ டுஞ்செவி மூடிக்கண் ணீரைத் துடைத்துயிர்ப, பணைய மெல்ல வுடலநதை வந்தறைகிற்பனுல். (ருஎ)

பிள்ளை போலப் பெருகிய காதலி னுலவளர், துள்ளு மான்க ளிரண்டினு ளொன்றைத தொலைத்திவ, னள்ளி யொன்று நடுஙகவிவ் வாறு நவைபுரி, தொள்ளை நெஞசினன் றுண்ணென நீறுய்த் தொலைகவே. (ருஅ)

அன்ன வன்மனை வாழ்க்கைக் கருந்துணை யானவ, ளின்ன மான்பிணை யெய்திய வெல்லையில் லாத்துயர், தன்னை யெய்தித் தளர்கவெ னச்சபித் தானது,பன்ன மன்னவன் கேட்டுப் பருவர லுற்றனன்

வேறு.

அடுத்தனன் விரைந்தருந் தவனைப் பத்திமை
தொடுத்தநெஞ் சொடுமடி தொழுது போற்றினான்
கெடுத்தவைம் பொறியினோய் கெழுவு மான்கலை
படித்தன னினதெனப் பகுத்த றிந்திலேன். (கூ0)

மடமையாற் சிறியனேன் புரிந்த வன்பிழைக்
கடலையா கெனவெனை யழன்று ரைத்தனை
யடியனே னுனைச்சர ணடைந்து ளேனினிக்
கடிதரா தருளவதுன் கடமை யெனறனன். (கூக)

பத்திசெய் மன்னவன் பரிவு நோக்கிய
வுத்தம முனிவர னுவந்து கூறுவான்
கைத்தவொரு சாபமுங் கழித ராதலின்
தித்தனு விடத்துறு திருப்பக் காத்துமேல். (கூஉ)

திருமகள் வயிற்றினிற் செங்கண் மாயனுக்
குருகெழு காமனா யுதிப்பை யீங்குடன்
மருவிய மனைவியும் வயங்கி ரதியா
யிருதிறத் தீருமின் பியற்றி வாழுநாள். (கூ௩)

பங்கயன் சூழ்ச்சியாற் பரம னார்மிசைக்
கொங்குயி ரைங்கணை குறித்து விட்டுநீ
யங்கவர் விழியினா லழிந்து நீறுவை
பொங்கெழி லிரதியும் புலம்பி னாழ்ந்துபின். (கூச)

ஒழுகிய பற்குனி யுந்தி சேர்ந்துநீர்
முழுகியங் குயர்திரு மூல நாதர்தம்
விழுமிய பூசனை விளைத்து மீட்டுனைத்
தழுவுவள் போகெனச் சாற்றி விட்டனன். (கூ ரு)

மாதவ னிவ்வகை வகுத்தன் றேதலி
னீதுய ருழந்தனை நீறு பட்டநின்
றூதனைப் பெறுவது நாடி னெம்பிரான்
றீதறு பூசனை செய்தல் வேண்டுமால. (கூ கூ)

மாதர்நல் லாய்வழி பாடு கொண்டுநின்
னோதமிக் கொழிதர வின்ப நல்குவார்
மூதறி வருடிரு மூல நாதரே
யோதிய வுலகில்வே றொருவ ரில்லையே. (கூ எ)

எத்தலத் தவர்மகிழ்ந் திருக்கின் றூரெனிற்
பைத்தெழு திரைப்புனல் பரக்கும் பற்குனி
யுத்தம நதிக்கரை யுலகெ லாந்தொழ
மெத்திய விரைகமழ் விலவ கானனம. (கூ அ)

வேறு.

வரமல் கியபற் குனிக்கரையின் வயங்குந் திருமங் கலதலமும், பிரம னமர்ந்து மகமாற்றிப் பிணங்கி யிருந்த கலைமாது, பாவு புனலாய் வரமகிழ்ந்து படிந்த காயத் திரிநதிப்பால், விரவு மன்பி லெனுந் தலமும் வில்வ வனமு மிகச்சிறந்த. (கூ கூ)

திருமங் கலத்திற் றிருமாது சேர்ந்து திருமா லினையடுத்தாள், அருண்மிக் குடையார் மகிழ்ந்பி லாலந் துறையில் வாணிதுனி, யொருவி மலரோ ன் றனையனபி னுமரு ணீயு மவற்றிடையே, மருவி வளர்கூ விளநகரின் மதனை யடைதற் கையமிலை. ()

கொன்றை நறுங்கூ விளமிலிங்கங் குருவே சிவ யோ கியரிவர்பால், மனற விளங்கிச் சிவபெருமா ன் வதியு மெனுமா மறையந்த, நன்றி வளர்வில் வ முஞசிவயோ கியரு நாத னருட்குறியு, மொன்றி விளங்குங் கல்யாண புரத்தின பெருமை யுரைப்ப ரிதால. (எக)

கயிலை நெடுமந் தரமுதற்றென் கடலீ றன வி டைஞாலம், பயிலுஞ் சுயம்புச் சிவலிங்கம் பலவும் பூசை புரிந்தபயன், செயிரி னழுங்கூ விளவனத்திற் றிகழ முளைதத சுயமபுலிங்கத், தெயில்கள் பொடித் தார் தமைப்பூசை யியற்றி னோர்கரு வருமன்றே. ()

அதிபா தகமா பாதகமே யறையு முபபா தகமெ ன்னுங, கதிதீர் வினைக்கும் வெவ்வேறு கழுவாய் புரிய வேண்டாதண், ணதிசேர் முடியார் திருமூல நாதர் பூசை யாற்றியவர், துதிசேர் பணியு மொரு பணியைத் துலங்கப் புரித லேயமையும். (எ௩)

வேத முழங்கும் பூவாளூர் விளங்க விளங்குந் திருமூல, நாதர் பெருமை மறையானு நவிற்றற் கரி தா யினுமந்த, வாதி பகவ னருளெளிதி லடைதற் குரிய செந்நெறியா, யோது நிலைமைத் தொருமனு வெண் டுதன்சீ ருரைப்பக் கேளணங்கே. (எசு)

பாவ மகற்றும் பிணியறுக்கும் படர்பேய் துரக்கு மிராககதமு, நீவு மாட்டம் புரிதெய்வ நிலைமை யனைத்து மிகககெடுக்கு, மோவில் வெறுக்கை யனைத்தினையு முதவுந் தேவர் கதிவழங்கு, மேவு மருளிற் படிவிக்கும் வீடும் புகுத்து மனுவதுவே. ()

மறையின் முடிவா முபநிடத வகுப்பின் வடித்த சாரமாய், நிறையப் பிறவி தொறுந்தவங்க ணிரப்பி னோர்க்கே யுபதேச, முறையி னருளப் படுவதாய் மொய்த்த சித்தி யனைத்தினையு, முறுவித் திடுவ தாய்விளங்கு மூரைத்த வந்த மந்திரமே. (எகூ)

வேறு.

அந்தர ரெவர்க்கு மேலா மமரநா யகரே போல, மந்திர மெவைக்கு மேலாய் வகுத்திடு மந்திரந்தா, னைந்தெழுத் தவற்றின் முன்னே பிரணவங் கூட்டி யாறு, மந்தண மாகக் கொள்வர் மறையவ ராதி மூவர். (எஎ)

சூத்திரர் மழலைத் தீஞ்சொற் றேகைய ரிருவர் மாட்டு, மேதகுமஞ் செழுத்தே யாகு மிததகு மந்திரத்தைச், சாறமுதுந் தூயை யாகிச் சார்மதி யெனமுன் கேட்ட, கோறமொடி யிரதி வல்லே குளிரபுன லாடிப் போந்தாள். (எஅ)

புண்ணியம் வளர்க்கு நீறும் புனிதகண் டிகையு நல்கி, புண்ணெகிழ் கருணை வீணை யுறுவரன் றீகை யாற்றி, யெண்ணுமஞ் செழுததுங் காதினியம்பியவ் வெழுத்தோ ரைந்து, நண்ணுறும் பேத மெல்லா நவையறத தெருட்டி ஞனே. (எகூ)

தெருட்டிய மனுவா லோகை சிறந்தவண் முனிவன் செயத, வருட்டிற நோக்கி யென்னே யருந்துணை யிழந்து சால, வெருட்டிறத் தழுந்தி னேனை மேதக வெடுத்திட டாயநின், பொருட்டியான் செயகைம் மாறு புவனத்தின் றெனமுன் றுழ்ந்தாள.

வணங்கிய விரதி தன்னை மாதவ ளேக்கி மாதே, பிணங்கிய வசந்த ளேடு மெய்துக பூவா ளுேரை, யணங்கிளே டாங்கு வைகு மமலனூ பூசை செய்து, குணங்கெழு கணவன் றன்னைக கூடுக வென்று தீர்ந்தான். (அக)

இரதியு மாகுகு நீங்கி யிம்மென வாளு ருக, விர
விய வன்பி னேடு மேவினள் பூவா ளூரைப், பரவு
பற் குணிநீர் தோய்ந்தாள பானிறத் தூசு சூழ்ந்தா
ள், கரவிலகண் டிகையு நீறுங் காதலிற் றரித்துக்
கொண்டாள். (அஉ)

துதிப்பரும் பூவா ளூரிற் சுந்தர னெழுத்தோ
ரைந்தும், விதிப்படி செய்ய நாவின விரவுமத் தூய
நெஞ்சின், மதிப்பருங் குழக ளூர்த மலரடி மதித்
துப பைய்ய, நதிப்பெருங் கரையி னீங்கி நண்ணி
ளூள கோயில் சார. (அங)

பிறைதொட மணியிற் செய்த பிறங்குகோ புர
முன் ரூழ்ந்து, நிறைதரு வளத்திற் சான்ற நிகரி
லா லயத்துப் புக்கு, முறையுளி வலமாயப் போந்து
முச்சகம் பழிச்சா நிறகு, மிறைவனைக் கண்கள
பெற்ற விரும்பய னெயதக் கண்டாள். (அச)

கசிந்துள முருக முத்தங் கண்ணிணை யுறைப்ப நி
ன்று, பசந்தமெய்ப் பாதி யாரைப் பரிந்துபோற் றி
சைத்த பின்னர், வசந்தனெப் பொருளு மீட்ட மா
புளி பூசை யாற்றி, யசைந்தன டியானத் தோடு
மஞ்செழுத் தெண்ணி யோர்சார். (அரு)

கங்குலை நிகர்த்த கூந்தல் கருவிளை நிகர்த்த வாட்
கண், டிங்களை நிகர்தத கோலத் திருமுகங் கடகச்
செஙகை, குங்குமங குலவு கொங்கை கொடியிடை
தளிர்மென் பாதங, தஙகிய விமையப் பாவை தன்
னையும் பூசை செய்தாள். (அசா)

நித்தலும் பூசை யாற்றி நினமல வெழுத்தை
யெண்ணிக், கொதததழ லிடையே வெப்பங் கூர்தரு
பருவத் தானும், பைத்ததண் புனலி னேனைப் பரு
வத்தும் பரிந்து நோற்றிட், டுத்தம குணத்திற் சிர்
தத வொழுக்கததி னொழுகா நின்றாள். (அஎ)

மேக்குற வுயர்த்திக் கையை நிராலம்ப மாக மே
வி, நீக்கிய வினையி னாளாய் நிகரிலாத் தமது பாத
த், தாககிய மனத்தி னேற்கு மணஙகினை மாரன
வேவ, நோககிய பாலச் செந்தீ நோக்கினா குளிா
ப்ப நோககி. (அஅ)

திருவுளக் கருணை பொங்கத் தேவர்கள் பொழிபூ
மாரி, யிருநில மறையப் போர்ப்ப விமையமா தொ
ருபா லாகப், பொருவிடை மீது தோன்றிப் பூத
மெத் திசையுஞ் சூழக், கருதிய வுருவத தோடு கா
ட்சிதந் தருளி னாரால். (அகூ)

வேறு.

பவளச் சடையுஞ் செஞசடிலப் பவளக் கொடி கருப் பாய்ததியதோர், தவழ்தண் புனலு மப்புன லைத் தாவிக் குடித்து நுதறசெந்தீத், துவள வளா க்கும் பெருந்தாகந் தூரகக விழைந்த வுழைக்கன் றுங், திவளு நுதற்றீக கொழுந்தொழுக்கிற் றிகழ் மை யனைய திலகமும. (கூo)

கந்தங் கமழுங் கத்தூரி கதிர்ப்ப வணிந்தா லெ னவாழி, வந்தங் குடம்றும் பெருநஞ்சம் வயங்கு மிடறும் விடந்தரித்தார், நந்தங் கிளையே யாவரெ ன நாடி யடுத்து வாழ்வனபோ, லுந்துங் கவைநாப் பொறிமணிபடை யுரகரு செறிந்த மணிமார்பும.()

விண்ணோர்க் கழகும் பெருஞ்சிறப்பும் வெறுக் கைத் திரளுந் திருமேனி, கண்ணுற் காணிற் பெரி தருளுங் கருணை யுடைய ராபொருபாற்,பெண்ணோ டிருந்தா ராயிடினும் பெரிதே வேட மெனதெரி பபார், நண்ணு நின்ற சடைநீற்றி னலத்தோ டியை ந்த தோலுடையும். (கூஉ)

பல்வே றுன தேவரையும் பல்வே றுன நல்வினை யுரு, சொல்வோ மெனினு மவையெல்லாஞ் சூழுந் திறத்த வலவுய்வோர். கொல்வே லையினஞ் சயின

ரூர்தங் குறைபூங் கழற்பொற் சேவடியே, நல்வீ டெமைப்போற் சூழ்கவென நண்ணி யரற்று மறை ச்சிலம்பும். (சுந)

இவ்வா றுன வெம்பெருமா னெழிலார் வனப் புத தோன்றுதலுஞ், செவவா யிரதி விரைந்தெழு ந்து சிந்தை மகிழ்ந்து கரங்கூப்பி, மைவாள் விழியி னுறைசிநத மண்மேல் வணஙகி வலம்வநது, தெவ் வா ணவத்தின் வலியிரியத் தெளிந்த வுணர்வாற போற்றினுள். (சுச)

கருமம யாகம் யோகமே கரிசின் ஞான மெனு மிவற்றுன், மருவி வழிபா டாற்றுநர்கு வயங்கு மவற்றின் பயனருளு, மொருவ சரணம் வளரகில வுலக முதல்வ சரணமருட், டிருவ சரணஞ் சரண மெனச் சிந்தை மகிழ வேத்துதலும். (சுரு)

நீலக் கருங்கண் ணுமைமாது நேரே நோககி யெ ழிலிரதி, சாலக் கனிந்த பேரன்பிற் சாற்றுந் துதிக கு மிகவிரங்கிப், பாலக் கனற்க ணிறைவாவிப் பா வை தனக்கு வல்விரைந்து, சீலக் கடைக்கண் ணருள்வழங்கிச் செறிக்க வேண்டும் வரமென்றுள்.()

மாறுய் நின்ற புரமூன்றும் வாழ்க்கை யவுணர் குழாத்தோடு,நீறுயவியப் புன்மூர ணிகழ்த்தும் பெ

ருமா னெதிரில்லாய், பேறு தரிக்குங் குளிர்மூரல் பெட்ப வயகலி யருளவழங்கி, யீறு தரிக்குங் கொடி மருங்கு லிரதிக் கிதனை விளம்புமால. (கூஎ)

கொண்டன் மறுத்த பருவத்துக் குழைந்த கல வ மயிலனையாய், தொண்டு புரியு மன்பினுக்குந் தூய வெழுத்தைந் தாலெம்மைக், கண்டு வணங்கு ந் திறத்தினுக்குங் காட்சி வெளியே கொடுத்திட டா, மண்டு வரமுங் கோடியென வாசக் கமல வாய் மலர்ந்தார். (கூஅ)

இறைவர் மொழிந்த வருள்கேட்ட விரதி வணங் கி மொழிகுவாள், பிறையு மரவும் வானகங்கைப் பெருகக்கு மணிந்த பெருமானே, மறைக ளனைத்து மறியாநின் மலர்த்தாள வணங்கப் பெற்றேற்குச், குறையு முளதோ வின்றேனுங் குழகா விளம்ப வொன்றுளதால். (கூகூ)

வேறு.

தந்திரியில் லாத வீணை சக்கர மில்லாப் பொற் றேர், வெந்தழற் கதிரோ னில்லா வேரியங் கமலம் போல, மைந்துறு கணவ ரில்லா மாதரார்க் கின்ப மென்னே, யந்தண வடியேன் வேட்கை யறிதரா யல்லை நீயே. (க00)

அடியவ ரிழைத்த குற்ற மனைத்தையும் பொறுத் துக் காக்கும், படியிலாக் கருணை தேவே பண் டெனை மணந்த கேள்வன, கடிமலர்ப் பகழி தூண் டுங் கடும்பிழை பொறுத்தன் றன்மெய, வடிவினை யெழுப்பல வேண்டும் வரமிது தருக வென்றாள்.()

கருணையங் கடலா யுள்ள கண்ணுதற் பெருமா னோக்கி, மருமலர்க் குழலாய் வேட்ட வரந்தனைத் தந்தோ மென்றார், பெருகிய மகிழ்ச்சி பொங்கப் பேரருட் டிறத்தை நோக்கி, யுருகின ளிரதி மீட்டு மொண்கழ லிறைஞ்சி நின்றாள். (க0உ)

தேமொழி யிரதி பூசை செய்தமை யுரைத்தா மிப் பாற், காமனை யெழுப்பி யன்னான் காமுறு வரங்க ளலகி, யேமுறு மிரதிக் கீந்த வியலபையுஞ் சேண் மி னென்று, தோமறு முனிவர்க் கோதுஞ் சூத னென் றுரைக்கு மேலோன். (கக௩)

இரதியருச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௪௫௬.

மன்மதன்வழிபடுசருக்கம்.

காரணிந்த நறுங்கூந்த லிரதிதனக கிமிலேற்றிக் காட்சி தந்த, வாரணிநத முலையுமையாண் மணூளா ருள் பொழிகடைக்கண் வழங்க லோடு,மேரணிந்து வளர்மேலைக கோபுரவாய தலிற்களங்க மிரியல் போகச், சீரணிந்த வகளங்க ளுயமதவேள பெரு வனப்புத் திகழத் தோன்றி. (க)

திருக்கோயில் வலமாகச் செல்கின்றா னவ்வெல் லைச் சிவபி ரான்மற், றிருகசோது மணிவாயா லிர திமுகம் பார்த்திதனை யியம்பல் செய்தான், முருக் கோடு பொருவாயாய் நினக்குருவாய மூதுலகுக் கநங்க ளுக, மருக்கோலந் துடையானை வரப்பணி த்தா மவனெழுந்து மதில்சூழ் கின்றான். (௨)

ஆங்கவனைக் கீழ்ததிசையி னணிமணிசகோ புர வாய்த லாறுச் செனறு, பாங்குபெறக் காணூதியெ ன் றருள்புரிய வருடலைமேற் பரித்துத் தாழ்ந்து, நீங்கிவிரைந் தவ்வாறு சென்றேகி வலமாக நேரே போந்த, தேங்கமழு மலர்க்கணையான் றிகழ்தருபு த் தெழிலுருவங் கிளைப்பக் கண்டாள். (ந)

வேறு.

கதிர்மணி முடியுந் திலகவா ணுதலுங் கமலநேர் விழியும்வார் மூக்கு, மதிநிகர் முகமும் பவளநேர்

வாயு மகரகுண் டலந்திகழ் காதும், பொதியவிழ்
மலர்த்திண் கணைநெடுங் கழைவிற் பொலிந்தகைத்
துணையுஞுசே வடியு, முதிரமு செறிப்பக கண்டவ
ளோடி முயஙகினள் புன்னைமென் னிழலின். (ச)

கணவனைத் தணநத காரணத் தானுங் கடுந்தவ
முழந்தமை யானும, வணர்நெடுங் கூந்தற் குணங்
கிய வுடல மலிந்தது வீஙகின முலைக, ணிணர்தரு
மரைஞா ணிற்றது மார னிறமெலா நெடுங்கணீர்
கழுவிற், றணவுநெட டுயிரப்பு நீடிய தின்பத் தவ
சமாய் நின்றதா ருயிரே. (ரு)

விழுமிய வுருவம விமலனு ரருளான் மேவிய
வைஙகணை மதனுங், தழுவிய மனையாண் முலைமுக
ஞெமுங்கத் தடநெடு மார்பினன் முயங்கிக், கெழு
விய கேண்மை யனபுமீக் கூரக் கிளர்ந்தபே ரினப
வெள் ளத்துண், முழுகியொன ருனு னிருவருந்
தம்மு ளொத்தனர் முடிவிலாக் குணததால். (சு)

நெடிதுபோ திவ்வா றிருவரும் புன்னை நீழலின்
முயங்கிய பினனர்க், கொடிகளா னிரைத்த மணி
நெடும் புரிசைக் கோயிலுட் புகுந்திமி லேற்றி, ன
டிகள்வார் கழலிற் பணிந்தன ரிரதி யன்புட னொரு
புடை நின்றாள, கடிவிரா வியவைங் கணையினு ன
மையாக் காதலிற் பழிச்சன்மே யினனல். (எ)

வேறு.

மடவர்க ளேனுந் தன்னைக் காணினெண் வடிவி
ன் மாட்டு, நடநவில் கின்ற நின்னை லத்தகு மியல்
பைத் தேற்று, மிடவிய பூவா ளூரி னிருந்தரு ளிலி
ங்கத் தென்றுங், கடவுளா போற்ற வைகுங கடவு
ளே போற்றி போற்றி. (அ)

சகலதத் துவத்தின் மாட்டுஞ் சார்ந்தசைக் கின்
றான் யாவன், சகலதத துவத்தி னானுஞ் சகலமும்
படைப்பான் யாவன, சகலதத் துவதகி னானுஞ்
சார்தராத் தலைவன் யாவன,சகலமும் யாவ னாந்த
தானுநின் சரணம் போற்றி. (௯)

மறைமுடி தனக்கு மெட்டா வாய்மையை யாத
லானின், னிறையரு ளியல்பை யாரு நினைத்துரை
வல்லா ரேனுங, குறைவிலன் புடையார்க காகக
கொண்டனை யுருவ மற்று, லிறைவநின் பாதம் யா
னு மேத்துதற் குரிய னானேன். (௧௦)

திருமரு மார்ப னோடு திசைமுகத் தமர ரோடவ்,
விருவருங் காண வொண்ணா வெம்பிரா னிரங்கி யீ
ங்குப், பொருவருங் காட்சி தந்தா யாதலிற் புன்மை
யேனு, மருமலர்ப் பாதம் போற்றி வரங்கொளற்
குரிய னானேன். (௧௧)

கொடிமரந திரண மாதி குழைதர வலைசகு மென்
கா,னடியபொன வரையைமுட்டி மமிததிட நேர்
ந்த தேபோழ், கடவுளா முனிவர் நெஞ்சங கலக்கு
மென் வலிமை காட்டி, யடிகள்பாற் பிழைத்த குற்
ற மனைத்தையும் பொறுககல் வேணடும. (கஉ)

வேறு.

மணமாரு நறுங்கடுக்கை வானவநா யேற்குனதா
ணை மலரிற் பதி, தணவாமை வேண்டுமுருத் தமி
யேனுக் களிததலினூற் றவததிற் றக்கோர், கணநா
ஞுந் தொழுமிந்தக் கடிநகர்க்குப புட்பதனவ புரம
தென்றுங, குணமோரெட் டுடையாய்க்குப் புட்பத
னவேச் சுரனென்றுங் கூறல வேண்டும. (கங)

கலியாண மெமக்களித்த காரணத்தாற் கலியாண
புரமென் றாக்குங, கலியாண சிகரமெனக காமாசி
க ரத்தினுக்குங கடவு ளேறே, கலியாண நாதனெ
ன நினக்குமிரும் பெயருறுக கண்டோ ரெலலாங,
கலியாணந் தனைப்பெறுக வெனத்துதித்து வரமிர
ந்து கசிந்து நின்றான். (கச)

காமவே ளிரந்தவரங் கண்ணுதலார் கொடுததரு
ளிக் கரந்தா ராக, வாமமே கலைபிரதி மறுவலுந்த
ன கணவனொடு மறைக ளெட்டாச், சோமசே கரர்
பூசை தூயசிவ லிங்கத்திற் றுலங்க வாழ்றி, யேமமா

ர்தமதிருக்கைக் கேகியள வளாயின்ப மெய்தி வாழ்ந்தாள. (கரு)

ஈளங்கமுழு வதுமகலக் காமவேட் ககளங்கங் கலந்த சூழல், வளங்குலவு மகளஙக புரமாகு மதுதிரு மங் கலத்தின் வாழு, மிளங்கதிர்வெண் மதியிலேத் தார் சன்னிதியின் வீற்றிருக்கு மியலபி ஞ்ஞுந, துளங்கலிலா வரமபலவுங கொடுக்குமதன பெருமைமெயவர் சொல்ல வல்லார். (கசு)

நன்னுக மணிநதவர்தங் திருவருளாம் சென்றிரதி நறும்பூ வாளி, மன்னுக மணிமுலேகள கலந்துழக்கத் தழுவியுள மகிழ்ந்து நின்ற, புன்னுக மரச்சூழ றனேயெவரும் புன்னுக புரமென பார்க, டன்னும முரைத்தவரு மிடரகல மங்கலங்க டழைக்க நிற்பார்.

இவ்வாறு சூதமுனி மதன்வழிபாட் டினேப்புகல வியல்பி ஞேம்குஞ், செவ்வாய்மை முனிவரர்கள கேட்டொன்று விஞவுவார் சிவபி ரானமு, னவ்வாவி னிருந்துதவ மாற்றுதற்குக் காரணமு மறைக வெனமுர்க், கொவ்வாரு மில்லாத சூதமுனி வரன்முறையே யுரைக்க லுற்றன். (கஅ)

வேறு.

முதிர்தவ முறைமுறை முயன்ற பேற்றிறும்
கதிதரும் பரையெனுங் கருணே நாயகி

சதியெனும் பெயரொடு தக்க னில்லவயின்
மதியென வளர்ந்தனள் வையம் போற்றவே. (கசு)
சிறுவிதி வளர்தரு செலவப் புத்திரிக்
குறுபரு வத்தினை யுணர்ந்து சொனமையி
னறுவிரைக கண்ணியா னயந்து மன்றலாற்
பெறுமுறை மகிழ்வொடும் பேணி நலகினான். (உ0)
கவுரியை மணந்துயர் கயிலை மால்வரைச்
சிவபிரா னிருந்தனன் சிறந்த தக்கனும்
புவனமும் பொதுமையி னீகி யாண்டனன்
பவனையே மருசனுப் படைத்த பான்மையால். ()
இவ்வகை யரசுசெய் திருக்கு நாளையில்
செவ்விதி னொருமகஞ் செய்யு முன்னினு
னெவ்வெவர் தமக்குநன் கெழுதி விட்டன
னவ்வியங் கரத்தர்பா லன்றி நண்ணினான். (உஉ)
ஆதனத் திருந்தவா றமலு நாயகன்
மாதொடு மிருந்தமை கண்டு வையக
நீதியி னரசுசெய் நிலைமைத் தக்கனும்
பேதைமை யாலுளம பிழைத்தி தெண்ணினான். ()
இறையவன் சேவகற் கெழுத வில்லவட் லி
கறைகழற் சணவன்மா னுக்கற் காரியன்
முறையல மாமற்கு மருகன் மூப்பினு
மறைதரு நெறியினால் வணங்கல் வேண்டுமே. ()

V.B. SUBRAHMANYA SARMA
TAMIL PANDIT

கொழுந்திள மதிமுடி கொண்ட முக்கண
னெழுந்திலன் வணங்கில னின்சொற் சொல்லிலன்
உழுந்தள வாயினு முறவென் றெண்ணிலன்
விழுந்ததின மிவனுற வென்று வெம்பினான். (உரு)

மாலுமற் றமரரு மறையு நாடொறுஞ்
சீலமெய் யுருவினைத் தெரித ராமையாற்
றோலுடை யாதியே சொரூப மென்றுளஞ்
சாலவு மிகவிசசாற் றுது மீண்டனன். (உசா)

அழித்தனன் சிவபிராற் கானற வன்பினைக்
கழித்தனன் மகளையுங் கட்செ விக்குலஞ்
செழித்ததோ லாதியுஞ் செப்பி நாதனை
யிழித்தனன் பழித்தன னெவருங் கேட்பவே. ()

மாயனு தியர்தமை வருவித் தொய்யெனத்
தூயதோர் வேள்வியைத் தொடங்கி னின்றனன்
ஞயதோர் செவ்வியி லகில மீன்றவ
ளையனார் திருவடி நயந்து தாழ்ந்தனள். (உஅ)

எம்பிரான் வேள்வியொன் றெந்தை யூக்கினு
னும்பரா ரனைவரு மொருங்கு போந்தன
ரிம்பர்நா னீயுமே யிருந்து ளாமினி
யம்பர்நா முமபுக வருளல் வேண்டுமே. (உகூ)

சிறுமையன சிறுவிதி யென்று செம்மலாங்
குறுவது தகாதென வுன்னி நிற்பினு

நறுவிரைக் கடுக்கையாய் நானங் கேபுகப்
பெறுவது வேண்டுமிப் பெற்றி நல்கென்றாள் (நூ0)
மாறுபட் டவன்மகம் வளாக்கின் றனது
நீறுபட் டொழிவது நீயு மங்குறின்
வேறுபட டுடலமும வெறுப்பை யென்றுதன்
கூறுபட் டவட்கிது குழக னோதினன். (நூக)
பெண்மையி னறிவுதான் பேசற பாலதோ
வெண்மையி னுலகெலா மீன்ற நாயகி
யுண்மையை நாயக னுரைததும் வேள்வியின்
வண்மையைக் காண்டலே மதியி னாகினள். ()
தணந்திடத் திருந்தவ டமியள் செலலுமுன்
னுணாந்தவ ருணர்வின னுழைசசெ னந்தியைக
கணநதரு பரிசனங களமா கன்னிபாற்
புணாந்துடன் செல்லுமா புகலென் றேவினன். ()
அடிகளா ருடைக் கொண்டு நந்தியு
மிடிகளா மெனமுரா சியம்பும் வாய்தலிற்
கொடிகளார் படைககணத் தவர்க்குக் கூறினன்
தொடிகளார் கரத்தவட் சூழ்ந்து செல்கென. (நூச)
ஈண்டின கணஙகண நாத ரீண்டினர்
வேண்டின பரிசனம் வேறு தொககன
நீண்டவ னறிகலா னெஞ்சு போனமென
மாண்டநற் பாஙகியர் மருங்கு சூழ்ந்தனர். (நூரு)

பெய்வளைத் தோளினாள் பெயர்ந்து சென்றனள்
கையணி வேள்வியஞ் சாலை கண்டன
ளையனை யடுத்தன ளவன்ம கிழ்சசியைச்
செய்யிலன் மூங்கைமைத் திறத்தை மேவினான். ()

அன்னையை யடுத்தன ளவளு மூங்கையின்
மன்னின ளேனையோர் வாயு மனனதே
இன் ந ணம் யாவரு மிகந்த பெற்றியைத்
தன்னையே தானபொருந் தலைவி நோக்கினாள்(கூஎ)

அவமதித் திருந்திடு மமரர் தங்களைக்
கவலையின் முனிவரர் கணத்தை யாரியு
மூவமையி லாதவ ளுருதது நோக்குபு
சிவமலி சிலமொழி செப்பன் மேயினாள். (கூஅ)

வேறு.

எல்லாம் வல்ல வீச்சுரனு மெவர்க்கு மேலா யி ருப்பவனாய்ச், சொல்லா ருலக மனைத்தினையுந் தோற்று நிமித்த காரணனாய், நல்லார் வணங்கு முருத்திரற்கே யல்லால் வேறு நண்ணுவதோ, வில்லா ரமுல்வேள் வியினீயிர் விதியாற பகுக்கு மவிப்பாகம்.

வேறு.

எச்சமு மவரே மனுக்களு மவரே யிருத்துவிக் களுமிய மானும், வச்சமுத் தழலும் பசுக்களு மவரே வயங்கிய வவிசுமாச் சியமும், பொச்சமில் பு

ரோடா சமுமவ ரெச்சப் பொருளெலா மவரதன்
பயனுங், கசசமில் கன்மப் பயனுமற் றவரே யவை
யருள் கருத்தனு மவரே. (சு0)

வேறு.

இகலி லப்பய னனைத்தையு மேற்பவ ரவரே
சகல வித்தைக்குஞ் சகலபூ தத்துக்கு நறுநதே
னகும லர்ப்பிர மற்குநல் லீச்சுர ரவரே
யகம றுத்திடும் பிரணவப் பொருளுமன் னவரே.()

சிட்டர் தங்களைக் காத்துந்துட் டரைசசினங் தி
றுத்து, முட்டிலாததரு மத்தினை நிறுததியு முறை
செ, யட்ட மூர்த்தியுந் தத்துவா தீதரு மவரே,சுட்
டொணுப்பரனு சோதியாம் பராபர ரவரே. (சுஉ)

அகில காரண ராயரு மறைகளின் முடிவிற், றிக
ழ்சொ ரூபராய்த் திரிபுர தகனரா யிருக்கும், பகவ
னைவவ் வீச்சுரன் பக்கமே யல்லாற், புகரில் பாக
மவே றொருவர்பாற் பொருந்துவ திலையே. (சுங)

சுத்த தத்துவன் சச்சிதா னந்தனத் துவிதன்
முத்தன் முத்தியை யளிப்பவ னெனமறை முழங்கு
மத்த கும்பெரு மாற்கவி யளித்திடா தெவ்வா
றுத்த மப்பெரு வேள்வியுங் களுக்குற முடியும். ()

மத்த கப்பெரு வேழம்வாய் மடுத்திடு கவளக்,
கொத்தி னின்றுகும் பிதிரினைக் கொண்டெறும் பரி

க்கும், பித்த னுக்கென வேவளர் வேள்வியிற் பிறா
க்கும், வைத்த தாமவிப் பாகமவே றுகவைத திலை
தே. (௬௫)

நமக்கு வேறுநா னுவன்றதுண் டாமெனி னு
னித்திட், டெமக்கிங் கொப்புற வியம்புமி னென்றி
றை யவனார், தமக்குத் திகலாத் தன்மையைச் சபை
யுளோர் கேட்ப, வமர்க்கும வாள்விழிச் சதியொரு
மன்னைகூ றினளால். (௬௬)

வரித்த தொய்யின்மென் முலையினாள் வாய்மை
யைக் கூறச், சிரித்த னனபக லோன்முகந் திரிக்கி
னன் சோமன், நிரித்த னன்முக மெனமயிர் செங்
கையாற் பிருகு, சுரித்த னனவிழி பகன்கரந் தூக்
கினன் கனலோன். (௬௭)

சிரந்து ளக்கினர் சிலர்சிலர் பிதுக்கின ரோட்ட
ங், கரந்து ளக்கினர் சிலர்சிலர் கூதத்தொடு பாரத்
தா, ருரந்து ளக்கினர் சிலர்சில ருருவநா வசை
த்தார், வரந்து ளக்குவா ரனைவரு மவமதித் தன
ரால். (௬௮)

கருத்த னார்தமை யாவரு மிகழ்ந்தமை காணாப்,
பெருத்த வாள்விழி சேந்தன பெயர்ந்துவார் புரு
வந், திருத்த மார்நுத லேறின சேயிதழ் துடித்த,
துருத்தி ராணிமிக் கோங்கிய சினத்தினீ துரைத்
தாள். (௬௯)

நடுநி லைபிழைத் தல்லது நாடின்மற் றவா தாங்
கெடுவ தற்கது காரண மாதல்கேட் டிவிர்கொல்
கடுக நுங்களைப விளபபாமுப புரங்கனழ் பருதோ
ரடரும் வையக மனைத்திற்கு மவரனமே * சாத்தா.

காவி நின்றொளிர் கண்டனாக கினியிந்த வுடல
மேவி கிறபதற் குரியத வ றிதனைவல் விரைந்து
பாவி தககறுக கொருமக ளொறும்பழி பாற
நீவி நிற்பதே நிலையென துணிபொருணி றுத்தாள்.

உரிய யோகத்தி னங்கியை யொளிர்தரு வெள்வி, யெரியி னேடுற வினைத்தி விமமென விறங்கிய, பிரிவு செய்துதன னுடலினைப பெயர்ந்துபோ யிமைய, வரைய னில்வயி னெருமக ளனவவ தரிததாள். (௫உ)

மணங்கொள் கோதையாள் வளரழன் முழுகுதலோகி, யுணங்கி னோர்சில ராவவென் றுரைததன சிலரேலார், பிணங்கள் போலிருந் தார்சிலா சிலர்பெயர்ந் திரிந்தா, ரணங்கு முள்ளின ராயின ரனைவருமாங்கே. (௫ங)

உலக நாயகி யொண்டழற் குளித்தமை யோடிப்
பலருங் கூறினர் பரம்பொரு ளாகிய கயிலைத்

* சாததா—தலைடிககிறவன்.

தலைவர் வெய்துற வாங்கியோர் சடையினைத்தரைமே
லிலகமோதின ரெழுந்தனன் வீரபத்திரனே (ருச)

உருத்திரப்பெயர்ச் செம்மலார் சினமேலாமொ
ருங்கே, யுருததிரண்டென வெழுந்தொளி ரொரு
தனி வீர, ருருதத திண்படைகசரத்தினன் வெரு
ச்செயு முருவ, னுருத்த கண்ணினன் றநதையொ
ண் மலரடி பணிந்தான. (ருரு)

வணஙகி நின்றமா வீரனை வள்ளலார் விடுப்பாா
பிணங்கி யாற்றுறுந் தககன்வேள் வியைப்பெரி தழி
த்தக், கணங்கொ டேவரைக் கண்டதுண் டம்புரி
யிடப்பா, லணங்கு மாய்வுற வவமதித் தாரெனை
யென்றார். (ருசு)

அருளிச் செய்யுமு னருந்தழல் கொழுந்துவிட
டாங்கு, வெருளிச் செய்யுரு வீரன்வெஞ் சினந்தலை
மிக்கொண், டிருளிற் செயயுட லெறும்க்கணத் திட்
டமோ டேகி, மருளிச் செய்மனத் தவரழற் சாலை
யை வளைந்தான். (ருஎ)

எட்டுத் திக்கிலுஞ் சாரதத் தலைவரை யேவி
முட்டுச செய்தனன் வானமுங் காவலா முடித்தா
னெட்டிப் பல்பில பாதலத் துறுவகை தடுத்தான்
கட்டிக் கொண்டனன் முந்துறக் காவலினனைத்தும்

வேறு.

வீர னென்ற பெயரை விளக்குவான்
பார வில்லினை வாங்கிப் படர்ந்தனன்
கோர வெங்கணை கொம்மெனத் தூண்டினான்
சார தப்படை யுஞ்சய மேற்றதே. (௫௯)

குமுறும் வேழக் குழாமரிப் போத்தும
நிமிர்பெ ருந்திற னீங்கிக் குழைந்தெனச்
சமர வன்படை தாங்கிய தேவர்க
ளமர ரென்னும பெயருமற் றாரரோ. (௬0)

தக்கன் சென்னியு மெச்சன் றலையையு
மொக்க வீசி யொலியழ விட்டனன்
பக்க வங்கியின் பல்கையும் வீசினான்
செக்க ராதவன் பற்களைச் சிந்தினன. (௬௧)

பகனி ருங்கண் பறித்தனன் சோமனை
முகன ழுங்க முழுவதுந் தேய்த்தனன்
நிகரி லாத பிருகுவை நீண்மயி
ரிகவின் மேலத ரத்தை யிறுத்தனன். (௬௨)

அவம தித்த வவரவர்க் குத்தக
வெவரு மஞ்சவெஞ் சாமை யுறுமுறை
யுலமை யில்படை யான்மிக் குளுற்றினான்
தவலி லாத சயப்பெரு வீரனே. (௬௩)

சிரங்க ளற்றன ரற்றனர் செய்யநாக
சரங்க ளற்றன ரற்றனர் காதுமூக்
குரங்க ளற்றன ரற்றன ரொண்கழல
வரங்க ளற்றனர் வானவர் யாவரும். (சுச)

நிலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் நீர்நிறை
கலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் காமர்வான்
றலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் சார்முகிற்
குலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் கூடியே. (சுரு)

பிணத்தை யேநிகர்த் தார்சிலர் பீடறப்
பிணத்தி லேகரந் தார்சிலர் பில்கிய
நிணத்தி லேகரந் தார்சிலர் நீள்குடற்
கணத்தி லேகரந் தார்சில ரென்செய்வார். (சுசு)

நான்மு கத்தனை நண்ணின ரோர்சிலர்
மான்ம ருங்கு மரீயின ரோர்சிலர்
கூன்மு கசிலை கொண்டகை வீரனைப்
பான்மை யாற்பணிந் தாரிரு வோருமே. (சுஎ)

வேறு.

இன்னவா றொருவீரன் றனைககொண்டே யமரர் வலி யிறுத்த பினனர்த், தெனனரா வணிமார்பரிம வரையிற் றவம்புரியுந் தேவராத, னென்னுமோர ரையனுக்குப் பகைகடப்பக் கொடுஞ்சிலையை யீந்

தா ரிப்பா, னன்னர்நான் முகனேவத் தேவரெலா
மரியதவ நண்ணி னாரால். (௬௮)

அரிதான தவநெடுநா ளாற்றுமம ரருககிரங்கிய
மலனார்தாம, பெரிதான வரமளித்துத தக்கனுக்
குத் தகர்ததலையைப் பிழைப்பக கூட்டி, யுரிதான
கங்கைநதி தீரத்தில் வானெட்டி யுயாபுன னாக, விரி
நீழன் மாததடியில யோகிருந்தா ருயிர்களெலாம்
வீடு சேர. (௬௯)

எம்பெருமான் யோகிருநத காரணத்தை யெடுத
துரைததா மிமையார்க ளெல்லா, நம்பியதோா முக
மான வழற்கடவுள் கொடுஞ்சாப நண்ணிப் பின
ன, ருமபர்பிரான் றிருவருளால் வில்வவனத தொ
ழித்துய்ந்த வாறு கேண்மின், பம்பியசீர் முனிவ
ரர்காளெனச்சூத மாதவத்தோன் பகர்த லுற்றான்.

மன்மதன்வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகததிருவிருத்தம-௫௨௬.

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம்.

மலைக்கு மன்னவ னாகிய மதிதவ ழிமையச், சிலை
க்கு நன்மக ளாகிய தேவிதுன் பனைத்துந், தொலை
க்க வுஞ்சுக மனைத்தையு மாக்கவுந் தொன்றே, நி

லைக்கு மன்பனை யடைகுவா னெடுந்தவ முழந் தாள். (க)

அரவு நாண்மதிக ணண்ணியு மணிந்துபுன் ஞக, விரவு நீழலில் யோகிருந் தவர்விளை யாட்டாற், பிர ம சாரியாயப் பேரழ கெறிசகுமவேற் றுருவின, வ ரனி லாவிய தவம்புரி சாலையின வடைந்தார். (உ)

முஞ்சி நாண்மிசை விளங்கவோர கலையிடை மு யங்கத், துஞ்சு நூலின்முப் புரியினமான் ரோனு மார் பிலஙகச, செஞ்ச வேறிமிர் பலாசுசெய் தண் டுகை யேந்தும், விஞ்சு நீறுசா தனமணி விரதி யைக் கண்டாள். (ங)

அன்ப ருக்கிவ ரன்பரென் றகமதித் தெழுந்து, மின்பி றங்கிய தாண்மிசை விரைமலர் தூவித், த ன்ப சுந்தொடிக் கரங்களைக் கூப்பிமுன ரூழ்ந்திங், கென்ப டர்ந்தவா றென்றவட் கெம்பிரா னியம்பும்.

காரி கைக்கெலா மாகர மாயக்கதி ரெறிக்குஞ்
சீரி யைந்தநின் றிருவுரு முழுவதும் வாடத
தாரி யைந்தபூங் குழலினுய் தவம்புரி குவதோ
நாரி யைந்தநா யகனபுய நண்ணுவ தொழிந்தே. ()

அரிய மாதவ மாற்றுவ தறிந்தனங் கயிலைக்
கிரியில் வாழ்தருஞ் சூலியைக் கெழுவுதல் வேட்டா

யுரிய ஞேவுன தழகினுக் குரகமு மெலுமபும்
பெரிய தோலுமிக் கணிந்துபிச் சையிறறிரி பிச்சன்.

என்று தான்பல பொருளையுந் தொழிலையு மிழித்
து,நின்று கூறியே நிருமல ஞகிய விரதி, மன்றயா
முனை யொததன மிளமையால் வளததா, லொன்று
மாணை யெழி லாதியா லெமையுறு கெனறுன். (எ)

தீயில வைத்தநெட் டுசிசள் செருகிய தெனன,
நாய கன்கரந் தசதியா டியாநறு மொழிகள், பாயச
செஞ்செவி புதைத்தனள் பதைத்தனள் சிவவென்
றுயு மந்திரம பன்முறை கிளந்துருத தறைவாள்.

வேறு.

யாவ னொருவன் விளையாட்டா லெல்லா வுயிர்க
கு மைந்தொழிலு, மேவ வினிது புரிகினறுன வே
தன் முதலோ ரெவனருளாற, ருவி லதிகா ரமபுரி
ந்து தக்க ஞான மடைகினறு, ரேவ வவனை யென்
பொருட்டிங கிழித்துக் கிளந்தாய் போவெனறு. ()

வேற்றூ ரிடத்தை மேவுவாள் விரைந்து நடந்
தா ளதுகண்டு, தோற்று வுருவின் வந்தவர்தாஞ
சிவனு முருவ மிகத்தோற்றி, மாற்று முலைமேலு
த்தரிய மருங்கு போந்து பிடித்தீர்த்தா, ராற்று வெ
குளி யொடுந் திரும்பிப் பார்த்தா ளகில காரணியே.

செய்ய சடையும் வெண்ணீறுஞ் சிறந்த நுதலு ங் கண்மூன்றுங், கையி லணிந்த மழுமானுங் கா கோ தரபபூண் மணிமார்பும், வெய்ய புலித்தோ லுடையரையும் வேத மணிநூ புரத்தாளு, மைய னழகுக் கழகான வங்கமுழுது மெதிர் கண்டாள்.( )

கண்ட பொழுதே பெருஙகோபங் கைவிட் டகல வுள்ளத்துப், பண்டு பயின்ற பெருஙகிழமை படர் ந்து வளாந்து கொழுநதுவிடக், கொண்டு வளர்நா ண மடமசசம பயிர்ப்பு நான்குங் குடிபோக, மண் டி யெழுந்த நெடுங்காதன் மருஙகு தெரியா வகை கரந்தாள. (கஉ)

முழுது முணர்நத பேரறிவின் முதல்வன் பாத முடிசாயததுத், தொழுது விழிநுண் டுளியரும்பத துளங்க விடைநாத் தழுதழுப்ப, விழும வுடலின் மயிர்ப்புளகம் விரவ மிடற்றை மகிழ்தூர்ப்பக், கெ ழுவு மினிய குளிரமொழியாற் கிழமை தோன்ற மொழிகுவாள். (கங)

வேறு.

உறுமுறை யறியார் போல வுத்தரீ யத்தைப் பற் றி, முறுவலோ டார்த்து நின்றாய முக்கண முறை மை யெல்லா, நிறுவிய நினக்கு யானு நிகழ்த்துவ துளதே யீங்கு, மிறைவினை புரிதல் வேண்டா விடு விடு மினிபூந் தானே. (கச)

மாதரார் வதுவை காறும் வளர்த்திடுங் குரவர் பாலர், தீதறு வதுவை முற்றிற் றிருத்தகு கணவர் பாலர், காதலர் தமக்குப் பின்னர்க சான்றுளைப் பால ரென்று, ஞூதனே யெக்கா லத்து முதன்மைநன் மடவார்க கின்றே. (௪௫)

கொளற்குரி மாபி ளேருங் குரவராற் பெறுவ தன்றி, வெளிற்றறி வுடையாா போல மிறைசெயல் வழக்க தன்றே, பிளிற்றிபத் துரிவை போர்த்துப் பிரமஞோர் சிரத்தைக கொயது, களிதெழு கால ஞவி காய்றிய கடவு ளேறே. (௪௬)

அருளிய வடிக ளேவ லகற்றுவ ரகிலத் தில்லை, பெருமகிற் பெறுதல் வேட்டே பெருந்தவ முழக்கின் றேன்யான், கருணைகைக் கொள்ள வேட்டே காதலித் திருந்தா னெந்தை, யிருகில மிழிதக்துக் கூறு மிதுசெய லெற்றுக் கென்றாள். (௪௭)

நகைமுகத் தினைய கூறி நறுந்தளிர்க் கரத்தாம் கொங்கை, முகைபொதி தானை தனை முதல்வனார் கையி னீங்கத, தகைபெறப் பற்றி மெல்ல வீர்த்தன டலைவர் தாமும், புகுதக வென்று மெல்ல விட்டனர் கயிலை புக்கார். (௪௮)

மேதகு வசிட்ட ஞதி விரதிய ரெழுவர் தம்மைக், காதலி னினைந்தா ரையர் கருத்தறிந் தாங்கு வல்

லே, மாதவ ரெழுவர் தாமும் வந்தடி பணிந்து நின்றார், நாதரங் கவரை நோக்கி நகைமுகத் திதனைச் சொன்னார். (கக)

பகைக்குடை யாத வாற்நற் பனிவரைக் கரையனம்பான், மகட்கொடை நேரும் வண்ண மரபினுற் பேசி நீயிர், தகச்செயும் வதுவை நாளுந் தந்திரத் தாய்ந்து செப்பி, யகத்துறு மடவா ரோடு மடுத்திவண் வருக வென்றார். (உ0)

எம்பிரா னருளிச்செய்ய வெத்தலஞ் செய்தாமென்று, நம்பிய முனிவா தாமு நலதகு மடவாரோடு, மும்பர்நா டௌந்து நிற்கு முயர்வரை யிமையஞ் சார்நது, வம்பென வடுத்த தஙகள் வரவினைச் செப்பி விட்டார். (உக)

செல்லுறு தூத வார்தகை செவித்துணை நிரம்பலோடு, நல்வர வெய்த வெந்த நற்றவஞ் செய்தாமென்று, கல்வரைக் கரையன் சுற்றக் கணத்தொடுங் களிப்புத் துள்ள, வில்வரை யகன்று வல்லே யெதிர்கொண்டு போயினானே. (உஉ)

பாத்திய மாதி நல்கிப் பயின்மனைக் கொண்டு புக்குத், தூத்தகு பீடி யிட்டுத் துளக்கற விருத்திச் சால, வேத்தரும் பூசை யாற்றி யிறைஞ்சிமா தவ

ரை நோக்கித், தேத்தடை சுமந்த கோட்டுச் சிலம்
பினுக் சரையன் சொல்வான். (உங)

வேறு.

கற்றை வார்சடை யந்தணிர் கண்ணுறு செயலா,
லிற்றை நாளலா லில்லையா னிரும்பயன் பெறுநாள்,
பொற்ற வான்பொரு ளனைத்தையும் பொருந்தினே
னினறே, பற்று தூய்மையும் பெற்றுளேன் படர்வி
னை தவிர்ந்தேன். (உச)

மங்கலத்தன வனைத்திற்கு மேதுவாய் மலிந்த,
துங்க ணல்வர வுறுதவத் தீரும தருளாற், றங்கு
கின்றனர் சகலகா மத்துட னெவரு, மிகுகு நுங்க
ளுக் கெய்தவேண் டுவதிலை யேனும. (உரு)

ஈண்டு நீயிர்வந் தருளிய காரண மியம்ப, வேண்
டு மாலென விரந்தனன் வெற்பினுக் கரசன், மூண்
ட காதலை நோக்கினர் முப்புரம் பொடித்தார், தூ
ண்ட வேகிய தூதராந் துறவரங் குரைப்பார். ()

வரைக்கெ லாமொரு மன்னவ மாசறு தவத்தி,
னிரைக்கெ லாமொரு பிறபிட மாய்நிகழ் பவநின்,
னுரைக்கு வேறெதி ருரைப்பவர் யாவரெம் வரவு,
தரைக்குள் யாவர்கு மங்கலந் தருவதே யாகும.()

தக்கன் மாமக ளெனப்படு சதியெனுந் தலைவி,
தககன வேள்வியி லுடலினைத் தணந்துவந் துனக்

ருத், தக்க மாமக ளாயவ தரித்தன டவத்திற், றக்கன் வேள்வியை யழித்தபின் றலைவனு மிருந்தான்.

மலைக்கெ லாமொரு மன்னனி னமகளவண் மேருச், சிலைக்கை நாதருக கேதிரு மனைவியாங் கிழமை, நிலைக்க நோற்றனள் பிறவிக டொலைநிகழ் தவத்தா, னலக்க வீசனே மருகனு நற்பயன் பெற்றாய். (உகூ)

என்று மாதவர் கூறலு மிமவரைக் கிழவ, னன்று கூறுவா ரனமறை முனிவிரென் மகளைக, கொன்றைமாலையாக் குரியளாம் படிகுறித் தமையான், மன்ற லோதியின் மாதவப் பயனுமுற றியதே. ( )

காளி யோடுவா தாடினா கடனெடும் பாயல், வாளி தூண்டினர் தமக்கியான் மகட்கொடை நேர்ந்தே, னுரு நாயகர் வரைந்திட வருகவென் றறைந்தான், கோளி லாவெழு முனிவருங் கொண்டனா மகிழ்ச்சி. (நக)

ஆய செவ்வியி னருந்ததி யாதியோர் மலைக்கு, நாய கன்றனி மடித்தலத் திருந்துநாணெய்தித், தூய தன்முகங் கவிழ்ந்துகைத தொடிகளை யெண்ணுந், தாயை யன்பிறைற் கொண்டுதம் மடித்தலத் திருத்தி. (நஉ)

சந்த னங்கமழ் குஙகுமங் கனிகடாம் பூலங்,கொந்த லர்த்தொடை மங்கல வாழ்த்தொடுங் கொடுத்

தார், மந்தி ரத்தரி யிட்டுமாதவர்மறை மொழிந்து,
சுந்த ரத்தநீ ராஞ்சனஞ் சுழற்றுவித் தனரால. ()

சுற்ற நாப்பணிவ் வாறுபூந் தோகையன் னவளை
ப், பற்ற லார்புரம் பொடித்தவர் பாலனென் றுரி
மை, முற்ற வாக்கிய முனிவரர் கையுறை முகந்த
ங், குற்ற சீரிம வான்விடை கொண்டுடன் பெயர்ந்
தார்.   (நடச)

வெள்ளி மால்வரை யடுத்தனர் விமலனே யுமை
யாள், கள்ளு லாமலர்க் கூந்தலிற் கடுக்கைவான் றொ
டைய, னள்ளு நீர்மைசெய் திடுவதே யினிநடப்
பஃதென், றுள்ள நீர்மையை யுரைத்தன ரொருபு
டை நின்றார்.   (நடரு)

கருணை நோக்கமும் வரங்களுங் காசறு முனிவா
க், கருளி நாயகன் றிருமுக மனைவரும வருமா,
பொருவில் பூதர்கைக் கொடுத்தனர் போக்கின ரே
ற்ற, மருவு மோகையின் வணங்கியா வரும்வழிக்
கொண்டார்.   (நடசா)

அண்ட மீமிசை யமர்தரு வீரபத் திரனும், பண்
டு நாரணன் வெரிநெலும் பெடுத்தபண் ணவனுங்,
கொண்டன் மேனியான் குவிமுலை மாதெனப் போ
தக், கண்டு காதலித் திறையவ னுயிர்த்தகா தல
னும்.   (சo)

பாத லத்தமர் காலவங் கிப்பெயர்ப் பரம
நாத னுடகேச் சுரனவை யறுக்குங்கா மாண்ட
ரோது ருத்திரர் பதினொரு வருமுலப் பில்லாப்
பூத ரோடுசென் றிறுத்தனர் புண்ணியன் கயிலை. ( )

தேவர் முப்பத்து மூவரே திகழுகண மூவா
ரோவி னாற்பத்தெண் ணாயிர முனிவரொண் கமலன்
பூவை நேர்நிறத் தவன்முத லனைவரும போந்தார்
சேவின் மேலெழுந் தருளினார் திரிபுர தகனர். ( )

முரச மார்த்தன வால்வளை நரன்றன முகிலிற்
பிரச மாமலர் வானவர் சொரிந்தனர் பெயர்ந்தார்
விரைசெய் சாமரை யாதிகண் மிடைந்தன விலங்கற்
கரச னாகிய இமவரை யடுத்தன ரமலர். (௦)

கயிலை நாயக ரடுத்தமை யறிந்துகல் லடுக்கம், பயிலு மோங்கன்மன னவன்பல வரிசைக ளோடு, மெயிலகொண் மாநகர் கடந்துபோ யெதிர்கொண்டு வணங்க, வயில்கொள் சூலதத ரருள்புரிந் தேற்றினின் றிழிந்தார். (சக)

அரிய மாதவம் பேணிய வடுக்கலுக் கிறைவ
னுரிமை யாக்கர நீட்டின னுலகெலா முயிர்த்த
பெரிய நாயகர் தங்கையா லவன்கரம் பிடித்துத்
தெரியு மாமறைப் பாதுகை சேவடி தொடுத்தார்.

கள்ள லம்புதார்க் கொன்றைவார் சடைமிசைக கதிர்ப்ப, மெள்ள வஙகெழுந் தருளிவிண் டொடர் வரைக் கிறைவ, னுள்ள மொத்தபொன் மனையகத் துவப்பொடு போந்தார், கொள்ளு நீர்மையிற் பூச னை குயிற்றின னிமவான். (சங)

புதிது கோடித்த வதுவைமண் டபத்திடைப் போந்து, மதிநி லாவிய முடியினார் மணித்தவி சிரு ந்தார், விதியி னுலிம வான்வெறி கமழ்புன லோடு, முதவி னுனுல கனைத்தையு மீன்றகன் னியையே.()

ஏற்று வாரகொடி நாயக ரேற்றுமா முனிவர் தோற்று தீயிடை முடித்திடும் வினையெலாந் துலங் க, வாற்றி வானவ ராதியோர்க் கருள்விடை கொடு த்துப், போற்று மாதுமை யாளுடன்'புணர்ந்துவீற் றிருந்தார். (சரு)

துன்ப முற்றிய வுலகினிற் றொல்லுயி ரனைத்து மின்ப முற்றுற விமவரைக் கோயிலி னிருந்தே யன்பு முற்றிய வமமையோ டருடபெருங கலவி முன்பு துற்றறி யாதவர் போன்முயக் கமர்ந்தார்.()

தேவ ராண்டினு னொராயிரங் கலவியாற் சென் றுங்,காவி நேர்விழி யாளிடைக் கருததரித் திலதாற், பூவின் மாதர்க்குக் கணவனார் புணர்ச்சியாற் கருத் தா, ஞேவு ருவர புருதமுற் காலமா தலினல். ()

கடவு ளாரஃ தறிந்தனர் கண்ணுதற் பெருமான்,
விடலி லாமுயக் கமர்தலின் மென்கொடி யவள்பா,
லிடரெ லாந்தபுங் கருத்தரித் திலதெவன் செய்வா,
முடலுந் தானவர்க் கழிந்தயா மெனவுயங் கினு
ரால். (சஅ)

நீறு துன்றிய மேனியார் நிகழ்த்திடுங் கலவிக்,
கூறு செய்யினல் லாலுமை யாள்கருத் தரியாள்,
வேறு மந்திர மின்றென விண்ணவர்க் கரசன், கூற
லுற்றவன் றேவர்கள் குழாததினை நோக்கி. (சகூ)

இமைய மால்வரைக் கோயிலி னெம்பிரான் கலவி,
யுமையொ டாட்டயா தொழிலினை யொழிப்பயா னு
றுவ, லமைவ தேயல தெனறெனை யகற்றினீ ரமரீர்,
துமைய லாலினி யாரெனத் தனித்தனி நுவல்வான்.

வேறு.

தருமனைக் கூவினன் சார்ந்து போற்றினு
னிருநிலத் தெங்கணு மியங்கு மாற்றலை
கருவினுள் ளுயிரையும் பிரிக்குங் காட்சியை
திருமலன் கலவியை நீக்கு கென்றனன். (ருக)

காலனு னுயிர்க்கெலாங் காதி யென்னையுங்
காலகா லப்பெயர் கலந்து ளானவன்
கோலமா ரடியெதிர் குறுக வல்லனே
மாலுவேன் யானென மறலி நீங்கினன். (ருஉ)

வருணனைக் கூவினன் வந்து தாழ்ந்தனை
னிருநிலத் தருநெறி யிடததுஞ செல்லுறும்
பெருவலி யினைபெயர்ந் தமலன பேணிய
திருவிளை யாடலைச் சிதைகக வென்றனன. (௫௩)

கீழுறு நடையெனக் கன்றிக கேடிலாய்
மேலுறு நடையிலை விலங்கன் மேலுளான்
வாழியன னவனடி மருவு மோர்முனிக்
கேலுற வடங்கினே னென்செய் வேனென்றான். ()

வளிமுக நோக்கினன் வணங்கி நிற்றலுங்
களிசெயுந் தென்றலாய்க கலவி யாளரு
மளிசெயத் தவழுறு மாற்றல வல்லைநீ
யொளிவிழிச் சிவனிடை யுறுக வெனறனன்.(௫௫)

விலங்கிய கதியெனக் கலது விண்டொடும்
விலங்கலி னேறுதன் மேவு மோவவ
னலங்கலென் றணிந்திடு மராவொன் றுண்ணுமே
கலங்குமென் னறிவெனக் காற்று நீங்கிற்றே.(௫௬)

வடதிசைத தலைவனை யழைத்து மானவ
வுடலினு முயிரினுக் குவப்புச் செய்பவன்
கடனறி தோழனக கடமை பூண்டினை
விடறுகர் தலைவனை மேவு கெ.ாறனன். (௫௭)

நல்லைமன் முன்னர னங்கை மெய்யுறப்
புல்லுதல் கண்டொரு பூங்க ணற்றதே

யெல்லுறு விழியையு மிழப்பச் சூழ்ந்தனை
யொல்லுவ தனறெனக் குபேர ளேதினன். (நு அ)

பருதியை யழைத்தனன் பயிலுங் கண்ணென
மருவினை யரற்கொரு வடிவு மாயினை
கருமநற் கரியைவீழ் கரும முற்றுமப்
பொருவில் கலவியைப் போக்கு கொறனன். ()

கபோதக ஞாயமே கடுப்பப் பல்லெலாஞ்
சபாவலங் காரமின் றுகத் தாக்கினு
னபாயமுற் றதையறி யென்று வாய்திறந்
துபாயமோ டொழிந்தன னெற்றை யாழியான. ()

திங்களை விளித்தனன் சிரத்தி ணயகன்
மங்கையைப் புணர்ந்திடு மகிழ்ச்சி வேலையுந்
தங்குதம் குரியையத் தையல பாலுறு
மங்கணன் கலவியை யகறறென் மேவினன். (சுக)

காய்ந்தவேள் வியிலவன் காலி னன்முகந்
தேய்ந்துளே னினைதொறுஞ் சிந்தை மாழ்குமே
வாய்ந்தவோர் கலைமுடி வாங்கி வீழ்கருமேல்
வீந்ததே பெயருமென் றிந்து விண்டதே. (சுஉ)

எண்மரம் வசுக்களு ளீற்றி னின்றவ
னண்முசா வித்திர னென்னு மாண்டகை

வண்மையோ டாங்கெதிர் மருவி ஞன்றனைப்
பெண்மைபா லிறைவனைப் பிரியென் றேவினன். ()

அறறன வதரமோ டாங்கு வார்மயிர்
மற்றவை ருளைததில மான நீத்தமை
சறறுநீ யுணர்ந்திலை யெனறு தன்மையோ
டுற்றசா விதகிர னுரைத்து நீஙகினன். (கூச)

விண்ணுளார் தமையெலாம் வேறிவ் வாறுகூ
யண்ணலார் கலவியை யகற்றென றேவினு
னெண்ணுரு தெனவவ ரொழிவு சொறறபின்
வண்ணவான் றழலினை வருவித தோதுவான். ()

வேறு.

செவ்விய தேவர்க்கெல்லாந் திருமுக மாகியெ ன்று, மவ்விய கவ்வி யங்க ளமரர்கள் பிதிரர்க்கெ ல்லாந், துவ்வென வுதவு மாண்மைத் தோன்றற் குச் செல்லொ ணுமை, யெவ்விட முளது மன்ற வெளிதன்றே யாஙகுஞ சேறல. (கூகூ)

வடவையா யுதாத் தியாய் மண்ணிடைப் பாகஞ் செய்யுஞ், சுடர்விடு மெரியாய்த் தோலா வேதியர் நிச்ச மோமபுங், கடவுளந் தழலாய வேள்விக் காம ரு கனலா யார்க்கு, மடைவுற வுதவி செய்த னீய லா லகிலத் தியாரே. (கூஎ)

சூரனால் வருந்தா நின்ற துன்பநா மொழியும் வ
ண்ண, மூராரா வணியார் மைந்த னொருவனைத் தரு
தல் வேண்டுங், காரளாங் குழலோ டோவாக் கலவி
செய் கின்றநீராற், சீரளாங் கருவின் றாயே சென்ற
ன தினங்க ளெல்லாம். (௬அ)

தேக்கிய நறுந்தேன் கோதைச் சிலமபிடைச் செ
லவு மாறறன், மேக்குறு மதிதியை வல்ல விளங்கழ
னினக்கே யல்லா ன, மாக்கட லமுத முணண வாது
செயமரர்க ணேடே பாக்கிய மனையா யாங்குப்
படர்மதி படர்த வேண்டும். (௬௯)

உம்பரார் குதவி செய்ய வுற்றனை யென்று தேர்ந்
தே, யெம்பிரான் கலவி நீஙகு மிமமென வவனைச்
சார்ந்து, தம்பிரான் சொரூபா நந்த தத்துவ மரு
ளென் றேத்து, நம்பிரா னதனை யுண்டே நாள்பல
கழிக்கு மின்றே. (௭௦)

காலநீட் டிப்ப வாங்கே கவுரிபாற் கருபப நீடிச்,
சாலநா முய்யும் வண்ணந் தனியிளங் குமரன் றோ
ன்றும், ஞாலமே விடரின் றுகு நன்மையு முண்டா
மிந்தச், சீலமா ருதவி செய்யச் சென்மதி யென்றான்
வேந்தன. (௭௧)

செந்தமிழ்ப் பெருமான் கேட்டுத் தேவர்கோன் மு
கத்தை நோக்கி, யுய்ந்தன ருளரோ முக்க ணொருவ

V. B. SUBBRAHMANYASARMA TAMIL PANDIT

னுக் குருத தாறறி, யைந்தல ரேவி வீந்த வவனுக
குத் துணைமை யானே, சிந்தனை வேறென் றில்லை
யென்றுபின் றெளிந்து சொல்வான். (எ௨)

பொருளெலா மழிதகே யானும் புந்திவாக் குட
ம்பு மூன்றுங், கருவியாய் வருந்தி யானுங் காயத
தை யழித்தே யானு, மொருவருக் குதவி செய்த
லுயிாககித மதனு னீவிர், தெருமர லொழிக வீது
செயகுவல் செத்து மென்றான். (எ௩)

ஆவயி னிருந்த தேவ ரகனொடு முகஞ்செம் மா
ப்பப், போவலென றெழுந்து வல்லே போதுவா
ன புறவே யாகிக, காவலு மிடரு நீங்கிக் கண்ணு
தல் கலவி யாற்றுந், தூவிமெல் லணையின் பாங்கர்ச்
சுவ்றெ்ன விறங்கி னனே. (எ௪)

அஙகையு ழுதலுஞ் செந்தீக் களித்தவ ரங்கித்
தேவே, யிஙகுவந் தடைநத தாமென் றிம்மெனக் க
லவி நீத்தார், மங்கைமற் றதனை நோககி வரம்பறு
நாண்முன் னிட்டுப், பொங்கிய வெகுளி துள்ளப்
பொருகவென விதனைச் செய்தாள். (எ௫)

கலையெடுத் துடுத்துச் செல்வக் கலவியாற் சிறிது
சேந்த, கொலைமுக வேற்கண் சாலக் கொவ்வையங்
கனிபோற் சேப்ப, வலைசிகை யங்கிக் கள்ளா வண

ங்கொரு பிறவார் போலச், சிலையுமழ் நெஞ்சங் கொண்டு புறவெனச் சேர்ந்தா யிங்கு. (எசு)

இப்புற வுருவே யாகி யெந்தனின் சகோத ரத்தைத், துப்புறப் புணர்ந்து நாளுந் தூதுண்டு வருந்து கென்றுள், வெப்புறு மழலோன கேட்டு வெய்துயிர்த் துடல்கம பிப்பத், தப்புவந் தடுத்த தெனறு தளர்ந்தரன சரணஞ் சாரநதான். (எஎ)

அடியனே னடிகள் செய்ய வடிமைவந் தடுத்தே னேலங், கடவுள ருயய வன்று கடலினஞ் சயினறு யோல,முடிவதாய் முடிப்ப தாகி முடிபய ஞகிய நதத், தொடர்பய னளிப்ப தாகித் துலஙகிய பொருளே யோலம. (எஅ)

வீரனுற் றேவர் தம்மோ டென்னையும் வீட்டும் வீறு, மாரனு ருடல நீற்று மானமு முறுத செய்தோர், கோலமா ரிடும்பைச சேற்றுட் குரங்கிய செயலு மற்றுந், தீரநா னறியா தீங்குச் சேர்ந்திலேன் றேவர் தேவே. (எகூ)

வெள்ளைவா ரணத்தோ னுதி விண்ணவர் குழுமியென்னைத், தொள்ளையே மிடைந்த நெஞ்சச் சூரனைச் சவட்டு மாண்மைப், பிள்ளையா ரொருவ ரோங்கற் பெண்ணணங் ககட்டிற் றோன்ற, விளளிடாக் சலவிக் கூடறு விளையென வேவி னுரே. (அ௦)

தத்துவ வுபதே சங்க டம்பிரா னருளிச் செய்யு
ங, கொத்துறு மலங்க ளைந்துங கூடடொடு மிரியல்
போகப், பத்தியி னவையுங் கேட்கும் பாக்கிய நின
க்கு வாயக்கு, முத்தியு முறுவ தாமென் றிதனையு
மொழிந்திட டாரே. (அக)

ஆதலா லமரர்க் காக வவுணர்தந் தூதர்க் கஞ்சி
ப், பேதுறு புறவா யீஙகுப் பெருமநா னடுத்தே ன
ற்று ன, மாதுமை சாப மூடே வந்தது நினைச்சார்ந்
தேற்குத், தீதுற வுளதோ விந்தச்செயிரினை த தவி
ர்த்தல வேண்டும். (அஉ)

வேண்டிய வடியார்க காக விருப்பொடு வெறுப்பு
ச்செய் து, பூண்டனே யன்றி நின்னே புணர்பவோ
வவைதா மெந்தா, யீண்டிய வமரர் வேடட பயனே
யு மீக வெனறுத், தாண்டவம் புரியும் பாதந் தழீ
இக்கிடந் தரற்றி னனே. (அங)

சரணமென் றடுத்து நின்ற தழலினைக் காக்க வே
ண்டி, யரனொரு மூன்று மடட வடிகளா ருமை
யை நோககித், திரணமுண் டுழலுந் தீநின் சினத்தி
னுக்கிலக்க மோசொன், முரணினைத் தவிர்க வென்
று முகமலர்ந் தழற்குச் சொல்வார். (அச)

இமையவ ரிடுக்கண் டீர்ப்ப வெய்திய வழலோ
யிங்கு, நமதுவீ ரியத்தை வாங்கி நண்புறப் பருகு

கண்டாய், கமையுற விதனைத் தாங்கி யிருந்திடுங் காறுங் காய்ந்த, வுமையவள் சாபஞ் சாரா தொழிந்த பின் னுறுவ தாகும். (அரு)

வீட்டருஞ் சாபந் தனனை வில்வகானகத்தை நண்ணிச், சேடடொளி மயமே யான திருமூல நாத ரேமைக், கூடடுருங் குமப்பூங கொங்கைக கோற்றொடி யிவடன் னோடு, நாடடிய முறையாம் பூசை நடத திவீட் டிடுதி கண்டாய். (அசு)

தத்துவத் தியல்பு மாங்குச் சாற்றுது மென்றா கேடட, கொததழல் புறவி னீங்கிக் குடங்கையேற றெதிரே நின்ற, துத்தமன் றுரை யாக வூற்றினன் வீரியத்தை, வைத்துவாய மடுத்துத தாழ்ந்து விடை கொண்டு வழிகொண் டன்றே. (அஎ)

வேறு.

கருத்த ரித்தலிற் கண்குழிந் தகடுற வீங்கி
வருத்த முற்றனன் கனலவன் வரவினை நோககி
யிருத்தன் முற்றிய வானவர் குழாத்தினை யெய்திப்
பெருத்த தன்வயி றங்கையாற் றட்டினன் பேசும்()

ஏது காண்மினும் மிடரெலா மிரிதர முக்க
ணாத னாருள் வீரிய நுகர்ந்துழை கின்றேன்
மாது சாபமுங் கபோதக மாய்மதி மயங்கித்
தூது தேரவுந் தாங்கினேன் றுயர்க்கரை காணேன்.

கருப்ப மறறினித் தாங்குமக கடனெனக் கரிது
கருப்பம் விட்டிடிற் கபோதக வுருவஙகை கலககு
மொருப்ப டும்புரு வுருவமு மொழியும்பூ வாளூர்ப்
பொருப்பி ருஞ்சிலை யானடிப் பூசையி னென்றான்.

கவலை யோடழற் கடவுள்கூ றியமொழி கேளா
வுவகை யோடுமிக கவலமு முறத்தழீஇ யமரர்
தவலு ருவகைத் தழலவன ருளர்வினை தவிர்ப்பப
புவன மேவடி வாகிய கங்கைபாற் போந்தார். ( )

கொத்த லர்ந்தபன் மலாகளுநு குழைழத்தபூஞ் சி
னையு, கித்தி லதமொடு வயிரமு நிறங்கிளர் பொன்
னுந், தத்து வெண்டிரை யலைதரெறி கங்கைதன்
சரண, மெத்து மன்பினூல வணங்கினர் விளம்பன
மே யினரால். (கூஉ)

வேறு.

அன்னய் கறைச் சடைப்பெருமாற் கணியே யு
லக மனைத்தினுக்கு,நனனு யகமே விமலநறும் புன
லா னவைகண் முழுதகறறி, மன்னு ருயிர்க்கு மிக
த்தூய்மை மலிவித் திடுமந் தாகினியே, முன்னி
ரைய னுளங்களிபப முயங்கு மோகப் பெயரண
ங்கே. (கூந)

கனலி வளரும் பெருஞ்சூலாய்க் கவலை யுழக்கின்
றானவன்றான், மனமிக் குவகை பெறவதனை வாங்

கித் தரித்துத் தரல்வேண்டு, மனக ளளித்த ததுவு லக மனைதநு மிடர்தீர்த் தளிபபதுகாண், புனித வுமையு முவகையுறும் பூவாய தரிபபி னீயென்றார்.

இரந்த விமையார்க் குளம்விரும்பி யேற்ப வலித் தாள் கஙகையாள், சுரந்த வுவகை யொடுஙகன லோன் றலங்குங கருவைப பெயர்த்திட்டான், வ ரந்தங் கிபவக் கருவினைச்சின் மதியரு சுமந்தாற் றாளாகி, நிரந்த கரையிற் சரவணத்தி னீத்தா ணிக ரில் கங்கையாள். (சுரு)

தவழு மலையாற் சரவணங்க டாக்கத தவிர்ந்த க ருவொன்றே, யவிரு முருவ மாறாகி யனந்த கோடி யிளங்கதிர்க, டிவள்வ தெனவெவ் வேறிமைப்பத் திசைமா முகத்தோ னதுநோககி, யுவகை யொடுங கார்த் திகைமாதர் தம்மை வளர்ப்ப வூககினான். ()

அறுவ ரெடுத்து முலைப்பான்மிக் களிதது வளர்க்கு மந்நாளிற், சிறுமெல் லடிமா துமையோடு சேவி னிவர்ந்து சீசயில, முறுதற் கிறைவ னேகுவா னவ்வா றடுப்ப வொளிர்கின்ற, மறுவி லுருவ மாறனையுங் கண்டா ளிமைய மடக்கிளியே. (சுஎ)

பொன்னம் பிதிர்மேற் சிதர்ந்ததெனப் பொலிந்த திதலை முலைசுரப்பத், தனனை யறியா வகைமகிழ்

ச்சி தானே யுளத்திற் றலைக்கொள்ள, வன்ன நடை
மெல் லடிச்சிலம்பு மரிநூ புரத்துப் பார்ப்பதியாங்,
கென்னை யுடையா யிதுவென்னே யியம்பா யென
நா யகற்குரைததாள். (கூஅ)

விளங்குங் குழவி யாவையிவை விழியிற் காண்ட
லொடுமகிழ்ச்சி, யுளங்கொண் டதுபான் முலைசுரந்
த வென்ற வுமையாட் குள்ளபடி, களங்கை யகலா
க் கடல்விடத்துக் கடவுட் பெருமான் கருணையால்,
வளங்கொப் புளிக்குங் குறுமுரல் வதனத் தரும்ப
வுரைசெய்வான. (கூகூ)

சேர்ந்தார்க் கொல்லி முன்னர்நமைச் சேர்ந்து
விடுதத வீரியத்தை, யார்ந்தா னன்றே யது தாங்கு
மாற்ற லிலனாய்க் கங்கைதனைச், சார்ந்தாங் குறுத்
தா னவடானுந் தரிக்க மாட்டா தகனகரையின,
வார்ந்தார் நாண விடைவிடுத்தாள் வயங்கிற் றறு
மகவாகி. (க00)

இந்தக் குழவி யாறனையு மிருதாண் முகமாறீரா
று, சந்தப் புயங்க ளாறுமொருசேய் தானும் வண்
ணந் தழீஇயெடுத்துக், கந்தக் களப முலைசுரக்குங்
கமழ்பா லூட்டா யெனவருள, வந்தப் படியே புரி
ந்திட்டா ளகில முயிர்த்த காரணியே. (க0க)

உடன்கொண் டடுத்துச் சிசயில மொளிருங் கயி
லை சார்ந்ததற்பி, னிடங்கண் டிமையா ரபிடேக மி
யற்றச் சேணு பதிபாகி, விடங்கொப் புளிக்கும் ப
டையவுணர் வேருங் களைந்திட் டவாற்றற், கடங்
கிக கிடந்த தேவாசிறை மீட்டா ளுறு முகப்பெரு
மான். (க௦உ)

வேறு.

கங்கையிற் கருவினைக் கலப்பித் திட்டனு
மங்கிதா துணம்புற வாகித் தன்மதி
மங்கிய தும்பரார் வல்லை கொண்டுபோய்ப்
பங்குனி நதியிடைப் படுவித் தாரரோ. (க௦௩)

பண்டைய வுணர்வுவந் துதிப்பப் பாய்சிறை
கொண்டபுள் ளுருவமாய்க குலவும் பாவகன்
மண்டிய வில்வமா வனத்து மன்னிய
வண்டர்நா யகனடி யடுத்துத தாழ்ந்தனன். (க௦௪)

சேணிடை விளங்குறுஞ் சிகரஞ் சூழ்ந்துகல்
லூணுட னுறக்கமு மொழிந்து சிந்தையிற்
றுணுவின் பதமலர் தைவித் தன்பினுற்
பேணுறு தியானமே பிறங்கச் செய்தனன். (க௦௫)

குங்கும தனசவுந் தரிதன் கோலமு
மங்கைபங் காளனர் வடிவுங் கண்டுகொண்

டங்கியென் றொருபெய ரமரா னின்னணம்
பஙகமில பூசனை பயிற்றிச சென்றனன். (கம்சு)

உமையவள் சாபமொரா ளரிகரு நீக்குவா
ரமைதரு பயனெலா மங்கிக் காகென
விமலனை நினைநதுசங் கற்பம விண்டுபல்
லமரரும் பற்குனி யாறறிற ரேய்ந்தனர். (கம்எ)

வாலகில் லியர்முத லோர்வ ணங்குறுஞ்
சீலமல் கியதிரு மூல நாதரை
யாளுமன் பாலடுத தார ணத்தினற்
சாலவும் பூசனை தழைய வாற்றினார். (கம்அ)

வேறு.

பூசனைக் கிரங்கி முக்கட் புண்ணிய னெதிரே தோன்றிக், காசணி யுமையாள் சாபங கனலவற் ககற்றி ஞானத், தேசவிர் முனிவர் போற்றத் தென்றிசை முகதத ராகி, வீசொளி மணியாற செய்த வித்தியா பீடம் வைகி. (கம்கூ)

தத்துவ வுபதே சங்க டகவுற வருளிச் செய்து, வித்தகச் சிவலிங் கத்தின் மேதக மறைந்தார் தாழ்ந்து, பததியின் ஞானங் கேட்ட பாவகன் சிவலிங கத்தி, லத்தனைப் பூசை யாற்றி யமரரோ டகன்று வாழ்ந்தான. (ககம)

காவியங் கண்ணி சாபங் கலந்திடு மன்று தொட் டுச், சேவலும் பேடு மாகத் திகழ்ந்தொரு வயிறறி ற் றோன்றிப், பாவிய பரலுண் டின்பந தங்களுட் பயின்று துய்த்துச், சாவது மொருங்காந் தன்மை சார்ந்தது புறவின் சாதி. (கககூ)

இதமுறுங் கங்கை தன்பா லெரிகரு விடுத்த ஞா ன்று, சிதரின வீரி யந்தான் றிகழ்தரு மிரசனு செ ம்பொன், முதிரொளி வெள்ளி செம்பு முதலிய லோக மாகிப், பதிதரு முலகிற் சென்று பயப்பட நின்ற தன்றே. (ககஉ)

வருசமு சார வேலா வலயத்தி ன கரையே யா ன, வருளினிற் சேர்த்த லாலே யறைவர்பா ரதப் பேர் மூன்ன, ருரையிர சத்துக் கந்த வொள்ளிய விரசந் தன்னைப், புரைதபு மிலிங்க மாக்கிப் பூசனை புரிக தக்கோர். (ககங)

தயங்கிய மணிலிங் கங்கள் சயம்புலிங் கங்க ளெ ல்லா, நயங்கொளு மிமைய மாதி நண்ணுதென் க டலின் காறும், வயங்கொளுந் தலங்க டோறும் வ யக்கிய பூசைப் பேறு, முயங்கலி லிரச லிஙக பூச னை யொன்றுக் கம்ம. (ககச)

எருமைவல் லூர்திப் பாக னியுத்திடு மந்த நாளி ற், றருமமே யுருவ மான தனியிர சதனை யாவன்,

பருகினும பாவ மெல்லாம் பறைதரச சிவமே யாவ|
ன், பெருமைமற் றதனுக் குள்ள தியாவரே பேசு
நீரார். (ககரு)

வே று.

செயய தழலோன் வழிபட்ட சிறப்பி தாகு மொ
ருமுனிவன், பொயயில வணக்கங் தனககிரங்கிப் பு
ரைதீர் கயையும் பற்குனியு, முய்ய வில்வ வனத்த
மல னூங்கு வருவித் தருளகதையு, மைய லகலக
கேண்மினென வகுக்குஞ சூத மாதவனே. (ககசு)

அக்கினிசாபந்தீாத்தசருகக முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சுசஉ.

கயாபற்குனிச்சருக்கம்.

பத்தி தருந்திரு மங்கல மாம்பதி மேல்பாங்கர்க்,
கொதது மலர்ந்துயர் மாமபொழில் சூழ்ந்த குலச்
சூழற, சுத்த விரத்தின வீச்சுர ரைத்தொழு தேத்
தன்பு, மெததிர யிக்குவ னென்றொரு மெய்த்தவ
ன் மேதக்கான். (க)

பண்டை யிழைத்திடு தீவினை யாற்பவ மாம்போ
தே, கொண்டியல் கால்களி லாமுட வன்குழை யா
நெஞ்ச, ஞெணடரை மீது வழங்க வயப்பரியொன்

றார்த்த, மண்டில மாக வயங்கிய வையமரீஇயுள்
ளான். (௨)

சுந்தரன் மான்கலை யைத்தொலை விப்ப நெடுஞ்
சாப, முந்தருள் கண்டுவி னாசிர மத்தினை மூரித
தே, றுந்தின னண்ணுபு கேம புரத்தை யொழித்
தேகி, யந்தில் வடாது திசைக்கணா ராரணி யத்
துற்றான். (௩)

போதிம ராவழை சண்பக மாதுளை புன்னாகம,
பாதிரி கூவிள மாம்பிர ஞாழல் பலாசோமை, கூத
ள நாக மடமபு குருந்து குரா நொச்சி, யாதி நெ
ருங்கிய கான நுழைந்தவ னாங்கோர்சார். (௪)

பார்ந்த விழித்துணை வேமிடு கின்ற பதம்வேமி
க், கோர்த்திடு நெஞ்சமு ம வேமுறை நாவு முலப்
பாமென், றார்தெவ ருமபுகு தாத வருஞ்சுர நேர்
கண்டாங், கீரதெழு வாமபரி வையமொ டிம்மெ
ன வேகுற்றான். (௫)

வேறு.

நரக நாலெழு கோடியு நண்ணியோ ருருவாய,
விரவி னாலென வேறுபல் கொடுவினை மேவிப், பர
வி மூடிய புகையொடு பாழ்நெடுங் கிணறென், றுர
மெலாந்தப விருந்தத னுழையடுத திட்டான். (௬)

காக்க வெந்தமைக் காககவென் றிளிவருமொழி கள், பாழ்க்கிணற்றினின் றெழுந்தன பதைத்துள ம் வெருவி, நோக்கியாரிவா பிதிரரேயெனநுனித் தறிந்து, தூக்க வல்லவனஞ்சலீ ரெனச்சொலி வினவும். (எ)

நீயிர் வான்கதியமர்தரும் பிதிபரே நீயிர், காயி ருங்கிணற் றலமருங காரண மியாதென், ருயினல் லரு ளோடெதிர் வினவினனறிஞ, னேயும் வண் ணமப் பிதிரர்களிறைகொடுக் கின்ருர். (அ)

நல்ல மாதவ நின்குலபபிதிரரே நாங்க, ணல்ல தாய்நனி வளர்வதே நின்குல மதனி, லெல்லு லா ஙகதி ரவனென வினிதுவந் துதித்துப், புலனு நீ யெமை வானகதி புகுத்துதல் வேண்டும். (கூ)

உலகில் யாவரு மோதன மாதிக ளளிதது, மல கி றீர்த்தஙக ளாடியும் வேள்விக ளாதது, மிலகு மாலையபணிவிடை புரிந்துமில் வாறு, குலனி லாவிய பிதிரர்தங குறையறுக கினருர். (க0)

எம்மை நீகுறித் திரும்புன லாடிய துளதோ,செ ம்மை யாகிய தானஙகள் செய்தது முளதோ, வம் மை பாற்பிரி யாபணி யாற்றிய துளதோ, விம்மு நீரிறைத் திட்டது முளதுசொல விளம்பாய். (கக)

பருதி திங்களைப் படவராத் தொடர்தரு காலும்,
வருமு வாவினு மயனத்து மதிப்பிறப் பினுஞ்சீர்,
தருமற் றேனைய காலதனுந் தானமா திகள்செய்,
திருவு பேறெலா மெளிதுறுனூ சூழ்ச்சியுள ளது
கேள். (௧௨)

சயையென் றெனறுள ததனைநீ கதுமென வடு
த்தங், கியையும் வண்ணநற் பிண்டமா திகளினி தி
யறறிற், றுயவு றுங்கிணற் றழிவுறுங் தொல்வினை
கழிய, வியனெ டுஙகதி யடைகுது மெய்ம்மையீ
தென்றூர். (௧௩)

இன்ன வாறுரை யாடுழி யிருந்தவப் பேற்றூ, ல
ன்ன மாதவன் விழியெதிர்ந் தாததன ரனேகர், ம
ன்னு சீர்ப்பிதிர்த தேவர்கள வதியவு மவருட், டுன்
று மேன்மைய ராயச்சிலா துலஙகவுங் கணடான்.

பிதிரர் தம்முளே மேன்மைய ராய்சசிலர் பிற
ஙகு, விதிமற் றியாதெனத் தேருவான் விழுத்தவ
ன் போக, முதிர்வி ஞேகினன் முன்னவர் குலதத
வர் விலவப், பதியி ஞககிய பயததிறு லுயர்ந்தவப்
பரிசு. (௧௫)

ஓகை மல்கிய வுளத்தின ஞயுறு வரன்றூ, னேக
ன் வைகிய வில்வகா னகமெனும் பதியி, ஞகு மே

ன்மைய! தேயிது வெனவதி சயித்துச், சோகராயத
தளா பிதிரரை நோக்கினன் சொலவான். (கசு)

தரும தானஙக ளாதிக ளாற்றநற் றனஙகண், ம
ருவி னேனலன் வரமலி தீர்த்தஙக ளாட, லொருவு
தாளினேற் குறு து நுங சனையுயா கதியி, ணிருவு வே
னறவ வலியிறு லெனதெளித் தெழுந்தான். ( )

வேறு.

எழுந்த முனிவன கேமபுரத தெல்லை யொருசாா
சுந்தரனை, விழுநது போககணடுமுனி வெகுண்ட
விழும வாச்சிரமத், தழுந்து பிருக தீாத்தத்தி லாடி
யாங்கு வீற்றிருந்த, கொழுந்து மதியாா தமபூசை
குறித்துத் தூய்மை முன்னெயதி. (கஅ)

. பூவாளுரை விரைந்தடுத்துப் புனிதர் மலாத்தா
ளுறவணங்கி, நாவார் மனுககள் கணித்தொருபா
னண்ணித் தியானித திருந்திட்டான், சேவார் கொ
டியார் சேவடியின் சிலம்பு வாங்கி யெறிநதிட்டார்,
தாவாத் திருமங் கலமேல்பாற் றழங்கி விழுந்த தது
மாதோ. (கசு)

சிலம்பு விழுந்த விடமின்றுஞ் செழுநீர்க் கங்கை
யெழுந்தொழுகிற், றலம்பு மணிநீர்ப பெருங்கங்
கை யதனே டெழுந்து கயைதானு, நலந்தர் தருளு

ம பூவாளூர் நண்ண வில்வ வனநாத, ரலந்த பிதி
ரா பொருட்டடுத்த வறவன றனைசுகூஉ யருளுவாா.

அடுத்து நமது மலாத்தாளை யகத்து ளிருத்தி வ
ழிபடடாய், மடுத்த வழிபாட டினுககிரங்கி வடபா
லிருந்த சுரநதியு, மெடுத்த கயையு மித்தலத்தினெ
ய்தப் பணித்தா மவைவந்து, தொடுத்த விந்தத த
லத்திதோ துனனுற றனநீ காண்டியால். (உக)

பாவ முழுதுஞ சிறிதாகப பண்ணுந் திறத்தாற்
பற்குனியென், ரேறுவில பெயரு மித்தலஞ்சே ரொ
லிநீர்க் கங்கை தனககெய்துந், தேவா விழையுங
கயையிந்தச சிறந்த தலத்தோ டுடன்விரவி, மேவு
மினிநீ பிதிராகடன விழைந்து புரிதி யெனவுரைத
தாள். (உஉ)

இறைவ ரருளு மொழிகேட்ட விரயுக குவன்மிக்
குளமகிழ்ந்து,நிறைபற குனியி னீராடி நீடும் பிதிரர்
கடன்கழித்தான், சிறைசெய் கிணற்றிற் கிடந்தழி
ந்தோா தெய்வ விமான மேற்கொண்டு, மறைவல்
லறிஞன் விழிகாண வானின் விளஙகத் தோன்றி
னார். (உரு)

கண்டு மகிழ்ந்தங கடிவணஙகிக் கரங்கள் கூப்பி
யெதிர்நின்று, ணண்டர் வியககும் பெருந்தவத்தோ
னவனை நோக்கிப் பிதிர்த்தேவர், மண்டு விருப்பி னு

னைசெய்வார் மதலாயரிய பெருநதவத்தாற், கொண்டவெமது விணைநீககிக கோதிலாத கதிசேரதநாய்.

வாழி வாழி நெடுங்கால மண்மே னீநின் குலம்வாழி, யாழி யெடுத்த கரதலத்தா னறியா னுலகிற் சேறமெனக், கேழில் விமான முகைதநிட்டாா கிளர் பேருவகை யொடுமுனிவ, னேழை பாகா திருவடியின் மீட்டும பூசை யியறறினான். (உரு)

சின்னாள விலவ வனத்திருந்து தேவா பெருமானருள்பெறறுத், தனாச்சிரமத தினிதேகித தழைதத மகிழச்சி யுடன்வாழந்தான், கொனா தாவிற் பற்குனிநீா குடைநதி யவைப்பா யசபிண்ட, மன்னா தரவி னிடுவோரும் வானின வேட்ட கதியடைவார். (உகூ)

வழஙகும் புனற்பற் குனிநதியின் வரவும் வில்வ வனகீர்த்தி, தழங்கு கயையின் மேம்பட்ட தகவும விளங்க வெடுததுரைத்தாம், பழஙக ணுறுகரு மஞ்சுளனென் றொருவன் மகளைப் பயந்தபடி, யொழுஙகு மனத்தீர் கேண்மினென வுரைககப் புகுந்தானுயர்சூதன். (உஎ)

கயாபற்குனிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கூகூக.

V. B. SUBRAHMANIYASARMA TAMIL PANDIT

மஞ்சுளை மகப்பெற்ற சருக்கம்.

௯ அஞ்சமுமம ஸ்ன்றியு மாயிரு வோரு மளந்தெட் டா, நஞ்சணி கண்டர்கல யாண புரத்தி னயந்துள் ளான், மஞ்சுள னென்ற வியற்பெய ரான்பின் வரு ணத்தா, னெஞ்சலி லாத விருமபொரு ளாகக மியை நதுள் ளான். (க)

மாதொரு பாகர் மலர்ககழ லன்றி வணஙகாத, மேதகு பதியன் மெய்யுணா சிந்தைய ன்வெண்ணீ றுஞ், சாதன மும்பொருளென்று தழீஇத்தள ரா வேத, நீதியி னுலொழுக் கதகின் வழாவகை நின் றுள்ளான். (உ)

இத்தகு மஞ்சுள னின்புறு நனமனை வாழ்க்கை யாள், புத்தமிழ் தன்னவள் காந்தி மதிப்பெயர் பூ ண்டுள்ளாண், மெத்திய கற்பி னருந்ததி நாண விள ங்குற்ருள், கைத்தலி லாதவன் பாலிவா வாழுதரு காலத்து. (௩)

வேறு. கலிப்பா

மககட்பே றினமையினுன் வரும்பரிவை மஞ்சு ளன்ருன், முக்கட்டா தையைப்பணிந்து முடித்து மெனப் பூவாளுர், நக்கர்க்காம் பணிவிடைக ணயந் தாற்றி யஞ்செழுத்தும், பொக்கத்தீ வினையோடப் புகன்றிருந்து கணிக்கின்ருன். (௪)

செவ்வண்ணத் திருமேனித் திருமூல நாதர்பா, லிவ்வண்ண மஞ்சுளன்மிக் கிரும்பணிகள் செய்திருப்பத், தெவ்வண்ணப புரம்பொடியச் சிரித்தவரைக் கயிலையிடைக, கைவண்ண மலர்கூப்பிக் கழல்வணங்கி யுமைமாது. (ரு)

முருகுயிர்நந் தனவனத்து மொய்யழகு காண்பதற்கு, மருவுமுளம் வேட்டதென வணங்குமிடு கிடைதுவளத், திருவின்மணி யோவியம்வாய் திறந்ததென வாய்மலர்த்திப், பெருகுகட லமிழ்தனைய பெருஞ்சுவைச்சொல லாலிரநதாள. (சா)

வெள்ளிவரை வீற்றிருக்கும விமலனு ரதற்கிசைந்து, கள்ளுயிாக்கு மலர்க்கூந்தற கவுரியொடு விடைமேற்கொண், டள்ளிலைவேற் கணநாத ருருகுவர வழியியங்கி, யுள்ளமகிழ்ச் சியினடுததா ரோங்கியநந் தனவனத்தை. (எ)

வேறு.

பொன்மலர்ந்துபொன் காய்க்கு மரங்களு
மின்மலர்ந்து விளங்கிழை யாடைக
டென்மலர்ந்த சினைதொறுங் காய்த்திடு
நன்மரங்களு நண்ணுமோர் பாலெலாம். (அ)

மணிகள் காய்க்கு மரங்களும் பல்வகை
யணிகள் காய்க்கு மரங்களு மாறெனுந்

தணிவில் வான்சுவை தாங்குநா லுண்டியும்
பணிவின் வீசு மரமுமோர் பாலெலாம. (கூ)

தேவ ரைத்தருந் தெய்வ மரஙகளுந்
தேவி யர்த்தருந் தெய்வ மரங்களு
மோவி லாதிரு வோரையு முய்த்திடுந
தாவி லாத மரமுமோர் சாரெலாம. (௪0)

தமனி யச்செழு வண்டினந் தாதுணத
தமனி யப்புதுத் தேமலர் தாமலர்ந்
திமிழ்ம ணந்திசை யெட்டும் விராயமது
வுமிழ்ம ரங்களு மோங்குமோர் சாரெலாம. (கக)

பஞ்ச ணையம ளிக்குலம் பள்ளியின்
மஞ்ச ரின்புற வைக்கு மரங்களுந
துஞ்சி ளுருயிர் தோறறு மரங்களு
மெஞ்ச லின்றி யிணர்க்குமோர் சாரெலாம. (கஉ)

அதிச யம்பல வாக்கு மரங்களுங்
கதிகள் பற்பல காட்டு மரஙகளும்
புதிய போகம் புணர்த்து மரங்களு
நிதிம ரங்களு நீடுமோர் சாரெலாம். (கந)

காமர் வல்லி கலந்த மரங்களுந்
தூம ணிச்சிறை துன்றிய புட்குல
மேம மல்க விருக்கு மரங்களுந்
தேம லர்த்திரள் சிந்துமோர் சாரெலாம். (கச)

ஆடகப்படி யான்ற தடாகமு
மாடகத்தி னவிர்மண லெக்கரு
மாடகத்தினன் றூக்கிய குன்றமும்
பீடு மலகிப பிறங்குமோர் சாரெலாம். (௧௫)

வேறு.

அளவில வளமின் னணாந்துவன்றி யாற்றுங் கரு
மந் தனககியைய, வளமிக் கெவர்க்கு மெஞ்ஞான்று
ம வழங்கா நிற்கு நந்தனததை, விளர்வல் விடையூ
ர்ந் தினிதடுத்த விமலர் காட்ட வவ்வனத்தி, னுள
வெவ் வளனு நோககினா ளுலக முயிர்த்த மலைமட
ந்தை. (௧௬)

பெருமை வளர்நந் தனவனத்தின் பெருமை நோ
க்கி மகிழ்ந்ததற்பின், முருகு விரியு மலர்க்கூந்தன்
முதல்வி யொருசோ தனைப்பொருட்டு, மருமென் ம
லர்ப்பூம் பசுஞ்சினையோர் மரத்தை நோக்கி மற்றெ
மக்குப், பொருவில் வனப்பி னொருமகளைப் பொற்ப
வழங்கு வாயென்றாள். (௧௭)

பொன்னஞ் சிலம்பின் மடமாது புகன்ற மணி
வாய் மொழியெழுமுன், மன்னுந் தளிர்க்கற் பகல
தைதன் மருங்கு வேறொன் றுயிர்த்ததுபோற், றுன்
னுஞ் சினைமென் மரமதுதான் சுரமா மகளிர் நறு

முறுப்ப, மின்னுங் கலங்க ளுருக்கதிர்ப்ப விளங்கோர் மகளைக் கொடுத்ததே. (கஅ)

வேறு.

கார்பூத்த நறுங்குழலு மதிநுதலுங் கயல்விழியுங் கனிச்செவ் வாயுஞ், சீர்பூத்த பணைத்தோளுந் தளிர்க்கரமுங் குவிமுலையுஞ் சிறந்த கங்கை, நீர்பூத்த சுழியனைய வுந்தியும்பே ரல்குலுநீள் சதலிவென்ற, வேர்பூத்த குறங்குமலர்ச் சீறடியு மழகெறிப்பவெதிரே நின்றாள். (கசூ)

கற்பகத்தண் மரமுயிர்த்த கன்னியெதிர் நிற்றலொடுங கதிர்த்த செம்பொன், வெற்புயிர்த்த மகனைக்கித தனக்கொருமா மகளெனவே விருமபிச் சென்று, பொற்பவிரு காதெடுத்துப் பாலருமப முலைத்தலத்துப் புல்கிவாயி, னற்பினெடு முத்தாடி யுச்சியுமோந் தகமகிழ்ச்சி யார்ந்து பின்னர். ()

வேறு.

சுந்தர மிகுந்தவத் தோகைக் கோர்பெயர்
சந்திர வதியெனத் தரித்து நின்றன
ளந்தரத் தமரருக் கிரங்கி யாலமுண்
கந்தரத் திறைவருங் கடைக்க ணித்தனர். (உக)

உமையொடு கற்பக முயிர்த்த தையலை
யிமிலெரு மேற்றின்மே லேற்றிக்கொண்டுபோய்த்

தமதருட் கோயிலைச் சார்ந்து வைகினு
ரிமையவ ரனைவரு மிறைஞ்சி யேத்தவே. (உஉ)

சந்திர வதியெனுந் தையல் லன்றுதொட்
டந்தமி லிருமுது குரவர்க் கன்பினுற்
கொந்தவிழ் மலர்பல கொய்து நல்குபு
வந்தனை புரிந்துடன் வதிய லுற்றனள். (உா)

ஒருதின முன்புபோ லுவகை மல்குற
விருமுது குரவர்க்கு மிணாதத பூமலர்
தருவது பொருட்டிருந் தாதுத் தேமலர்
மருவுமுய் யானநீள் வனத்தைச் சார்ந்தனள். ()

வேறு.

தம்பிரான் பணிவிடையிற் றவறாத கணநாதன், வம்பில்வா ளவரேத்து மணிசூட னெனும்பெய ரா, னிம்பர்வாழ் மஞுசுளன்ற னிருந்தவமுற் றிய திறத்தா, லம்பர்நீ ளுய்யானத் தவனுமடுத் தானன்றே. (உரு)

பண்டைவிதி தலைக்கூட்டப் படர்ந்தடுத்த மணிசூடன், கண்டனன்சந் திரவதியைக் கற்பகப்பூங் கொம்பனைய, தொண்டைகறுஞ் செங்கனிவாய்த் தூமுறுவற் பொற்றொடியு, மண்டியெழுங் காதன்மிக மணிசூடன் றனைக்கண்டாள். (உசு)

மாரவே ளதுநோக்கி மலர்வாளி தொடுத்திட்டா
ன், வாரமா ரிருவோரு மலர்வாளிக் கிலக்கமாய்ச்,
சோர்நாண் மடமாது தொலைவெய்த வறிவாது, திர
மாட் டாரரிது சிந்தையினை நிறுத்தினர். (௨௭)

அழிந்தவுளம் புறந்தோற்று தாற்றலினாற் கரந்
துபோய்ப், பொழிந்தமதுப் பூங்கொன்றைப் புனி
தர்திரு வடிபணிந்தார், குழிந்தவிழிக் கணத்தினொ
டு கூத்தயரு மாத்தனார், மொழிந்தனர்மற் றவர்கரு
த்தின் முற்றியமை யலையோர்ந்தே. (௨௮)

நீயிர்மத வேள்கணைக்கு நிறையழிந்தீ ரிக்கயிலை,
மாயிருமுத் தியையடுத்தோர் வதிகின்ற வரைப்பா
கு, மேயினவிண் கதிகளினம் மெய்யருள்சே ராத
தனாற, போயினிது பிறந்திடுக புரைதவிர்க்கும் பூ
மியின்கண். (௨௯)

நுங்கள்கருத் தினையாங்கு நூல்வழியே கல்யாண,
மங்கலத்தான் முடிக்கின்று மணிகூடன் பழமலை
யிற், றங்கியநம் மருட்பத்தன் சந்திரகுத் தனுக்கு
ரிய, வங்கலுழ்மே னியினிளையென் பாளகட்டிற்
றோன்றுகவே. (௩௦)

விளங்கிழைச்சந் திரவதிநீ மெய்வளர்பூ வாளூரி
ற், றுளங்கலிலா மனத்தெம்மைத் தொழுதேத்து

மஞ்சுளன்றன், களங்கமிலாக் கற்புடைய காந்திம தி தன்வயிற்றில், வளங்குலவத் தோன்றுகவல் வி ளைந்திடுமி னெனவிடுத்தார். (ருக)

ஆமொன்று சடைப்பெருமா னுணைவிலக் கரிதெ னறே, வேறொன்று மிரவாமை விருத்தகிரி யிடை யவர்பாற், பேறொன்று மணிசூடன் பிறந்தனன் சந் திரகுத்தன், றேமொன்று பெயரதுசந் திரசூட னெனத்தரித்தான். (ருஉ)

பகையுறவு தெரிவிகரும் பழமறையா திகள்பயி ன்று, வகைபெறுநல் லொழுக்கததின் வளர்ந்தன ன்சந் திரசூடன், முகைநகைச்சந் திரவதியு மொ யெழிற்பூ வாளூரிற், றகைபெறுமஞ் சுளன்மனைவி காந்திமதி தரவளர்ந்தாள. (ருரு)

குமுதமல ரெனக்காந்தி கொழித்தொளிரு முரு நோக்கிக், குமுதநறு செங்கனிவாய்க் கோற்றொ டிககு மஞ்சுளன்றான், குமுதையெனப் பெயரிட் டான் குழப்பருவத் தியல்பொழியக், குமுதையுநல் லொழுக்கத்தின் கொழுந்துபோல் வளர்கின்றாள்.

மாதவத்தான் மஞ்சுளன்பெண் மகப்பயந்த வா றுரைத்தாங், கோதகன்ற முனிவரர்காள் குணமி குசந் திரசூட, னீதியினால் வழிபட்ட நெறியுரைத்

துங் கேண்மினென, வாதரவாற் சூதமுனி யருந்த
வர்க்கு மொழியுமால். (கூரு)

மஞ்சுளன்மகப்பெறுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம்-எ0சு.

சந்திரசூடன்வழிபடுசருக்கம்.

அமுத மென்மொழி யணிநடை மயிலிளஞ் சா
யற், குமுதை யென்பவள் குழப்பரு வத்திய லொ
ழிந்து, தமர்க ளிப்புறப் பேதைமை சார்ந்தது தண
ந்திட், டுமிழ்ம ணச்செழு முகைபொரூஉம் பெ
தும்பையுற் றனளால். (க)

மணஞ்செய் காலந்தன் மகட்குவந் தடுத்தமை
நோக்கிக், குணநக ளாதியா லொத்தநற் குமரனை
யிவட்குப், பிணங்கு றுவகை யாஙஙனம் பெறுகுது
மென்ன, வணங்கி ஞானுள மருந்தவ மாற்றுமஞ்
சுளன்றான். (௨)

பரிவினோடவ னிருக்குநா ளொருதினம் பரந்த,
விரவி னீளணைப் பள்ளியி னிருந்துயி லுறுங்கால்,
விரவு சீர்க்கன வத்திடை மேவியங் குரைப்பார்,
தெரிய வேசரடி யாரெனத் திருமூல நாதர். (௩)

மஞ்சுளாவெழில் வாய்ந்தநின் மகட்குநே ரான,
விஞ்சு பேரெழிற் குமரனை விரையவே தருதும்,நெ

ஞ்சுண் மாழ்கலை நீயென வுரைத்துட னீங்கிச், செ
ஞ்ச வேவளர் வில்வமூ லத்தினைச் சேர்ந்தார். (ச)

துயிலு ணர்ந்தபின் கனவினை நனவெனத் துணி
ந்தே, யயில்கொள் சூலத்த ரருளிதோ வெனவதி
சயித்துக், குயிலின மென்மொழிக் கோற்றொடி ம
னைவிக்குக் கூறிச், செயிரிலாதவ னிருந்தனன் பணி
விடை செய்து. (ரு)

வில்வ மூலத்தி லிருந்தருள் விமலனார் விளம்பு,
நல்ல வாய்மொழி கேட்டிவர் நயந்தன ரிருப்பச்,
செல்வ நீடிய சந்திர சூடனுஞ் செயிர்தீர், கலவி கே
ள்வியின் முதிர்ந்தனன் காளையாய் வளர்ந்தான். ( )

விருத்த மால்வரை மேவிய வேதநா யகனே,
பெருத்த வான்பொரு ளெனவவற பேணுமார் வத்
தோ, டருத்த மீட்டுதன் குலத்திறே டியைந்தவா
ர் வமுங்கொண், டொருத்த னேயிரு பொருளுக்கு
மிடமென வுயர்ந்தான். (எ)

மாதி ரந்தொறுஞ் சென்றுவண் பொருள்பல வி
ட்டிப், போது வாரொரு தினம்பொழிற் கதிர்மணி
ப் பவளஞ், சீத நித்திலம் வாம்பரித் திரள்சினக்
கரிக, ளாதி விற்பதற் கடுத்தனன் கேமமா புரமே.

பொருள்கள் விற்றவ னெஞ்சிய பொருள்வினை
செயவுங், கருணை நாயகன் காமரு சேவடி தொழவு,
மருவு பல்பரி சனத்தொடும் வழிநடைக் கொண்டு,
பெருகு மோகையி னடுத்தனன் பிறங்குபூ வாளூர்.

ஒழுகு பற்குனி யாற்றினை யுற்றிரும் புனலின்,
முழுகி நீர்க்கட னுதிகண் முறையுளி யியற்றிப், ப
ழுதி லாத்திருக் கோயிலைப் பண்பொடு மடுத்துத்,
தொழுது தாழ்ந்துசூழ்ந் தேத்தினன் சோதிநா
யகனை. (க0)

கண்டு ளார்வினை யறுகருங் கல் யாணவான் சிக
ரத், தண்டர் நாதனைத் திருமூல நாதனை யால, மு
ண்ட நீலமா மிடற்றனை யுணர்விறந் துயிரிற், கொ
ண்டு நின்றுகண் ணீருகக் குழைந்துளங் கரைந்
தான். (கக)

நெடிது நின்றவ ணரிதுநீர்ந் தேகிநீர் சூழ்ந்து,
படியி லைந்தினு மெட்டினும பன்முறை வணங்கிக,
கடிகொள் கொன்றையான் றிருவெழுத் தைந்தை
யுங் கணித்துப், பிடிகொண் டானெனப் பற்றிய வு
ளதொடும் பெயர்ந்தான். (கஉ)

பெரிய கோபுர வாயதல்பின் னிடப்புறத் தேகி
ச், சுரிசங் கோலிடும் பற்குனித் தொடுகரைப் பாங்
கர், விரியு மாமலர்ச் சோலையின் மென்மெல மேவி,

யுரிய தாம்பொதி சோறுசூழ்ந் தாரொடு முண்டான். (கந)

வெள்ளை நுண்மண லெக்கரிற் கம்பலம் விரித்துத, தெள்ளு பேரெழிற் பட்டுடை செறித்தவா ரணையி, னள்ளி யீர்ம்புதுத் தேறன்மென் காலெடுத் திறைப்ப, வெள்ள லேதுமி லாதவ னயர்வுயிர்த் திருந்தான். (கச)

பொன்னி னன்ன நுண் டாதுதாம புன்னையங் கானி, னன்னர் மென்னிழ லுய்கர்தந் திலகன்வந் திருப்ப, வன்ன மென்னடைக் குமுறையும் பண்ணையாட் டயர்வான், முன்னி முனனினண் முன்பு போன் மொய்ம்மலாப பொதும்பர். (கரு)

வேறு.

பாங்கியர் மருங்கு சூழப் பன்மணி யூச லாடித், தேங்கிசைப் பாட லோடுஞ் செறிந்தவம் மனைக ளாடி, வீங்குநீ ரதிபுக் காடி விரியிணர் மலர்கள் கொயவா, ளோங்கிய பொதும்ப ரூடே யுலாத்தருந தொழிலின் மிககாள். (கசு)

இயல்பினுன் மலர்கள் கொய்திட் டியங்குவா ளெட்டிச் செம்மல், பயிலிய நாகச் சூழல் படர்ந்தன ள படர்த லோடும், வெயிலுமிழ் மணிப்பூண் [மார்

பன் மின்னிடை மாதைக் கண்டா, னயிலுறழ் தட
ங்கண் மாது மாடவன் றன்னைக் கண்டாள். (கஎ)

காண்டலும் பண்டைப் பாலுங் கதுமெனப் பா
லதாகத், தூண்டினன் மாரன் வாளி துணுக்கென
வுளத்தை யீர்ப்பப், பூண்டகு மாபிற் றேனமல் பு
லவர்தம் மகளோ வன்றி, மாண்டகு தரையி னேற்
கு மாதவர் மகளோ வென்றான். (கஅ)

வாடின குழலின் மாலை வண்டுங்கூட் டுண்ணு நி
ன்ற, வோடின செவியின் முட்டி யுழிதரு வனவாட்
கண்கள், கூடின வாடை மாசு கோலமெய் நிழற்றி
ற் றௌவே, ராடின வணங்கோ வல்ல ளணங்கு
செய் நங்கை யென்றான். (கக)

புகுமுகம் புரிதல் கண்டான் பொறிநுதல் விபர்
த்தல் கண்டா, னகுநய மறைத்தல் கண்டா னன்ம
னச் சிதைவு கண்டான், றொகுகுழல் விரியக் கண்
டான் றேடொன்று கழலக் கண்டான், றகுவன
பிறவுங் கண்டான் சரமைந்து மலைப்பக்கண்டான்.

நெட்டுயிர்ப் பேறி நாய்க னிலத்திடைச் சோர்
ந்து வீழ்ந்தான், மட்டுமிழ் தாரி னுளும் வணிகர்தந்
திலக மானுன், கட்டழ கலைக்கப் பட்ட காதனெஞ்
சனங்கன் வாளி, பட்டலைந் தழிய விம்மிப் பாரிடை
யவச மானாள். (உக)

காரண மொன்றுந் தேறூர் கதுமெனச் சிவிகை யேற்றித், தாரணி மார்பி னனைச சாரந்திடு முழையர் காவி, யோரணி விருத்த வோங்கற கேகினர் குழுழைத தன்னைச், சீரணி பாஙகி மாருஞ் செங்கையிற் றங்கிச் சென்றார். (௨௨)

இல்லினை யடுத்த நங்கை யின்சுவை யமுதம் வேண்டாள், வில்லுமிழ் கலன்கள் வேண்டாண் மென்மல ரணிதல் வேண்டா, ளல்லிமென் மலர்கள் பெயத வமளியிற் றுயிலும் வேண்டாள, பல்லவ மெரிதோயந தென்னப் பகடடெழில் சாம்பி நின்றாள் ()

தந்தைகண் டிதுவென் கெட்டேன் றையலுக் கடுததென்றே, மந்திரம் வல்லார் தமமை மருத்துவர தம்மைக் கூவிச், சுந்தரிக் கடுககண் டீரச் சூழமினென்று னன்ஞோர், சிந்தையும் வருந்தி நோக்கித் தீரத்தில ருடைந்து போனா. (௨௪)

செய்யவாய் மகளைத் தந்தார் திருமூல நாத ரந்த, வையரே தீர்ப்ப தல்லா லாரிது தீர்ப்பா ரென்றே, மையறு தவத்திற் சான்ற மஞ்சுள னிருப்ப வின்றுள், வெய்யவன் பிணியை நோக்கி வேறிது துணிந்து செய்வாள். (௨௫)

வேலனிங் குறுக வள்ளி மேவுக கட்டு விச்சி, யேனுற வருக வென்றே யிவர்தமைக் கூவு வித்துச், சா

லமுத திறத்தி ஞேர்கருந் தரும்பொருள் பலவு மீ
ட்டிக், கோலவுல் லகத்தை யெல்லாங் கோடணை பு
ரிய லுற்ருள். (உசு)

இந்திடத் திவாதஞ் செய்கை யின்னண மாகக
காவி, யந்திடத தேகச் சென்ரு ரருநெறி பலவு நீங
திச, சந்திர சூடன றன்னைச் சந்திர குத்தன் முன
னிட், டெந்தைநின் புதல்வ னுற்ற தறிகென வியு
ம்ப லுற்ருர். (உஎ)

கேமமா புரத்தைச சென்று கிளர்பொருள் விலை
செய் தெஞசுஞ், சேமமா பொருளும் விற்பத் திரு
த்தகு பூவா ளூரை, யாமெலா முடனகு செல்ல வெ
ய்தினு னிறைவர்த் தாழ்ந்தா, ளுமநீர் நதியின் பாங
கர் நந்தனச் சோலை புககான். (உஅ)

தீஞசுவை யடிசி லாரச சிறநதிருந் தயின்ரு ஞக
ப், பூஞ்சினை நிழலிற் றேவன் போனமென விருநதா
ளுங்கே, யாஞசிறி தேனு மேத மெய்துகா ரணஙக
டேற்றேங், காஞ்சன மனைய மேனி கருகவீழ்ந் தவ
ச மாஞன். (உகூ)

உற்றதென் னுரையென் றேமுக் குரைத்திலன்
சோகம் பாவித், தறமமி லின்ப வெள்ளத் தழுந்து
மா தவரோ போலப், பற்றுவே றென்றன் மாட்டும

பணித்திலன் செய்கை யீது, தெற்றென வறிக வெ
னறு செங்கரங கூப்பிச சொன்னா.. (ரு0)

தாரணிந் திலஙகு மார்பிற் சந்திர குத்தன் றேர்
வான், போரணிந் திலங்குஞ் சூலப் புண்ணியன் பா
தப போதின், சீரணிந் திலங்கு முண்மைச் சிந்தை
ய ஞயி னச்சோ, வேரணிந் திலஙகு மேனி யிருந்
தையி னிருப்ப தென்றே. (ருக)

பித்தனிற பெயர்த்தும வேறும் பேசுவன் பேச்
சொன் றில்லான், பொத்திய நோயொன றெனனிற
பூங்கையி ஞடிசொல்லு, மததவே தாளம் பூத மண்
ணவல லிடர்செய தெயவக, கொததிவை யகற்று
ம விஞசைக் கொள்கைய னிவற்றிற் கஞசான். ()

கெட்டுயிர்ப் பெறிதலானு கினைந்தது மறைத்த
லானும், பெட்டையுங கலையு மேய்ந்து பெயர்வன
நோக்கிப் பேய்முன், முட்டிய தென்ன மாழ்கி முக
ம்புலாந் திருத்த லானு, மட்டொளி யொருத்தி மெ
யயி னவையவந் தீட்ட லானும். (ருரு)

எழுதுசித் திரப்பொற் பாவைக்கெனமலர் தொ
டுத்த லானும், விழுமிய கலனுந் தூசு மிகுசுவைப்
பொருளுங் காணிற், மழுவணை யிடப்பா ளுைக்கித்
தன்னையு நோக்க லானுங, கழுமிய விந்நோய் மாத
ர் கடைக்கண்செய் நோயென் றோர்ந்தான். (ருச)

ஆருயிர்க் குயிரா யுள்ள வமலனே யுள்ள வாறு,
தேருவ தன்றி யேனோர் தெரிவதொன் றன்றே யா
னுங, காரணி கையி னூற்குக் காரிகை யொருத்தி
தனனே, யோரணி வதுவை யாற்றி னியைப்பதே க
ருமமென்றான். (௩௫)

தொன்றுதொட் டிருந்த நம்மார் சூழ்ந்தனர் வ
துவை யாற்ற, லொன்றுநங் குலத்துப் பெண்மை
யொருத்தியை நாடி வல்லே, சென்றனர் வருக வெ
ன்று சிலர்தம்மை முறையி னேவி, நன்றுறு வினை
களெல்லா நவையற முயலா நின்றான். (௩௬)

வானமா வில்வ மூல வரதனை வழிபா டாற்றுங,
கானமர் மலர்சூழ் குஞ்சிக் காளைதன் செயகை சொ
ல்லிக், கூனல்வெண டிஙகள் வேய்ந்த கோன்மக
ட் பேசுந் தூத, னனமை கூறப் புககா னருந்தவச்
சூத மேலோன். (௩௭)

சந்திரசூடன் வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-எசக.

மகட்பேசுசருக்கம்.

மாலு மயனு மிருபாலும் வடிவிற் கிளைத்த வுரு
த்திரன்போற், சாலு மவன்கைச் சூலம்போற் ற
ழைதத விலையி னறுவில்வ, மூல மிருந்தார் கனவக

த்து முன்னி முடிந்த முடிவதனைச், சில மிருந்த மஞ்சுளன்றன் றேவிக் குரைக்கு மக்காலே. (௩)

பாங்க ரிருந்து கேட்டறிந்த பரிசா லதனை யுறநி னைத்துக், கோங்கின் முகையைப் புறங்காணுங் கொங்கைக் குழந்தை யழியுயிரைத், தாங்கி யிருந்தா ளவள்கருங்கட் சரங்கள் பாயப் பட்டவனு, நீங்கு முணர்வு சிறிதெய்த நிமலர் பாதம் வழுத்துவான். ()

விருத்த கிரியில் வீற்றிருக்கும் விமலா சமலப் பிணிதுரக்கு, நிருத்த முதல்வா பெருங்கருணை நிதியே யிளவெண் மதிசூடி, கருத்து ளழிந்து செயலழிந்து கவலைக் கடலி னறத்தாழ்ந்த, வருத்தந் துடையா யெனவிரந்து வணங்கி யிணங்கப் பழிச்சினான். (௫)

அடியார்க் கவரின் மிகவினிக்கு மமுத னிரங்கிக் கல்லாடை, பொடியார் பூதி சாதனமும் பொற்ப விருத்த ரெனத்தோன்றி, நொடிவார் வணிகக்குல மணியே நுனைப் பிணித்த பெரும்பிணியைக்,கடிவாங் கவலைப் பெருங்கடலிற் கவிழ்ந்து கலங்கித் தளரேலே. (௬)

முன்னு மடிமை நீயின்று மூளு மடிமை யூழிகள்போம், பின்னு மடிமை யெனுஞான்றும் பெயரா

வடிமை யாட்கொள்ளுந், தன்மை யுடையோம் யா மதனாற் சலிலைப் படுமோர் கருத்துடையாய், முன் னும் விழைவை யின்னினியே முடித்துத் தருவா மெனக்கிளந்தார். (௫)

பிறந்த காமப் பெரும்போகம பேணு வார்க்கு மக்காமந், துறந்த வேட தெரிசனத்தாற் சோரா தனுகு மென்பார்போற், சிறந்த வேட வுருக்கொ ண்ட தேவர் நாதர் கழல்வணங்கி, யிறந்து படுமா ருயிர்தாங்கி யிருந்தான் வணிக ரேறனையான். (௬)

விருத்த கிரியில் வரங்கொடுத்த விமலர் பூவா ளூ ரிறைவர், வருத்தந் தணிப்ப வொருசித்த வடிவு தா ங்கித் தமக்கேற்பப், பெருத்த வயிற்றுக் குறட்பூத ம் பெயராச் சீட னெனப்போத, வருத்தி மிகு மோர் புன்னாகத் தலர்மென் னிழலில் வீற்றிருந் தார். (௭)

வழிமிக் கியங்கும் பேரிளைப்பு மாறா நலுநீர் வே ட்கையுட, னழிவன் பசியு முடையார்போ லாற்ற க காட்டிச் செழும்பைந்தேன், பொழிதண் பொ தும்பிற் புன்னாகப் பூமென் னிழலி னிருந்தாரைக், கொழிவெண் டரங்க நதிதோயக் குறித்துப் புகும ஞ் சுளன்கண்டான். (௮)

கையிற் பிரம்பும் வளர்தடியுங் கவினப் பிடித்து மிருபசியா, லுய்ய வறியா னெனச்சிட னொருபா விருப்பச் சழங்கிவிழுஞ், செய்ய சடையர் முள்கா ந்து செறிகச சினாதண் பிறைவாய்க்கோல், பைய வொருகை மூலத்திற் பதித்தங் கிருந்தார் தமைப் பணிந்தான். (கூ)

வேறு.

சிறந்தொளிருங் கல்லரத்தச் சேறாட்டும் வத்தி ரமுந் தீயிற் சேர்ந்து, நிறந்தழையுஞ் சடைமுடியும் வெண்ணீறுங் கண்மணியு நீங்காப் பாதச, தறந்த ழையும் பாதுகையுஞ் சித்தர்திரு வேடமெல்லா மார நோக்கிப், பிறந்தபெரும் பத்தியினை மருங்க டுத்து வாய்புதைத்துப் பேச லுற்றான். (கo)

பொய்ப்படுமா ணவவிருட்குச் செங்கிரணப் பரு தியெனப் போந்த தேவே, யெய்ப்பினொடு மலர்ப் பொதும்பி னிருந்தருளல் வேண்டுவதே னீதோ வென்னின், மெய்ப்படுசே வடியாங்கள் யுறுவித்து த் திருவமுது மிசைய லாகு, மிப்பொழுதே யெழு ந்தருளல் வேண்டுமென மறுவிலுந்தாழ்ந் திரந்து நின்றான். (கக)

இருந்தவிருந் தனைவிட்டிங் கெழுந்திருக்க வலியி ல்லை யில்லை நாடித், திருந்தமுது செய்திடுமா றெவ்

N. B. SUBRAHMANIYASARMA TAMIL-PANDIT.

வாறு திருவமுது செய்விப் பாயேற், பொருந்தமு
து கொணர்ந்தளித்தி யெனச்சித்த ரெனப்போந்த
புராணர் கூற, வருந்தவனு மதுபுரிவ லென்வுரை
த்து விரைந்தோடி யகத்தைச் சார்ந்தான். (கஉ)

வேறு.

இன்றுநாம் பெரும்பய னெய்தி னுமலர்க்
கொன்றையா ரடியவர் குறுகி னாரவர்க்
கொன்றிய திருவமு துதவக் கைக்கொடு
நன்றுவா வெனறுநா யகிக்குக் கூறினான். (கங)

இல்லவண் முகமலர்ந் திலங்கு காஞ்சன
வில்லுமிழ் கலனகளின் மிதப்ப வேற்றுபு
வல்விரைந் துடன்செல மஞ்சு ளப்பெயர்
நல்லவன் சித்தர்மு னண்ணி னானரோ. (கச)

இத்தனை யளவுமெய்ப் போடு வைகினீ
ரத்தரே பிழைபொறுத் தமுது செய்கெனப
பத்தியி னயமொழி பகர்ந்து தன்மனை
யுத்தமி தன்னையங் கூட்டென் றேவினான். (கரு)

வாய்த்தது நமக்கென மாது கையமர்
பாத்திர மனைத்துமோர் பாங்கர் வைத்தன
ளேத்தரு சித்தரைத் தொழுது தாழ்ந்தன
ளொத்தின ளான்மயத் திடத்தை நீவினாள். (கசு)

அப்பி

நீற்றினாற் கீற்றுக ணிலவு வித்தன
டோற்றுவா ழையினவிரி சுருளை யிட்டனள்
வீற்றுவீற் றுகமென் கறியுஞ் சொன்றியு
மேற்றினாள் பருப்புமிட் டிழுதும வாக்கினாள். ( )

வறையலுங் துவையலு மற்று நெடடிலை
நிறைவன நோக்கிய நிமலா நீரினான்
முறையுளி புரிவன முற்று வித்தனர்
கறையறு மடிசிலகை தொடுதன் மேயினார். (௧௮)

குளிர்மணி விசிறிகைக் கொண்டு கொண்கனார்
வளியெழீஇப் பணிசெய வனப்பின் மாதரா
ளளிவளர் பணிமொழி யறைந்து சித்தர்க்குக்
களிவர வூட்டினாள் கரிசை யீட்டினாள். (௧௯)

தேவர்க ளமுதுணத் தீய வாலமு
மாவதென் றருந்திய மழிக லாப்பசி
போவது புரிந்துபுண் ணியர்க்குப் புண்ணியர்
பாவைதண் புனல்விடப் பாணி பூசினார். (௨௦)

பரிகல மெடுத்தொரு பாங்கர் வைத்தன
னரியொடு நான்முக னறிக லார்தமை
விரிமலர்த் தவிசிடை மேவ வுய்த்தன
னாரியரும் போதரன் றனக்கு மூட்டினான். (௨௧)

சுவையுள தாயினுஞ் சுவையின் றாயினு
நவையற வடிசிலை நயந்திங் கார்தலிற்

றவமுடை யேமெனத் தைய ருழ்ந்தன
ளூவக்கசெய் திருந்தன ரொருவர் நேரிலார்.(௨௨)

எய்ப்பொரு காலத்து மெய்து றுதவ
ரெய்ப்புயி ரனைத்திற்கு மிறுக்கு நாதரோ
ரெய்ப்புடை யவரென விருந்தங் கன்பர்மு
னெய்ப்பொழிந் தயர்வுயிர்த் தினிது வைகினர். ()

திருவுள மகிழ்பெறுஞ் செவ்வி நோக்கிவல
லிருளாறு திருவடி யிறைஞ்சி மஞ்சுளன்
பெருமறும் பதியெது பெயர்ந்து வந்திடுங்
கருமமென் னருளெனக் கனிவின் வேண்டினன்.()

விழுத்தரு மஞ்சுளன் வினவி நிற்றலும்
வழுத்தபச் சித்தராய் வந்து வைகிய
வெழுத்தினு ளகரமே யென்ன வெங்கணு
முழுத்துணர் சிவபிரான் மொழிதன் மேயினர். ()

வேறு.

திருத்தகுபல் பதிகளினுஞ் சென்றுபாயின் றிருந் தருளு, மருத்திமிகுஞ் சித்துடையே மாயினுமிப் பதியேபோல், விருத்தகிரி யெமக்கினிமை மிகவிளை க்கும் பதியாகும், வருத்தமில்சங் கிரகுத்த னப்பதி யில் வதிகின்றன். (௨௬)

ஆக்கத்தின் மிகப்பெரிய னதுநீயுங் கேட்டிருத் தி, போக்கற்ற வவன்செவியிற் புரையறுமந் திர

மோதித், தேக்குற்ற சுகக்கடலிற் செறிவிக்குங் குருநாமே, தூக்குற்ற புகழாற்குத் தோன்றினன் சந்திரசூடன். (உஎ)

கல்வியினாற் பணிக்கோமான் கலக்கமுறுங் காளையவன், செல்வமிக வீட்டுதலாற் றெருமருமால் வடைதிசைக்கோ,னல்வனப்பான் மதனழியு நற்கொடையாற் றிருப்பனிக்குஞ், சொல்வரையாற் றுளக்கமுறுந் துகளிலரிச சந்திரனே. (உஅ)

அனையவன்பல் பொருளீட்ட வணிகிளரிப் பூவரனூர், முனையொருநா ளடுத்தவணிம் மொய்ம்மலர்ச்சோலையினிருந்தான், றனைநிகர்நின் மகள்குமுதை தன்னியல்பா னடுத்தவளை, விலைவலியாற் காதலித்தான் விளங்கிழையுங் காதலித்தாள். (உகூ)

காமவே ளிருவோர்க்குங் கடிமலர்வா ளிகடூர்த்தா, ஞேமதூ மத்தொழுக்கா லும்பர்நாட் டினையளக்குஞ், சேமமார் விருத்தகிரி சேர்ந்தனன்சந்திரசூடன்,ருமமார் குழற்குமுதை சார்ந்தனணின்மனையன்றே. (௩0)

அன்றுமுத லின்றளவு மயலறியாக் காமத்தாற், கன்றியுளந் தளர்ந்தழிந்து கவலைநெடுங் கடற்குளித்தார், நன்றவர்தம் மனக்கருத்தை நாமறிந்தா மா

தலினுன், மன்றல்புரி விப்பதற்கே வழிநடந்துன் மருங்கடுத்தாம். (நுக)

சுற்றமொடு பொருளாதி துவன்றினர்க்கு மகட் கொடுப்பிற், பொற்றதம னியப்பணியிற் புணர்த்து மணி போல்விளங்கு, மற்றடுத்த வூழானு மஞசுள சந் திரசூடம், குற்றவெழிற் குழுதையைநீ யுதவுவதே கடனென்ருர். (நுஉ)

வள்ளலார் மணிவார்த்தை கேட்டுவந்து மஞ்சு ளன்ரு, னுள்ளவா றுரைசெய்தீ ருமதுதிரு வுளக் குறிப்பைத், தள்ளுமா றெனக்கில்லை தையல்பிணி யினளதுதீர்ந், தெள்ளறீர்ந் தேயன்றே வெழின் மணஞ்செய் குவதென்ருன். (நுநு)

மற்றதற்கு நீவெருவேல் வம்மெனக்கொண் டுடனேகிப், பொற்றமனை யகம்புகுந்து பூங்கொடியி னுடன்முழுதும், பற்றலர்கள் புரம்பொடித்தார் பங்கயக்கை யால்வருடி, யுற்றபிணி யொழிவித்தா ருலகமெல்லா மதிசயிப்ப. (நுச)

பிணிமுழுதுங் கையகலப் பெண்ணரசி யுடல்குளிர்ந்து, தணிவில்பெரும் பிணிதுரந்து தவவேடத் திங்கிருந்தார், துணிமதிவேய்ந் தருளகொழிக்குஞ் சோதியல திலையென்று, வணிமலாச்சே வடித்துணையி னலர்மாலை யோம்பணிந்தாள். (நுரு)

வணங்கியமா தினைநோக்கி வருஞ்சித்தர் மூறுவ லித்து, மணங்கிளர்பூங குழலாயுன மனக்கருத்தை யறிகின்ற, முணநகலையென் மகணீயே யுன்கருத் தை முடிப்பாமென், றிணங்கமொழிந் தனரேகியெ ழின்மலர்ப்புன் னையினிருந்தார். (௩௬)

வேறு.

இருந்த சித்த வெழிலுருச் செம்மலார்
திருந்து தம்மலர்ச் சேவடி யேத்திடும்
வருந்து றுத்தவ மஞ்சுளஞ் கோர்நலம்
பொருந்து மாறு புகலுதன் மேயினார். (௩௭)

விருத்த வோங்கலு மேதகு பல்பொருள்
பொருத்து மித்தகு புன்னையஞ் சூழலுந்
திருத்த முத்தா நதியுந் திருவெலா
மருத்தும் பற்குனி யாறுமொன் றுமரோ. (௩அ)

பற்கு வென்மல் சிறுமை பகர்வது
பிற்க ணீயெனும் பேரடை விப்பது
பற்கு பாவந் தனக்கடை வித்தலிற்
பற்கு னீயெனப் பட்டதிப் பூநதி. (௩௯)

என்ன பாவ மியற்றினும் பற்குனி
தன்னி லாடிற் றவிர்க்குமிம் மாநகர்
மன்னு நாதன் மலரடி தாழ்கலார்க்
கின்ன லேவளர் விக்குமெந் நாளுமே. (௪0)

கோயி லுக்குக் குறித்த பொருள்களை
வாயி னல்வழங் கேலென்று கூறினுந்
தீய தேயய னய்வருஞ் செல்லுமித்
தோய மாடினு மப்பயன் சோருமோ. (சக)

மார னைப்பொடித் தார்க்கு வழங்கிட
நேரு மொண்பொரு ணீட்டில ராயிடிற் 6 ரீ ! L ,
றூர முந்தகு சுற்றமுஞ செலவமுந்
தீர வையந் தெருத்தொறு மேற்பரே. (சஉ)

கழுதொ டாடிய கண்ணுத லொண்பொருள்
விழுமி தெனா மிசைநதன ராயிடி
னெழுபி றப்பு மினத்தொடு கும்பியின்
முழுகு வார்சமன் றூதர்கண் மொத்தவே. (சங)

அன்பி னலரன் சேவடி போற்றியே
பைம்பொ னீர்வளர் பற்குனி தோய்ந்தவர்க்
கின்பெ லாமுறு மெண்ணமெ லாமுறுந்
துன்பெ லாமறுந் தோமறு நாளுமே. (சச)

கங்கை யாடினுங் காசி வதியினும்
பொங்கு காவிரிப் பூம்புன லாடினு
மெங்கு மாடினு மெங்கு மிருப்பினு
மங்கு மோவரன் மாட்டிழை வஞ்சமே. (சரு)

வேந்த னல்விழை யப்படி னல்லதங்
காய்ந்தி டாதய லோர்க்கிழை குற்றமுந்

தேய்ந்தி டாதவற் கேபிழை செய்திடிற்
காய்ந்தி டாதுகண் ணேட்ட மளிகருமோ. (சசு)

அண்ண லால்விழை யப்படி னலலது
பண்ணு மாருயிர்ப் பாவமும் பாறுறு
கண்ணு மூன்றுடை யான்கழற் கேபிழை
நண்ணி னுய்தலெந் நாட்டினு மில்லையே. (ச௭)

ஆத லாலற மாதிகள் வேண்டியுந்
தீதெ லாஞ்சிதை விப்பது வேண்டியு
நீதி யாலிந் நெடுநகா வைகினும்
போது சேர்பற் குனிபபுன லாடினும். (சஅ)

சிறந்து வைகுந திருமூல நாதர்பான்
மறந்து மோர்பிழை யும்மரு வாவகை
நிறைந்த பத்தியி னுனெறிச் செல்லுவார்
பிறந்து வந்த பயன்பெறும பெற்றியார். (சகூ)

வே று.

மஞ்சுளா வத்தகைய மணிகண்டர் திருவடிக்கு, நெஞ்சமா தியிற்பிழையா நெறியுடையை யாயீங் கே, யெஞ்சுறு திருந்தெறிநீர்ப் பற்குனியா டியதிற த்தால், விஞசவே வரும்பயன்கண் மேல்விளங்கக் காண்டியால். (ரு0)

பாணித்த வினியமையும் பற்குனியி னீராடி, யா ணிப்பொன் மனையகத்தை யடுத்தடிசி லயிலென்று

ர், சேணுற்ற பெரும்புகழான் றிருமுகத்தா மரை மலர்ந்து, பூணுறற விதியாற்றும் பொஙகுபுன னதி படிந்தான. (ருக)

சோராத கதியருளுஞ் சோமாக்கந் தரைப்பாங் கர்த், தீராது சேவித்துச் சனகர்முத லோர்செறிய க், கூரார்ந்த படைப்பூதக் குழுநெருங்க மனதெ ண்ணி, யாராத காதலினு லகமருடம் படிந்திட் டான். (ருஉ)

உள்ளமுறத் தியானித்த வுறுபொருளின் சொரூ பமாய்க், கள்ளொழுகு மலர்ப்புன்னைக் கடிநிழலில் வீற்றிருந்த, வள்ளலவர் தமைக்காட்ட வளர்புன ன்மேற் றலைநிமிர்த்தா, னெள்ளலற வருளுசித்த ரொருவரையே யெதிர்கண்டான். (ருங)

மீட்டுமிரும் புனன்முழுகி மிக்கதியா னத்திருந் தான், மீட்டுமலர்ப் புன்னைநிழல் வீற்றிருந்தார் மு ன்போலக், காட்டுதலு மிங்கிருந்தார் கண்ணுதலா ரெனவவர்தங், தாட்டலங்கைத் தலம்பற்றித் தக்க வலங் கொளசசார்வான். (ருச)

வல்விரைந்து புனனீங்கி வார்கரையெக் கரிஞே டிக், கல்வரைந்த திணிதோளான் கடிமலர்ப்புன் னையினிருந்தார், சொல்வரைந்த மலர்ப்பாதந் து

ணைக்கையிற்பயந் திடத்தாழ்ந்தான், கொல்வரைந்த திரிசூலக் கூததர்மறைந் தருளினார். (நரு)

புன்னாகத் தடியிமையாா போற்றிசைப்ப வீற்றி ருந்த, கொன்னாகத துரிபோாததார் குழுமு[illegible]வில் வத்தடியிற்,றொன்னாகத தவர்போற்றத் துன்னினார் மஞ்சுளன்றா, னனாகத் தவிர்மணிகை நழுவினர் போ லாயினான. (நசு)

அலமருமெண் டிசையோடு மையரே வருகவெ ன, நிலமிசைப்பன் முறைவணங்கு நெட்டுயிர்க்கும் பொழின்முழுதுஞ், சுலவுறும்வா னமுதடுப்பது தூ நீரென் றேமதித்த, புலனுடையே னயினேனென ச்சராத்தான் முகமபுடைக்கும். (நஎ)

அடியற்ற மரம்போல வவனிவிழு மிகப்புரளுங், கடிதுற்ற மலர்ப்புன்னைக் காமர்மரத் தினைச்சூழும், வடிவுற்ற வருட்சித்தர் வார்மலர்ச்சே வடிசசுவட் டின், பொடியொறறித் துடன்முழுதும் பொழிவி ழிமா ரியினனைப்பான். (நஅ)

இவ்வாறு மஞ்சுளனங் கினைந்தழியுஞ் செயல்கே ட்டுச், செவ்வாய்மைப் பெருஞ்சுற்றத் திரளினரெ ல் லாமேகி, யொவ்வாத புகழாய்ங்கிங் குற்றதெவ னுரையென்றா, ரவ்வாயின் மொழிபெறா ரவனையு டன் கொடுபோந்தார். (நகூ)

பொன்மனையி னகத்திருத்திப் புரோகிதனை வர வழைத்து, நன்மதியைக் கூர்த்தறியு நான்மறை யோய் மஞ்சுளன்றான், றன்மதியின் வேறாகித் தள ர்ந்துதெரு மருகின்ற, னென்மதிநீ யெனவுரைத் தா ரெல்லாருங் கைதொழுதே. (சு௦)

அறிவுறுக்கும் புரோகிதன்மெய் யன்பன்முக மலர்நோக்கி, நெறியுளியுச் சியினியற்று நித்தியகன் மமுங்காணே, செறிபிணியு நின்மகட்குத் தீர்ந்த தென வேகேட்டா, மறிவதெவ னெவற்றிற்கும் வா ய்மையே யுரையென்றான். (சுக)

உரையென்ற புரோகிதன்மு னூற்றிருந்து விழி புனல்கள், கரைவென்ற நதிபோலக் கடிமார்பத் திடையொழுக,வரைவென்ற வெண்டோளார் வந் தபடி யுரைத்தபடி,தரையொன்றி யிருந்தபடி மறை ந்தபடி சாற்றினான். (சுஉ)

கேட்டுளத்தி லதிசயித்துக் கிளைஞரொலா மச்ச முடன், கோட்டமிலா மஞ்சுளனைக் கும்பிட்டுப் பணிந்தெழுந்தார், நீட்டரிய புகழானைத் தெண்ணீ ரென் றமிழ்துணினும், வேட்டபய னின்றாமோ வெனத்தெளித்தான் விப்பிரர்கோன். (சுந)

செய்யசடை யரற்கன்பு செயவமுது பணிமாற, வெய்யவுருப் பிணியையர் மென்கையிற்றை வந்

தொழிப்ப, மையறுமஞ் சுளன்காந்தி மதிகுமுதை மூவருமுன், பொய்யிறவ மென்புரிந்தா ரெனவெவ ரும் புகழ்ந்தனரால். (சுச)

கல்யாண சிகரத்திற் கலந்திருந்தார் மகட்பேசு ங், கல்யாணம் வளாகாதை சுட்டுரைத்துச் சூதமு னி, பல்யாணர்க் கதைகேட்கும் பரிசினர்முன மஞ சுளன்பி, னல்யாணர்ச் சிவபூசை நயந்தபடி விய ந்துரைப்பான். (சுரு)

மகட்பேசு சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அ0சு.

சிவபூசைச்சருக்கம்.

தேசிகன் றெருட்டலுந் தெளிந்து மஞ்சுளன்
கூசிநின் றவனெதிர் கூறன் மேயிறை
னீசனென் றவத்தினுக் கிரங்கு மேயெனிற்
பேசுவ தென்னைவே றுருவம் பேணுமோ. (க)

தன்னிய லுருவினைத் தருந்தி யானத்தின்
மன்னிடக் காட்டிய வரதன் கைகளாற்
பொன்னடித் தாமரை பொதியப் புக்குழி
யன்னிய மாக்கியங் ககன்று போதுமோ. (உ)

தவத்துறை முற்றிடாத் தமியனிங்கிருந்
தவத்துறை முற்றுவ தன்றி யாழ்கடற்
பவத்துறை பாழ்படப் பரம ஞானத்தாற்
சிவத்துறை முற்றலுஞ் சிவனு மேகொலாம். (௩)

கன்னலின் களிதெரி களிறு போலவே
முன்னுற வருடர முன்னும் வேடமே
நன்னலப் பொருளென நாடி டாதுவே
றின்னுமுண் டெனவிகந் தேனு முய்வலோ. (௪)

அடியவ ருள்ளமே யாலே யநகளும்
வடிதரா மேனியு மற்றுங் காணகெனத்
துடியணி கரத்தவர் தோன்றுந் தொண்டர்தம்
படிவமுற் றிடுதவப் பரிசுந் தேர்கிலேன். (௫)

மன்றல்செய் கூவிள மரத்து நீழலி
லொன்றிய நாதரே யொருமைச சித்தரா
யின்றெழுந் தருளியு மெண்ண முண்டெனி
னன்றுநன் றிருத்தலி னசிதத னன்றென்றான். (௬)

குறைநிறை யுளதனொடு குழைந்து கூறிய
நிறைதவ மஞ்சுள னிலைமை நோககுபு
மறையவர் திலகனாய் வந்த தேசிகன்
கறையறு முறுதிகட் டுரைத்தன் மேயினான். (௭)

வேறு.

மஞ்சுளவிவ் வுடல்வாழ்க்கை மாற்றுவதே பய
ன்போல மதித்துச் சொன்னாய், நஞ்சுமிழுட் டுளை

யெயிற்று நாகமுரி பல்காலு நழுவச் செய்தும்,விஞ்சவுரி மேன்மேலு முறுவதுகண டிலைபோலும் வினைநே ராக,வெஞ்சலிலாச சிவஞானத் தேகனிலொன் றுமளவு மெய்துங் காயம். (அ)

இந்தவுட லழிந்ததற்பி னிதற்குமே லாமுடல மெய்து மேயோ, பந்தமுறும் பிணிவறுமை பாவமிகு மிழிவுடலம் பற்று மேயோ, முந்தவினை யாதாக முடித்திடுமோ யாரறிவார் முதலவர்ப் போற்ற, வந்வுட லேநமக்குப் பயப்படுவ திதிலியற்று மாபொன முண்டால். (௯)

அம்மரபி யாதெனிற்கே ளகண்டசச்சி தானந்தவகள மான, செமமலினி திருந்தருளுஞ் சிவலிங்கத் தருச்சனையே செயத லாகும், விம்முறுநோய் பழிபாவ முதலான வாட்டமெலாம் விரைவி னீகுே, மெம்மையில்வேண் டியவிட்ட மெனைத்தினையும் வான்கதியோ டியா நிற்கும். (க0)

வாய்மையறி வாசார முபசாரம் வந்தித்தல் வணங்கல் சீலந், தூய்மையரு ளன்படக்க மொழுக்கமழுக் காறுமை துறவு நன்றி, யாய்மனத்திற் பொறுமைதவந் தானமுத லறங்களெலா மாற்று வோருந், தேய்மதிய முடிக்கணிந்த சிவபெருமான் பூசனையே செய்தல் வேண்டும். (கக)

அந்தரத்தி னிமையார்க ளரம்பையர்பூ ணணிமு லைக ளாகந் தோயச், சிந்தைமகிழ்ந் திடும்வாழ்வுந் தினகரனவ் விருளொட்டுதகுந் திறமுஞ் சீதச், சந் திரன்பைங் கூழ்வளர்க்குந் தருமமுமிந் திரனமல ரோன் சங்க மேந்தி, பந்தமுறு மதிகாரமபலவுமி றை பூசனைசெய் பயனே யன்றே. (௧௨)

தீர்த்தமா டுதல்சாந்தி விரதமுதற் றானங்கள் செய்த லங்கி, யார்த்துமா தவம்புரித லாச்சிரமத் தெய்தலிவை யாறறி ஞேரும், வேர்த்திடா வுடல மரு ருலகிடைச்சென் றிமைப்பளவின் மீளவர் நூ லி, ேனார்த்தநீள் சரியைமுத லுஞற்றினர்சா லோ காதி யுற்று மீளார். (௧௩)

ஆதலாற் குறைதீர வருள்பெறுதல் வேண்டுமெ னி லன்பா லில்வச், சீதநீ ழலிலிருக்குந் திருமூல நாதரொரு சித்த ராகிக், காதலா லமர்ந்துழியே சிவலிங்க பூசனைகைக் கொள்க வென்றான், போது வா யெனவடுத்தோ ருடன்கொண்டு போந்தனரப் புன்னை வாயில். (௧௪)

வேறு.

நித்திய நான நான்கு நிகழ்த்திமென் மலர்கள கொய்து, சொத்தலர் புன்னை நீழற் குழகனை ருருத் தா பித்துச், சுத்திசெய் யிடத்தி னெல்லாப் பொரு

ள்களுந் தொகுத்து வைத்துப், பத்திசெய் மஞ்சு
ளன்ருன் பண்பொடும் பூசை செய்வான். (கரு)

பூதமா திகளோ ரைந்தும் பொற்புறச் சுத்தி செ
யது, ஆதன மூர்த்தி மூர்த்தி மானையு மமர வெண்
ணிப், போதவிழ் மலாகள் சாததிப் பூம்புகை யொ
ளிமுன காட்டிச், சீதள வெண்ணெ யாதி திருவுருக்
குளிர வாட்டி. (கசு)

விழைதகு மணிப்பொன் மேனி விரவிய வீர மா
ற்றித், தழையொளிப் பட்டுச் சாத்தித் தமனியந் த
கர்த்த சுண்ணங், குழைவிரைக் கலவைச் செச்சை
கொட்டிமே லடடிச் செந்தேன், மழையெனத் து
ளிக்கு மாலை வயங்கணி பலவுஞ் சாததி. (கஎ)

அறுசுவை யமுத நான்கு மாடகக் கலத்தி னூட
டி, நறுவிரைப் புகையி னோடு நகையொளி பலவு
ஞ் சுறறி, மறுவிலகண ஞடி காட்டி மதிக்குடை
கவித்து மற்று, முறுமுறை பூசை முற்ற வுஞற்றி
னன் மனையைச் சார்ந்தான். (கஅ)

சுறறமுந் தானு மொன்ருய்த் துவன்றியில் லக
த்துள் வைகிப், பறறற வந்த சித்தர் பரிகலச் சேட
முன்னுண், டறமயில் சுவையி னுண்டி யயின்றள
வளாவி யன்பன், மற்றைய நாளும் பூசை வயக்கு
வான் மதித்து நின்ருன். (கசு)

மாதவத் தலைமை சான்றீர் மஞ்சுளன் பூசை யாற்று, நீதியை யெடுத்துச் சொற்று நேரிழைக் குமுதை மன்ற, லாதர வோடுரை சோறு மறிகவென் றறிஞர் கேட்பச், சூதநன் முனிவன் கூறத் தொடங்கினான் மடங்க லோட. (உ0)

சிவபூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அஉசு.

கல்யாணச்சருக்கம்.

அன்னை யாயுல கனைத்திற்கு மப்பனு யிருந்தே, யென்னை யாண்டுகொண் டருளிய விறைவனு ருருவம், புன்னை நீழலிற பூசித்துப் போனக மயின்ற, தன்னை நேர்வரு மஞசுளன் றமரொடு மெழுந்தான். (க)

சுத்த கூவிள நீழலிற் சுரரெலாம் போற்று, மத்த ஞர்தமை யடுத்தன னிறைஞ்சின னறைவான், பத்தி யேதுமி லேனையும் பணித்திட விரங்கிச், சித்த ராயெழுந் தருளினன் சிவபெரு மானே. (உ)

ஆய்ந்த சந்திர குத்தனு ரருந்தவத் துயிர்த்த, வாய்ந்த சந்திர சூடற்கு மஞ்சுள னடியேன், சாய்ந்த மெல்லிடைக் குமுதையைத் தழன்முனர்க்

கொடுப்ப, நேர்ந்து ளேனென வுரைத்தன னின்
றெலாங் கேட்ப. (௩)

முடங்க நீட்டினன் முன்னுகவெனப்புரோ கித
ளுர், தடங்கை நீட்டினன் விடுத்தனன் சார்ந்தன
ன மனையின், மடங்கு ருவெழின் மன்றன்மண் ட
பமொன்று வகுத்தா, னடங்க வான்பொரு ளனைத்
தையு மீட்டுவா ளுனன். (௪)

மன்றல் செய்வினைக் காம்பொருண் மஞ்சுள னீ
ட்டி, நன்று வைகின ளுகநற் சந்திர குத்தற், கொ
ன்றி ருங்கன வத்திடை யுமிழ்மலர்த் தேறற், கொ
ன்றை யந்தொடைக் குழகனுர் குறுகின ருரைப்
பார். (௫)

கேழில சந்திர சூடற்குக் கெழுமுபூ வாளுர்,
வாழு மஞ்சுளன் மகட்கொடை நேர்ந்திடும் வண்
ணம், பாழி வையகத் தவரெலாங் காணவே படர்
ந்து, சூழி ருந்தொழிற் றாதுரைத் தடுத்தனந் து
ணைந்தே. (௬)

மங்க லச்செழு முடங்கலும் வைகுறு காலை, யிங்
க ணேசிலர் கொண்டுவந் தீகுவர் காணென், றங்க
ணங்கண ரருளினர் கரத்தலு மாங்கே, தங்கு சந்
திர குத்தனுந் தடங்கண் விண் டெழுந்தான். (எ)

கண்ட தோர்கன வத்தினை நனவெனக் கருதி, ய
ண்டர் நாயகன் கருணையை யன்பினாற் போற்றி, ம
ண்டு தீம்புனல் காலையி னுடிமா சனைத்தும், விண்
டு போதரு நாட்கடன் விதியுளி யியற்றி. (அ)

உரிய ராகிய கிளைஞரை யழைத்துமை யொருபா
ற், பிரிவி லாதவர் பேணுவே டத்தொடு மடுத்து,
விரிய வோதிய பெரும்பொரு ளிதுவென வியந்து,
தெரிய வோதின னிருந்தனன் செவ்விமற் றதனில்.

வேறு.

மங்கல முடங்கல் கொண்டு மருங்கெலா முழை
யர் சூழப், பொங்கிய வியாழச் சூழ்ச்சிப் புரோகித
னடுத்து வைகித், தங்கிய நாயகன் செய்ய தடங்க
ர நீட்ட வாங்கி, யங்கவன் சுருளி னீக்கி யரும்பொ
ரு ளினிது தேர்ந்தான். (க0)

உழையிருந் தவர்க்குங் கூறி யொளிர்மணிக் கல
னுந் துகிலும், விழைதக முடங்க லுய்த்த வேதியன்
முதலா னோர்க்கு, மழையெனச் சொரிந்து நாளை வ
ருதுமுன் செல்க வென்று, தழைதரு விருப்பிற்
போக்கிச் சந்திர குத்தன பின்னர். (கக)

வரைவுசெய் தொழின்மைக் கேற்ற வண்பொரு
ள் பலவுந் தாங்கி, விரைசெலற் கலினப் பாய்மா
வேழமுந் தேரும் பண்ணி, யரையர்க ளாதி யான

வனைவரு முடங்கு சாரத், தரைபுகழ் மகனைக் கொண்டு தருதியின் வெளிக்கொண் டானால். (கஉ)

பல்வகை நெறியி னீங்கிப் பண்ணவர் தொழுது போற்றும், விலவாநற் கானஞ் சூழ்ந்து மேதகும் பூவா ளூரி, னெல்லையை யடுத்தான் முன்ன ரெய்திய தூதர் சொல்ல, வலவிரை நெதிரே சென்றான் மஞ்சுளன் வரிசை யோடும். (கங)

உரிமையி னளவ ளாவி யுற்றவர் தம்மை யெல்லாம, பரிசனத் தோடுங் கொண்டு பதிவயிற் புகுந்து பொன்னால, விரியொளி மணியாற் செயத விசித்திர மனைக ணலகிப், புரிவுறு மகிழ்சசி தோன்றப் பொற்புடன் விருநது செய்தான. (கச)

திருந்திரு சுற்றத் தோடுந் திருமூல நாதர் முன்போ, யருந்துதி யெடுத்துப் போற்றி யருச்சனை யாற்று வித்து, முருந்துமழ் முறுவ லாட்கு முழவுறழ் தோளி ளைற்கும், பொருந்துற முகூர்த்தம் வைத்துப போந்தனன மனையின் மீண்டு. (கரு)

சந்திர சூடற் காகச் சந்திர சூடர் தாமே,வந்தொரு சித்த ராகி மகட்கொடை நேர்வித் தாரென், றந்தநன் மன்றல் காண வகிலத்தி லுள்ளோ ரியாருஞ், சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கச் சேர்ந்தனர் பூவாளூரின். (கசா)

சித்தராய் வந்து நங்க டிருமூல நாதர் தாமே, கை ததல மலரான் மெய்யிற் கதுவிய வருத்தந் தீர்த்த, வுத்தமி குமுதை மன்ற லுறுந்தின மடுத்த தென்று, தத்தமக் கெய்தி னூற்போற சகலரும வினையின் மூண்டார். (கஎ)

வீதிக டிருத்து வாரும் வீதியின் புழுதி மாயச், சீதளப் பனிநீர் வாங்கிச் சிவிறியிற் றூவு வாருந், தாதவிழ் மலருஞ் செய்ய தமனியப் பொடியுஞ சிந்திப், பூதல மன்றி தென்னப் புத்தெழி லுறுத்து வாரும்.

காவணம் வீதி தோறுங் கவினுற விழைக்கின் றாரு, மேவரு துகிலாற் பட்டால் விதானங்கள் புரிகின் றாரு, மோவியந் தீட்டு வாரு மொளிமணிப் பாவை யோடு, பூவமர் நிறைநீர்க் கும்பம் பொற்புற விருத்து வாரும். (கஅ)

அந்தரத் தகடு தூர்த்த வவிர்மணி மாட மேடை, சுந்தரம் விளங்கித் தோன்றச் சுதைமிகத் தீற்று வாருங், கொந்தொளி மணியிற் செய்த கோவைக டூக்கு வாருஞ், சந்தமென் மலரிற் செய்த தார்பல நாற்று வாரும். (உ0)

வாயில்க டோறு மிட்ட வான்மணிப் பந்த ரோறுங், காயிலை நெடிய வாழை கமுகொடு யாக்கின் றாருங், கோயில்க டோறுஞ் செம்பொற் கோபுரந் தோ

மூஞ் சூழ்ந்த, ஞாயில்கடோறுஞ் சால நன்கொடி யெடுகின்றாரும். (உக)

ஓதனத் தொடுசிற் றுண்டி வறிஞருக் குதவு வாருஞ், சீதளப் புதுப்பூம் பந்தர்த் தீம்புனல வாகு வாரும், போதவிழ் தொடையுஞ் சந்தும் பொலங் கலத் திரளும் பொன்னுங், கோதறு மணியு மற்றுங் கொண்டபின் வழங்கு வாரும். (உஉ)

அடியவர் பூசை யாற்றி யமுதுநன் கருத்து வாரு ம, படியறு குரவன் பாதம் பத்தியின் வணங்கு வா ருங், கடியவிழ் கொன்றை மாலைக் கண்ணுதல் பூசை யாற்றி, நடலைக ளறுகின்ற ரு மாயினா நகரின் மாந்தா. (உ௩)

வருபுன லாடிச் சேர்ந்தும் வார்பொழி லுகர்ந்து ஞ செம்பொற், றிருவியல் சிவிகை யூர்ந்துந் தேரொ டு பரிமா வூர்ந்தும், பருமவல் விலங்கை யூர்ந்தும் பகர்சது ரஙகஞ் சூது, பொருதும்வன் றகர்கள் சே வல் போரிடைப் பொருத்தி வென்றும். (உச)

மாடகத் திவவு நல்யாழ் வார்நரப் பிசைகள் கே ட்டுஞ், சூடகத் தளிர்க்கை மாதர் சுவையுறழ் பாட ல் கேட்டு, மாடகப் பாட கக்கா லணங்கனு ராங்கி லாடு, நாடகத் தினிமை பார்த்து நண்ணினர் மகி ழ்ச்சி பூத்தார். (உரு)

வேறு.

இன்னணந் திருநக ரெழிலு மின்பமு
மன்னிட மணஞ்செயும் வைக லும்வரத்
தன்னிகர் சந்திர சூடன் றன்மகிழ்ந்
துன்னினன் சிவபிரா னொளிர்பொற் சேவடி(உசு)

ஆடினன் புதுப்புன லணிய ணிந்தனன்
பாடினர் மங்கலம் பாவை யன்னவர்
கூடின ரியம்பின கோல வின்னிய
மோடையின் னியநுத லுவாவி னேறினன். (உஎ)

மதிக்குடை நிழல்செய மருங்கு சாமரை
விதுக்குறை நுதலினர் வீச விண்ணவர்
பதிக்கொரு நாயகன் படர்ந்திட் டாலென
முதுக்குறை யுடையவன் வீதி முன்னினான்(உஅ)

இந்திர னரசுவீற் றிருக்கும் வான்சபை
வந்திருந் தனையகல் யாண மண்டப
முந்துற வடுத்தனன் முரச மார்த்திடத்
தந்தியி னிறங்கிமண் டபத்துட் சார்ந்தனன்.(உகூ)

இருந்தனன் றவிசிடை யெவரு மீண்டினார்
திருந்தெழிற் பேரணிச் செல்வக் கன்னியை
வருந்தலின் மஞ்சுளன் வாச நீரொடு
பொருந்துற வளித்தனன் புலவர் போற்றவே(ஙo)

சந்திர சூடனற் றையல் கைப்பிடித்
தந்தணர் விதிப்படி வளர்த்த வங்கிமுன்
மந்திரம் புகனறுமாங் கலிய மாதராள
கந்தரத் தனைவருங் காண யாத்தனன். (௯௧)

வேறு.

பஞ்ச துந்துமி முழக்கெழப் பண்ணவர் சூழக்
கொஞசு பைஙகிளிக் குங்கும தனசவுந் தரியோ
டஞ்செ ழுத்துரு வாகிய வண்ணலார் விசும்பி
னெஞ்சு ருமகிழ் வாலினி தெழுந்தரு ளினரால். ()

கருணை நாயகன் முந்துறக் கயிலையில் வளர்தத,
பொருவி லாவெழிற குழுமையைப் புணர்த்துறு ம
ன்றற், றிருவெ லாமுற நோக்கினர் திருவுள மகிழ்ந்
தா, ரருளி னுயகன் வரவினை யனைவருங் கண்டார்(;

மறையின் வல்லவர் மஞ்சுளன் றனமா வழங்கு,
நிறைபொன் னற்றுகி லாதியான் மலர்ந்தநெஞ் சக
த்தைப், பிறையி லங்கிப முடியினுர் பிறங்கெழி லு
ருவிற், குறையு ளாக்கினு ருவங்தெழுக் தாடினர் ப
ணிந்தார். (௯௪)

வேந்த ராதியோ ரனைவரும் விண்ணிடைத் தோ
ன்றுங், காந்தி வான்மதி யிலைத்தவர் கழலினை வண
ங்கிப், பூந்தண் கோதையின் வதுவைகா ணியபுகு

ந் தேமுக், கேந்த லார்திருக் காட்சிதந் தனரெனத்
துதித்தார். (௩௫)

கஞ்ச னாரணன் கானூருக் கருணைநா யகனு, ம
ஞ்சி லோதியுங் காட்சிதந் தருளிய வாற்றும், றஞ்
சு மாமலந் துடைத்தன மெனப்பல துதித்து, நெ
ஞ்சி னுணையி னின்றனா மஞ்சுளன் முதலோர்.

எந்த வாவிக்கு மிருமுது குரவரா யிருக்கு, மங்
த நாதனை யம்மையைக் கயிலையிற் பண்டே, தந்தை
தாயென வடுத்திடுங் குமுதைதன் னுயிராய், வந்த
நாயகன் றன்னொடு வணங்கினண் மகிழ்ந்தாள். ()

ஆதி நாயகர் திருமூல நாயக ரடுக்கன், மாது நா
யகர் மன்றலிற் போந்தவர்க் கெல்லாம், போத வார
ருள் புரிந்தனர் மறைந்துபூ வாளூர்க், கோதி லாத
கூ விளநிழல் குலாவிவீற் றிருந்தார். (௩அ)

சிறந்த மன்றலிற் செய்வினை முற்றுறப் புரிந்தி
ட், டறந்த வாதசிர்ச் சந்திர சூடனா ரணங்கோ,
டுறைந்து ளார்தமை வணங்கின னுவந்துமஞ் சுள
ன்று, னிறந்த வாக்கனி பாகடை மிரப்பின னெவ
ர்க்கும். (௩௯)

பிணிய விழ்ந்தபூந் தொங்கலும் பெருமணச் சா
ந்து, மணியு மாடையு மளவில கொண்டுமஞ் சுள

னுங், தணிவில் சந்திர குத்தனுஞ் சார்ந்தவ ரெவ ர்க்குமட்பணிவி னோடுற விசினர் பரிவுதீர்ந் தனரால்.

முரசு பேரிகை தண்ணுமை மொந்தையே காள ம், விரசு தாரையின சின்னமும் வேறுவே றியம் பத், தரைசெய் மாதவ மனையவன் சந்திர சூடன், புரசை மால்களி றிவர்ந்தனன் பூவைதன் னோடும்.

நெடிய வீதியிற் பரத்தையர் நிரந்தரித் தாடத், தொடிவி ராவிய கரத்தின ரரக்குநீர் சுழற்றப், படி வி ராவிய வனைவரும் பாங்குறச் சூழக், சொடிவி ராவிய திருநகர் குலாய்வலம் வருவான். (சஉ)

கருத்து முற்றுறச் சித்தராய்க் கடிமணம் பேசி, வருதத முற்றற வருளிவார் வில்வமென் னிழலி, னிருத்தன் முற்றிய விறைவரா லயத்தைமுன் னெ யதி, யருததி முற்றவா டைகளிழை யணிந்தடி பணி ந்தான். (சங)

அமரர் நாயக னாலய மகன்றுதன் மனைபோய்த், திமில மாமறை நீதியான் முததினனு செல்லக், கு மரி நீங்கிய குமுதையே மென்மல ராகப், பமர மா ய்நல னுகர்ந்தனன் பருவர லொழிந்தான். (சச)

கோற்றொடிக் கையாற் குமுதையுங் கொண்கனை த் தழுவி, யாத்தன் மார்பகத் தருப்பிள முலைக்குவ டழுத்தி, யூற்று தேமலர்த் தொஙகலு மணியும்வி

ட் டொழியத், தோற்று காமவெள் ளத்திடைத் து ளைநதழுந் தினளால். (சரு)

தேஙகு மானந்தக் கடலிடைத் தினந்தினந் திளை தது, நீஙகி ஞலுயிர் நீங்குவ தாகிய நிலைமை, யோ ஙகி ஞரவ ருழுவலன் பென்னென வுரைக்கேன், பாங்கி ஞற்சில பகலவ ணிருந்தனர் களித்தார். ()

ஆய்ந்த சந்திர குததனங் களவளா யெழில்கள, வாய்ந்த தன்னகர்க் கேகுவா னுரைப்பமஞ சுளனு ஞ, சாய்ந்த மெல்லிடைக் குமுதைக்குந் தரும்பொ ருள் பல்வு, மீந்தி யாவர்க்கும் வரிசைசெய் தேகு மா விடுததான். (சஎ)

தந்தை தாய்தமர் தம்மொடுந் தன்பதிக் கேகி, யந தில் வீற்றிருந் தருளிய நாதனை யணங்கோ, டெந்த நாளுநன் றேத்தியின் புறுவாழுந் திருந்தான், சிந் தை யோகையிற் றிளைத்திடுஞ் சந்திர சூடன் (சஅ)

வதுவை யாற்றிய திறத்தினை வகுத்தன மறைவீர்
மதுவி ராவிய மலர்நிறை கூவிள மருங்கு
பொதுவ தாயருட் டினந்தினம் பூப்பவர் சீர்த்தி
கதுவு மான்மியங் கற்றவர் புமதங கல்லார். (சகூ)

வில்வ மூலத்தில் வீற்றிருந் தருளிய விமலர், சொ ல்வி ராவிய மான்மியந் துகளறத தெரிப்போர், கல் வி கேள்விகண் மிகுந்துநா வலருங்கை கூப்பச், செ

ல்வ மோடிருந் தியாவையு மியாவர்க்குந் தெரிப்பார். (ருo)

வானம் வேண்டினும் வைகுந்தம் வேண்டினுஞ் சிவனூர், தானம் வேண்டினுந் தத்துவங் கடந்தருள கூடு, ஞானம வேண்டினு நல்குநற் கூவிள நிழலி, னூன நீங்கவீற றிருந்தவர் புராணமோர்ந் தவர்கசே. (ருக)

பழுது தீர்திரு மூலநா தரைப்பகர் புராண, முழுது மோர்தலகூ டாதெனின மொழிந்தவோர் சருக்கம, விழும மோடுதே ருகவது மேவரி தேனு, மெழுது மோர்கவி யாயினுந் தெரிகவின் புறுவோர். (ருஉ)

பொருள்க ளாயவதற் கறிவில ராயினும் பொருள்க, ளொருவு ருதசொன மாததிர முரைககமற் றதுவு, மருவு ருதெனில் வரைநதபுத தகந்தவி சிருததிப், பெருகு மோகையி னருச்சனை புரிகபீ டுறுவோர். (ருா)

படிக்க வல்லரல் லார்களும் படிப்பவர் மாட்டுத், தொடுக்கு மன்பிறற் கேட்கசூழ்ந தவர்தமக்கிரும் பொன, சொடுகக வீயவல் லார்கொடுப் பிக்ககூ விளத்தி, னடுக்கு நாயக ரருளினை வேண்டுமார் வலரே. (ருச)

நன்னர் மாலூர நீழலி னண்ணினூர் புராணந் தொ
தன்னை யோதுந ரோதுவிக் குநர்தமக் கெல்லாம்

பொன்னை வீசுநர் பொன்னுலகரசனுய்ப் புரிவா
ரன்னம் வீசுந ரன்னமூர் பவனுலகமாவார். (ருரு)

பரிகள் வீசுநா பருமவான் களிறுவீசுநர்க, ளிர
தம் வீசுந ரினமணிச் சிவிகைவீசுநர்க,ளுரிய வா
ழக்கைநா ளூலந்துழி யுதவுமூர் திகண்மேற், பரவ
வானவரிவர்ந்துபோய்ப் பாகதி சேரவார். (ருசு)

வரிந்து வைப்பவர் வரிந்தொரு வருக்களிப் பவ
ரும், வரிந்த வன்னமொரவ் வொன்றுக்கு வளர்சிவ
புரத்தில், விரிநத வொவ்வொரு கற்பங்கண் மேவுவ
ரென்றுற, றெரிந்த விக்கதைப் பெருமையா ருள்ள
வா தெரிப்பார். (ருஎ)

என்று சூதமா தவமுனி யிருடியர் கேட்ப, வன்
று கூறிய திருமூல நாதனு ரருளே, யின்று கூறினர்
கேட்குநர் யாரும்வான் கதியி, னென்றி யானந்த
வெள்ளத்துண் முழுகியொன ருவார். (ருஅ)

வாழ்க வில்வமூ லத்தினி தமாந்தருள் வள்ளல்,
வாழ்க குங்கும சவுந்தரி வாழ்கபூ வாளூர், வாழ்க
வந்நகர் மானமியங காவிரி நாடு, வாழ்க வையக
மூன்றினு மறைநெறி வாழ்க. (ருகூ)

கல்யாணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அஅரு.

பூவாளூர்ப்புராண முற்றிற்று.

V. B. SUBRAHMANIYASARMA

TAMIL-PANDIT.

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௨	௩	௫	பூ .. து.	பூத்த.
௬	௧௨	௪	வீ..ழ —	[illegible]
௧௨	௨௬	௧	..வ..தின.	தலத்தின.
௧௮	௧௮	-	ஞ	ஞாா.
௧௯	௪௯		..யி....	ரயிகத்து.
௨௧	௩	௩	......த, ரியா.	தோ, ரியா.
௨௨	௫	௩	.வஞ்செய.	தலஞ்செய.
௨௫	௧௭	௨	புனலவாய.	புனலபாய்.
௩௭	௪௫	௨	தனிலி..தம.	தனிலிரதம்.
௩௮	௨	௨	முனிது.	முளிது.
௫௨	௧௭	௨	மவமென.	மலமென.
௫௫	௩	௧	வனரப.	வனனங்.
௫௮	௧௭	௪	ளுமவல.	ளுமவல்.
௬௬	௫0	௧	தமகக..லி.	தமககலி.
௬௯	௬௫	௪	ணினஞ்.	ணினஞ்.
௭0	௭0	௧	குநழதல.	குநதழல.
௭௫	௮௮	௩	மாறறவா்.	மாறறலா.
௭௬	௯௫	௧	விணடிவன.	விணடிலன.
௭௭	௧0௧	௪	ரவா.	ரலர்.
௭௯	௧௧௨	௧	ஒருககும்.	ஒறுககும்.
௮௧	௧௧௭	௫	யெனரா.	யெனருண.
௮௨	௧௨௪	௨	கரென.	கரெர.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௯௯	௫௨	௩	மெமித்தலு.	மமித்தலு.
௧௧௪	௮	௨	நின்னல.	நின்றனல.
௧௧௬	௧௬	௪	ஞஞுஞுந.	ஞுஞுந.
௧௧௭	௨௪	௧	வில்லவட்.	வில்லவட்.
௧௨0	௩௮	௨	யாரயையு.	யாரையு.
௧௩௨	௨௩	௨	பிருசி.	பிரசி.
௧௩௬	௩௯	௧	முபபதநு.	முப பத்து.
ஷை	௪0	௪	விமலனை.	விமலனர.
௧௪௨	௭0	௧	பாராறது.	பாராகெ.
ஷை	௭௨	௨	ஞெருவு.	ஞெருவ.
௧௪௪	௭௭	௩	வெப்பறு.	வெப்புறு.
௧௫௮	௨௨	௬	தான்.	தார்.
௧௬0	௧	௧	புன்றி.	வனறி.
௧௬௫	௨௪	௪	தனன.	கனள.
௧௭௪	௨௯	௨	கோலளில.	கோலவில.
௧௭௭	௩	௧	விமலர்.	விமலா.
௧௮௯	௫௬	௨	முதி.	முறி.
௧[illegible]	௮	௨	னபோல.	னமேபால.

சிறப்புப்பாயிரம் ௪-ம்பாட்டு ௩-ம் வரியில "மாற" என்பதை "மால்" எனவும், ௧௩-ம் பாட்டு முதல் வரியில "மிஞட்சி" என்பதை "மீஞட்சி" எனவும் திருத்திக் கொள்க.